

**T.C.
FIRAT ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI**

**SPOR EĞİTİMCİLERİNİN BİLGİSAYAR
DESTEKLİ EĞİTİM ALGILARININ
ÖĞRENMEYE İLİŞKİN TUTUMLARI
AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ**

DOKTORA TEZİ

Talha MURATHAN

2014

ONAY SAYFASI

Prof. Dr. Mustafa KAPLAN

Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

Bu tez Doktora Tezi standartlarına uygun bulunmuştur.

Prof. Dr. Cengiz ARSLAN

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Başkanı

Tez tarafımızdan okunmuş, kapsam ve kalite yönünden Doktora Tezi olarak kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Oktay KAYA

Danışman

Doktora Sınavı Jüri Üyeleri

Doç. Dr. Gökhan BAYRAKTAR

Doç. Dr. Sebahattin DEVECİOĞLU

Yrd. Doç. Dr. Oktay KAYA

Yrd. Doç. Dr. Nurhan HALİSDEMİR

Yrd. Doç. Dr. Eyyup YILDIRIM

TEŞEKKÜR

Doktora tezimin hazırlanmasında her türlü yardım ve önerilerini esirgemeyen, tez süresince değerli yorumlarıyla yol gösteren Danışmanım Yrd.Doç.Dr. Oktay KAYA'ya en içten teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmam boyunca bilgi ve deneyimlerini paylaşan ve yol gösteren Doç. Dr. Sebahattin DEVECİOĞLU ve Yrd.Doç.Dr.Nurhan HALİSDEMİR'e sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Araştırmanın istatistiki analizlerinde yardım ve desteklerini esirgemeyen Doç.Dr.Ahmet KARA'ya sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmam sırasında varlıkları ile beni motive eden ve her türlü desteği sunan değerli aileme ve arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmanın başından sonuna sürekli yardımlarını esirgemeyen sevgili kardeşlerim Emrullah, Fatih, Ömer Faruk MURATHAN ve Önder ULUSOY'a teşekkürlerimi sunarım.

Talha MURATHAN

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	iii
İÇİNDEKİLER	iv
TABLO LİSTESİ	vii
ŞEKİL LİSTESİ	ix
KISALTMALAR	x
ÖZET	xi
ABSTRACT	xiii

I.BÖLÜM

1. GİRİŞ	1
2. GENEL BİLGİLER	7
2.1. SPOR EĞİTİMCİLERİ	7
2.1.1. Antrenörler	8
2.1.1.1. Antrenör Eğitimi	11
2.1.1.2. Antrenör Eğitiminin Önemi	13
2.1.1.3. Antrenör Eğitimin Temel Yapısı	14
2.1.1.4. Antrenör Davranış Özellikleri	16
2.1.1.4.1. Otoriter Antrenörler	17
2.1.1.4.2. Liberal Antrenörler	18
2.1.1.4.3. Demokratik Antrenörler	19

2.1.1.5. Türkiye’de Antrenör Eğitimi	21
2.1.2. Öğretmen	31
2.1.2.1. Öğretmenlik Kavramı	31
2.1.2.2. Alan Bilgisi	32
2.1.2.3. Öğretmenlik Meslek Bilgisi	33
2.1.2.4. Öğretmenin Görevleri	33
2.1.2.5. Beden Eğitimi Öğretmeni	34
2.1.2.6. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Spor Teşkilatlarında Görevlendirilme Yönetmeliği	37
2.2. Türkiye’de Yükseköğretim Kurumlarında Spor Eğitim Sistemlerinin Yapısı	43
2.3. Avrupa Birliği Ülkeleri Spor Eğitimcisi Yetiştirme Alanlarının Yapısı	46
2.3.1. Beden Eğitimi Öğretmenliği Alanlarının Uyumu	46
2.3.2. Antrenörlük Alanlarının Uyumu	49
3. BİLGİSAYAR DESTEKLİ EĞİTİM	51
3.1. Bilgisayar Destekli Eğitimin Amaçları	52
3.2. Bilgisayar Destekli Eğitimin Kullanımında Öğretmenin Rolü	53
3.3. Bilgisayar Destekli Eğitimin Tarihsel Gelişimi	54
3.4. Bilgisayar Destekli Eğitimin Türkiye’deki Gelişimi	55
4. TUTUM KAVRAMI	57
4.1. Tutumun Öğeleri	58
4.1.1. Bilişsel Öğeler	59

4.1.2. Duyuşsal Öge	59
4.1.3. Davranışsal Öge	60
4.2. Tutumun Özellikleri	60
4.3. Tutumun İşlevleri	62
4.4. Tutum Davranış İlişkisi.....	64
5.İLGİLİ LİTERATÜR.....	65

II.BÖLÜM

1. GEREÇ VE YÖNTEM	70
1.1. Araştırmanın Amacı	70
1.2. Araştırma Evren ve Örneklemi	71
1.3. Veri Toplama Araçları	72
1.4. İstatistiksel Analizler	75
2. BULGULAR	76
3. TARTIŞMA VE SONUÇ	87
4. KAYNAKLAR	96
5. EKLER	106
6. ÖZGEÇMİŞ	112

TABLO LİSTESİ

Tablo 1: Antrenör Eğitim Programı	30
Tablo 2: Türkiye’de Yükseköğretim Kurumlarında Spor Alanına İlişkin Lisans Sistemlerinin Genel Yapısı	45
Tablo 3: Beden Eğitimi Öğretmeni Yeterlilikleri İçin Yol Rotaları (Yönerge Yolları)	49
Tablo 4: Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği Güvenirlilik ve Geçerliliği	73
Tablo 5 : Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeğini Oluşturan Maddelerin Faktör Yükleri	74
Tablo 6: Araştırmaya Katılan Spor Eğitimcilerinin Demografik Özellikleri	76
Tablo 7: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyimlerine İlişkin Bulgular	77
Tablo 8: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayara Sahip Olma, Bilgisayar Kursuna Katılma ve Yeni Kursa Katılmaya İstekli Olma Durumları	78
Tablo 9: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Algı Puanlarının Dağılımı	80
Tablo 10: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algı Puanlarının Cinsiyet Durumlarına Göre t-Testi Sonuçları	80
Tablo 11: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Algı Puanlarının Mesleki Deneyimlerine Göre Varyans Analizi Sonuçları	81
Tablo 12: Spor Eğitimcilerinin Cinsiyet Durumları Açısından Öğrenmeye İlişkin Tutumları Bağımsız Gruplar t-Testi Sonuçları	82
Tablo 13: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyim Durumları Açısından Öğrenmeye İlişkin Tutumları Bağımsız Gruplar t-Testi Sonuçları	83

Tablo 14: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyim Durumları Açısından Öğrenmeye İlişkin Tutumları Anova Testi Sonuçları	84
Tablo 15: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algıları İle Öğrenmeye İlişkin Tutumları Arasındaki Korelasyon Testi Sonuçları	85

ŞEKİL LİSTESİ

- Grafik 1:** Spor Eğitmcilerinin Mesleki Deneyimlerine ilişkin Grafiği 78
- Grafik 2:** Spor Eğitmcilerinin Bilgisayara Sahip Olma, Bilgisayar
Kursuna Katılma ve Yeni Kursu Katılmaya İstekli Olma
Durumları Grafiği 79

KISALTMALAR

AB : Avrupa Birliği

AEHESIS : Spor Bilimleri Eğitimi Avrupa Yükseköğretiminde Uyumlaştırma

AF : Akğretim Fakültesi

AP : Engelliler İçin Uyarlanmış Fiziksel Aktiviteler

BDE : Bilgisayar Destekli Eğitim

BDEYİT : Bilgisayar Destekli Eğitim Yapmaya İlişkin Tutum leği

CO : Antrenörlük

CPD : Sürekli Mesleki Gelişim

EL : Yaşlı

GSGM : Gençlik Spor Genel Müdürlüğü

HF : Sağlık ve Zindelik

LE : Boş

MA : Yönetim (Spor, Rekreasyon gibi)

MEB : Milli Eğitim Bakanlığı

PE : Okulda Beden Eğitimi

PETE: Beden Eğitiminde ğretmen Eğitimi

SG : Spor rnleri Sanayi (Ticaret)

SS : Spor Bilimleri

TİCİ : Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı

TMOK : Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi

YK : Yükseköğretim Kurulu

**SPOR EĞİTİMCİLERİNİN BİLGİSAYAR DESTEKLİ EĞİTİM
ALGILARININ ÖĞRENMEYE İLİŞKİN TUTUMLARI AÇISINDAN
DEĞERLENDİRİLMESİ**

ÖZET

Teknoloji geliştikçe insanlara farklı imkânlar sunmaktadır. Ülkeler yeni gelişmelerin varlığı ile geleceğın talep ettiğı insan gücünü yetiştirmek için kaliteyi arttırıcı çeşitli çabalar içerisine girmişlerdir. Bu çabalara bağılı olarak bilginin önemi artmıştır. Bu artış, bilgi toplumlarını doğurmuş ve toplumların yaşam biçimlerini değıŐtirmiŐtir. Teknolojideki gelişmeler her alanda olduğı gibi eğitim sistemlerini de etkilemiştir. Bu etkiler eğitim sistemi içindeki kurumları, eğitim-öğretim uygulamalarında bilimsel ve teknolojik gelişmelerin ürünü olan bilgisayardan yararlanmayı zorunlu kılmıştır. Sporcuların istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş spor eğitimcilerine sahip olmaktır.

Bu araştırma ile spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime ilişkin algı düzeyleri, öğrenmeye ilişkin tutumları üzerindeki etkilerini belirlemek, karşılaştırmak ve incelemek amacını taşımaktadır. Bu bağlamda araştırma sonucunda spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime ilişkin algı düzeyleri ortaya konarak, risk faktörleri ve öğrenmeye ilişkin tutumları belirlenmiş, bilgisayar destekli eğitim ile öğrenmeye ilişkin tutumlarını etkileyecek değıŐkenler tespit edilmiştir. Araştırma evrenini, Türkiye'deki spor eğitimcileri oluŐtırmaktadır. Örneklem grubunu ise 2012-2013 eğitim öğretim yılında görev

yapan 616 erkek 278 kadın spor eğitimcisi oluşturmaktadır. Elde edilen veriler SPSS 15.0 istatistik paket programında analiz edilmiştir.

Araştırma sonucunda spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algılarının yüksek olduğu görülmüştür. Ayrıca öğrenmeye ilişkin tutumlarında alt boyutlarda anlamlı farklar olduğu ve spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algılarının, öğrenmeye ilişkin tutumları açısından aralarındaki ilişkinin ortanın üstünde, pozitif yönde güçlü bir ilişkinin olduğu ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($r= 0.596$).

Anahtar Kelimeler: Bilgisayar destekli eğitim, spor eğitimcisi, öğrenmeye ilişkin tutum.

EVALUATION OF THE SPORT EDUCATORS COMPUTER ASSISTED EDUCATION PERCEPTIONS TOWARDS LEARNING ATTITUDES

ABSTRACT

Various opportunities are served to man by technology in process. States are in a quality increasing struggle for providing manpower which will be required in the future for the existence of innovations. The importance of knowledge has increased related with the aforementioned struggle. This increase has generated information societies, and has changed the life styles of civilizations. Technologic developments have – the same as they have done it in every sector- influenced the education system. These influences have forced public bodies within the education system to use the computer which is a product of scientific and technologic developments. The crucial agent of the basic requirements for sportsmen in reaching the desired level is to have intelligent, skillful, and well-trained sport educators who can materialize applications on every level.

The aim of this research is to determine, compare, and examine the influences on the conduct for learning of sport educators towards their perception of Computer Aided Education. The perception levels of sport educators related with computer aided education was revealed in this context at the end of the research, the risk factors and their conduct for learning was determined, the variables which might affect their conduct for learning with computer aided education were determined. The population of research was composed of sport educators in Turkey. The sample group was composed of 616 male and 278

female sports educators in the school year 2012-2013. The data obtained was analyzed using SPSS 15.0 statistical package program.

In the end of this research, it had been seen that the perception of sport educators of computer aided education was high. Also it was concluded that significant differences exist on sub-dimensions in their conduct for learning and the relationship between in terms of conduct for learning of sports educators are above average, has a strong relationship positively and significantly ($r = 0.596$).

Key Words: Computer aided education, sport educators, conduct for learning.

I. BÖLÜM

1.GİRİŞ

Bu bölümde, araştırmanın problemi, amacı, önemi, sınırlılıkları ile araştırmanın konusu hakkında yapılan ilgili araştırmaların değerlendirilmesine yer verilmiştir.

İnsanın fikir ve ruh unsurlarıyla birlikte bütünlüğünü meydana getiren vücudunun, belli amaçlar için eğitmek düşüncesi, insanlığın evren üzerindeki varlığı kadar eskidir (1). Bu düşünce çerçevesinde toplumlar, insanın fiziksel gelişiminin yanı sıra, zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimini sağlayan spor eğitimine, oldukça önem vermişlerdir (2). Böylece, spor aktiviteleri, günümüzde insan yaşamının önemli bir parçası haline gelmiştir. Ayrıca, gerek basın yayın organlarının spora yaklaşımı, gerekse insanların stresten kurtulma, vücutlarını formda tutma çabaları ve hepsinin ötesinde sporda kazanılan uluslararası başarılar, toplumun günlük yaşamında ve moral düzeyinde oldukça önemli bir değer taşır hale gelmiş, spora güncel bir boyut kazandırmıştır (3).

Sporcumuzun istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor dallarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Bu nedenle temel ilkeleriyle bilimsel olanaklardan yararlanılarak yetişmiş bir antrenör, sporcularını da en iyi şekilde yetiştirir. Ülkemizde antrenör eğitimiyle doğrudan ilgili olan kurumlardan biri Beden

eğitimi ve spor ğretmeni yetiştiren, yükseköğretim kurumlarıdır, diğeri ise Spor Genel Müdürlüğüdür (4).

Kuşkusuz, sporda eğitici kadro denildiğinde akla ilk gelen, antrenörler ve beden eğitimi öğretmenleridir. Sporda antrenör adı verilen spor eğiticilerinin, sporun gelişmesinde oldukça önemli bir yeri vardır. Ancak antrenör, ne kadar çok bilgilendirilmiş, yeterli bir eğitim programından geçmiş ve sonrasında uygun bir çalışma ortamı elde etmiş ise, yetiştireceği elemanlar da o kadar performans gösterecektir. Nitekim Başer'de gerektiğinde bir psikolog, sosyolog, antrenman bilimcisi olmak durumunda olan antrenörün, branşında başarılı olabilmesi için gerekli bilgi ve becerilerinin köklü bir eğitimle sağlanabileceğini belirtmiştir (5).

Spor eğitimcisi yetiştirme çalışmaları yetersizde olsa II. Kalkınma Planı içerisinde yer aldığı görülmektedir. III. Kalkınma Planıyla birlikte spor eğitimcisine olan ihtiyacın farkına varılmaya başlanmış, IV. Kalkınma Planında Yüksek ğrenim Kurumları içerisinde Beden Eğitimi ve Spor birimlerinin kurulması öngörülmüştür. V. ve VI. Kalkınma planları içerisinde spor eğitimcisinin yetiştirilmesinin gerekli olduğu benimsenmiş fakat yeterli adımlar atılmamıştır. Sporcunun istenilen düzeye erişmesinde en önemli unsur her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Bunun için değişik alanlarda yetiştirilecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi zorunlu hale gelmektedir. Bilimsel imkânlardan yararlanılarak yetişmiş antrenörler sporcularını en iyi şekilde yetiştirebilir (6).

Bir diğer spor eğitimcisi olan օđretmen, okulda verilen eğitim sisteminin en temel օđesidir. Bir փlkenin kalkınmasında, nitelikli insan gücünün yetiştirilmesinde, toplumdaki huzur ve sosyal barışın sağlanmasında, bireyin sosyalleşmesi ve toplumsal hayata hazırlanmasında, toplumun kültür ve değerlerinin genç kuşaklara aktarılmasında, օđretmenler başrolü oynamaktadır. օđretmenler toplumların gerçek mimarları ve insan kişiliğini şekillendiren sanatkarlardır (7).

օđretmen insan davranışlarına yօn veren, şekillendiren, karmaşık becerileri içermekle birlikte bunları օđretim etkinliklerine aktarabilen birey tasarımcısıdır. Ayrıca topluma karşı sorumluluk hisseden, yaptığı uygulamalarla topluma ve eğitim bilimine katkıda bulunmaya çalışan bir bilim adamı, toplumsal ve evrensel değerlere sahip çıkararak nesillere aktaran bir filozoftur. Mevzuatlarda belirlenmiş tanımların dışında aynı zamanda psikolog, eğitimci, sosyolog ve teknokrattır (8).

İlkօđretim 4. sınıfa kadar beden eğitimi dersleri sınıf օđretmeni tarafından uygulanmakta 5. sınıftan itibaren ortaօđretimin sonuna kadar beden eğitimi dersleri branş օđretmenleri tarafından sürdürülmektedir. Beden Eğitimi dersleri haftada iki saat olarak müfredat programında yerini almıştır. Avrupa փlkelerinde temel eğitim okullarında beden eğitimi dersi haftada altı saat olarak okutulmaktadır (9). Spor alanı bulunan orta օđretim programlarında ise haftada sekiz saat uygulanmaktadır.

Çağımızda beden eğitimi ve spor uzun zamandan beri bir fantezi olmaktan çıkmış ve güçlü bir ulus yaratmanın parolası olmuştur. Ulus olarak sporun

yararlarını teorik olarak kabullenmiş olsak bile henüz uygulama alanına tam olarak aktaramadığımız bir gerçektir (10).

Teknoloji geliştikçe bize farklı imkânlar sunmaktadır. Ülkeler yeni gelişmelerin varlığı ile geleceğin talep ettiği insan gücünü yetiştirmek için kaliteyi arttırıcı çeşitli çabalar içerisine girmişlerdir. Bu çabalara bağlı olarak bilginin önemi artmıştır. Bu artış, bilgi toplumlarını doğurmuş ve toplumların yaşam biçimlerini değiştirmiştir. Teknolojideki gelişmeler her alanda olduğu gibi eğitim sistemlerini de etkilemiştir. Bu etkiler eğitim sistemi içindeki kurumları, eğitim-öğretim uygulamalarında bilimsel ve teknolojik gelişmelerin ürünü olan bilgisayardan yararlanmayı zorunlu kılmıştır.

Türkiye'nin nüfusu yıllık binde 18,35 gibi bir oranla artmakta ve bu nüfusun büyük bir kısmını 21 yaş ve altındaki genç kuşaklar oluşturmaktadır (11). Böylesine çok genç ve dinamik nüfusa sahip ülkemiz için konunun önemi açıktır. Hızlı nüfus artışı beraberinde bazı sorunları da getirmektedir. Bu sorunlar dersane eksikliği, öğretmen ve okul yetersizliği, ders araçlarının yetersizliği olarak görülmektedir. Bu sorunların çözümü de eğitim kurumlarımızın öğretmen ve öğrencisiyle toplumun ve çağın ihtiyaçlarına cevap verebilir hale getirilmesinde saklıdır.

Bilimsel ve teknolojik gelişmeler bir taraftan yeni eğitim gereksinimleri yaratmakta bir taraftan da eğitim uygulamalarına yeni olanaklar sunmaktadır. Bu olanakların başında kuşkusuz bilgisayar başta gelmektedir. Bilgisayar, toplumsal yaşamın birçok alanında kullanılmaya başlanmış, hatta günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. 1950'li yıllara gelene kadar

öğrenme-öğretme araç gereçleri; öğretmen, ders kitapları, yazı tahtası, v.s. gibi araçlardan oluşmaktayken, 1950’li yıllardan sonra ise “Eğitim alanında neden teknolojidenden yararlanılmasın?” sorusu güncellik kazanmıştır (12). Günümüzde ise “Eğitimde bilgisayar kullanılsın mı?” sorusu yerine “Bilgisayar, eğitimde en etkili ve verimli nasıl kullanılsın?” sorusuna bırakmıştır. Bilgisayarın toplum yaşamında giderek yaygınlaşması, insanların bu yeni toplum yaşamına uyum sağlayabilmeleri bilgisayarı tanıma ve kullanma becerilerine sahip olmalarını gerektirmektedir. İnsanların bilgisayar konusunda eğitilmeleri de eğitim kurumlarında programlarında bilgisayara yer vermesiyle olanaklıdır (13).

Tüm bu bilgiler ışığında araştırmamızın amacı; spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime ilişkin algı düzeyleri, öğrenmeye ilişkin tutumları üzerindeki etkilerini belirlemek, karşılaştırmak ve incelemek amacını taşımaktadır. Bu ana amaç doğrultusunda aşağıdaki alt problemlere cevap aranacaktır;

1. Spor Eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime ilişkin tutumları ne düzeydedir?
2. Spor Eğitimcilerinde demografik değişkenlerin bilgisayar destekli eğitim algısı ile ilişkisi ne düzeydedir?
3. Spor eğitimcilerinin Öğrenmeye İlişkin Tutumları ne düzeydedir?
4. Spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumlarını etkileyen faktörler nelerdir?
5. Spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim ve öğrenmeye ilişkin tutum kavramları bilgili düzeyleri ne kadardır?

6. Bilgisayar destekli eğitim algısı yüksek olan spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumları arasındaki ilişki ne düzeydedir?

2. GENEL BİLGİLER

2.1. SPOR EĞİTİMCİLERİ

Bireylerin sportif özellikleri kazanabilmeleri büyük ölçüde spor eğitimcilerine bağlıdır. Spor eğitimcisi denilince de akla gelen antrenörler ve beden eğitimi öğretmenleridir. Antrenör ilk aşamada, bireyin karakteristik özelliklerini ortaya çıkarıp geliştirmeyi, doğal dinanizmini güçlendirmeyi ve dış çevreye karşı olumlu tepki göstermesini amaçlayan sürekli ve topluca etkinlikler biçiminde tanımlanan eğitimin bir uygulayıcıdır. İkinci aşamada ise gurup bireylerinin tek tek gerçekleştirme olanağını bulamayacakları işleri ve işlevleri ortaklaşa gerçekleştirebilmelerini kolaylaştıran ve yönetim yükümlülüğünü üstlenmiş olan bir kişi olarak tanımlanmıştır (14). Türk Dil Kurumu sözlüğünde ise antrenör bir spor dalında sporcuyu eğiten ve çalıştıran kişi olarak tanımlanmaktadır (15). Tanımlardan da anlaşılacağı üzere antrenör; Sporun temel taşı olmaktadır o halde antrenöre ne kadar çok olanak sağlanır ve ne kadar iyi eğitilirse, yetiştireceği bireylere de o kadar performans gösterecektir. Bu da ancak iyi hazırlanan ve uygulanan bir antrenör eğitimi programıyla gerçekleştirilebilecektir (16).

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan günümüze kadar 1924, 1961 ve 1982 yıllarında olmak üzere şu ana kadar üç Anayasa yapılmıştır. 1924 ve 1961 Anayasalarında Spor ile ilgili herhangi bir hüküm bulunmamaktadır.

Spor ilk defa 1982 anayasasında 58. ve 59. maddelerinde yer almıştır.

Türkiye Cumhuriyeti 1982 Anayasasının 5. Maddesi, Devletin temel amaç ve görevlerini;

“Devletin temel amaç ve görevleri, Türk Milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır” şeklinde belirlerken “Gençlik ve Spor” başlığı altındaki ilgili maddeler ise;

A. Gençliğin korunması

Madde 58; Devlet, istiklâl ve Cumhuriyetimizin emanet edildiği gençlerin müsbet ilmin ışığında, Atatürk ilke ve inkılâpları doğrultusunda ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetiştirme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri alır.

Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.

B. Sporun geliştirilmesi

Madde 59; Devlet, her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır, sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder.

Devlet başarılı sporcuyu korur. Şeklinde yer almıştır (81).

2.1.1. Antrenörler

Günümüzde gerek basın yayın organlarının spora yaklaşımı, gerekse insanların stresten kurtulma, vücutlarını formda tutma çabaları ve hepsinin

ötesinde sporla kazanılan uluslararası başarılar oldukça önemli hale gelmiş olup, spora bir boyut kazandırmıştır (17).

Antrenörlük, meslek olarak henüz yeni kabul görmeye başlanmıştır. Antrenörler, sporcuların daha iyi hedefler belirlemelerine ve belirlenen bu hedeflere ulaşmalarına yardımcı olur. Sporcularından yüksek beklentilerde bulunur ve sporcularını daha iyisini yapabilecekleri konusunda ikna eder. Antrenör, sporcularının işlerini kolaylaştıracak ve hedeflerine daha çabuk ulaştıracak biçimde odaklanmalarına yardım eder. Ayrıca, antrenör sporcularının daha yüksek performansa ulaşması için gereken araçları, desteği ve alt yapıyı sağlar, sporda eğitici kadro denildiğinde akla ilk gelen “antrenördür”. Antrenör adı verilen spor eğitimcilerinin sporun gelişmesinde oldukça önemli bir yeri vardır (18).

Sporcuların ferdi ve toplu olarak, uluslararası kural ve tekniklere uygun olarak eğitilmesini sağlayan, sporun esaslarını, teknik prensiplerini ve kurallarını öğreten ve alanındaki gelişmeleri takip eden kişiye antrenör denilmektedir (19).

Antrene eden, çalıştıran anlamındaki bu kelime genellikle spor öğreten, öğrettikleri spor dalında ilim yayan, ilmî bilgilere sahip olan kimselere denir. Sporcu için iyi bir öğretici ve iyi bir arkadaştır (20).

Bir amaç için mücadele eden insanların (sporcuların) eğitimli yöneticisidir. Antrenör, bu amaca doğru sporcularına zekice yönlendiricilik yapmaktadır (21).

Woodman'a göre, antrenör sporcuların sahip olabilecekleri en üst performansa çıkmalarına yardımcı olan kişidir (22). Bu anlamda, antrenör, sporcuların başarılı yanlarını daha da geliştirirken, başarısızlıklarını düzeltmeye

çalışır. Antrenörün amacı, sporcunun ulaşabileceği en yüksek performansa ulaşmasını sağlamaktır.

Antrenörlük karşılıklı iletişim ve etkileşimle diğerlerini etkileme ve yönlendirmeye dayalı bir liderlik sanatıdır (23).

İyi antrenörler denilince, beklentisi olmaksızın saygıyı görebilen ve diğerlerini küçümsemeden etkileyen çok yönlü özellikler gösterebilen antrenörlerdir. Antrenör, genel anlamda sporcuların fiziksel-fizyolojik, zihinsel, duygusal (psikolojik) ve sosyal kapasitelerinin amaçlı davranışlarla geliştirilmesine yardımcı olan ve bunun için antrenmanın bilimsel amaçlarını yerine getiren, özel eğitim-öğretim almış kişidir (24).

Günümüz sporunu yönlendiren, sporcuların dayanıklılığını, hareketliliğini, branşları ile olan ilişkilerini ve mücadele yeteneğini geliştirerek, morallerini yükseltmek için onları çalıştıran, yetiştiren ve maçlara hazırlayan kişilerdir antrenörler (25).

Günümüzde ise antrenör, sporcuları performans ve potansiyellerinin doruğuna taşıyan, fiziksel, sosyal, duygusal ve zihinsel kapasitelerinin gerçekleşmesine yardımcı olan ve karşılaşmalara hazırlayan kişidir (24).

Antrenörün yöneticilik becerileri, başarılı sonuçların alınmasında oldukça önemlidir. Antrenörlükte önemli nedenler arasında sporcuların potansiyellerini ortaya çıkartmaları, kendilerini gerçekleştirmeleri ve zevk almaları bulunmaktadır (23).

Antrenör, pozitif davranışlarıyla oyuncularının tutumunu pekiştirmeyi sağlayarak takım içinde sportif bir hava yaratmalıdır. Sporcularla arasında arkadaşça bir atmosfer yaratarak, antrenman ve maç analizlerine onları da

katarak sorumlulukları paylaşmaya ve kendi kendilerini kontrol etmeye alıştırmalıdır (26).

Antrenörlerin davranış ve görevleri spordan spora, futbolcudan futbolcuya bazı değişiklikler gösterebilir. Ancak antrenörlük özelliklerinin hepsi antrenörün başarısında önemli olmaktadır. Antrenör istediği kadar motorik, teknik, taktik konularda bilgili olsun sporculara bunları öğretebilme yeteneği yoksa ve onlarla etkili iletişime sahip değilse sporcuların motive olarak başarılı olmaları mümkün olmaz. Antrenörlükte başarı çok bilgili olmakla değil, bilgiyi öğretebilme ve pratiğe dönüştürebilmekle ortaya çıkar.

Antrenörün temel özellikleri incelenecek olursa;

- Geniş ve etraflı olarak kavrama, bilme ve anlama
- Dünyayı görebilme, yaşama bakış ve felsefe
- Şefkat, sevgiyle bağlılık
- Karakter, kişilik
- Nüktedanlık ve ayak uydurmak şeklinde sıralanabilir (24).

2.1.1.1. Antrenör Eğitimi

Spor; bireylerin fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal yönden gelişmelerini sağlayan; bilgi beceri ve liderlik yeteneklerini geliştiren; boş zamanlarını değerlendiren ve bireyleri günlük sorunlardan uzaklaştıran, stres atmalarını sağlayan bir bilimdir (31). Bireylerin söz konusu bu özellikleri kazanabilmeleri büyük ölçüde spor eğitimcilerine bağlıdır.

Spor eğitimcisi denilince akla ilk gelen “Antrenör”dür. Antrenör adı verilen spor eğitimcilerinin sporun gelişmesinde oldukça önemli bir yeri vardır.

Özellikle sporda gelişmiş ülkeler, sporcuların yetişmesi ve başarısında büyük rolü olan antrenörleri yetiştiren eğitim programlarını bilimsel çalışmalara dayandırmışlardır (32).

Spor eğitimi, insanın genel eğitiminde büyük ölçüde kaliteli spor eğitimcisi yetiştirmeye dayalıdır. Kaliteli spor eğitimcisi yetiştirmek ise, yeterli alan, araç ve gereç, yeterli spor eğitimcisi yetiştirebilecek akademik ve uygulamacı personel, çağdaş ve gereksinmeye uygun, programlarla donanımlı kurumlarla gerçekleştirilebilir (33).

Sporcuların istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor dallarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Bu nedenle temel ilkeleriyle bilimsel olanaklardan yararlanılarak yetişmiş bir antrenör, sporcularını da en iyi şekilde yetiştirir (30).

Dyson (1990), 1979 Yunanistan Uluslararası Olimpiyat Akademisinin 19. Oturumunda yaptığı konuşmada, "antrenörlerin yalnızca sporcunun fiziksel potansiyelini geliştirmekle kalmadığını, aynı zamanda onun zihinsel kapasitesini de geliştirdiğini" belirtmiştir (34).

Bu temel görevler, antrenörün sportif gelişmedeki değerini ortaya koymakta ve antrenör eğitiminin önemini vurgulamaktadır. Ancak, Özkara "Ülkemizde kulüplerde ve milli takımlarda antrenör olarak görev alan kişilerin çoğunun, bu görevi boş zamanlarını değerlendirmek amacıyla veya yan meslek olarak, pek azı da meslek olarak yapmakta olduğunu" belirtmiştir. Hemen

hemen bütün spor dallarında geçmişte antrenörlük eğitimi yapılmadığı için bu kişilerin sporcu olarak eskiden faaliyette bulunmuş olmaları, özellikle milli olmaları nedeniyle sahip oldukları varsayılan spor dalı deneyim ve bilgi birikimi antrenörlük formasyonu için yeterli görülmüştür. Yine Özkara'nın belirttiği gibi, bu düşünce, "başarılı sporcu kesinlikle başarılı antrenör de olur" kuramını doğurmuştur (27). Ancak günümüz spor ve eğitim dünyasında bu kuramın, yalnızca bir varsayımdan ibaret olduğu bilinen bir gerçektir. Varış, eğitimin genel amacını, "yetişmekte olan çocukların ve gençlerin, topluma sağlıklı ve verimli bir şekilde uyum sağlamalarına yardım etmek ve bu uyumun gerçekleştirilmesi için, bireylerin yeteneklerini eğitim yolu ile en son sınıra kadar geliştirip, insan davranışlarını istenilen amaçlar doğrultusunda değiştirmek" olarak belirtmiştir (35). Buna göre eğitim, antrenörlere yalnız sporda bilgi ve beceri kazandırmakla kalmaz, bilim ve teknolojinin hızla geliştiği çağımızda, sporda yeniliğe açık, yaratıcı ve üretken olmayı da beraberinde kazandırır. Nitekim, sporda ileri gitmiş ve başarılı olmuş ülkelerde spor eğitimi ve antrenör eğitimine büyük önem verilmektedir.

2.1.1.2. Antrenör Eğitiminin Önemi

Ülkemizde, insanımızın spor yapma ihtiyacının karşılanması ve elit sporcu yetiştirme görevi, GSGM ile bağlı Federasyonlar tarafından yerine getirilmektedir. Ancak, Özkara'nın da belirttiği gibi, "spor teşkilatında ve federasyonlarda görev alan eğitici uzman antrenör sayısının az oluşu, bu kadrolarda görev yapanlarında büyük bir kısmının örgün veya yeterli bir spor eğitiminden geçmemiş hatta verdiği kursun belgesine dahi sahip olmayan

kimselerden teşkil etmesi, sporda uluslararası yarışmalardaki başarısızlıklarımız ve istikrarsızlığımızın önemli bir nedeni olmaktadır" (27). Oysa insanın yaratıcı gücünü ortaya çıkaran, değiştiren ve davranışa dönüştüren eğitimin en büyük özelliği, eğiten ve eğitilenin işbirliği yapmasıdır. Spor ise insanın belirli düzenlemeler içinde fiziki aktivitesini, becerilerini, zihinsel ve ruhsal yaşamını, sosyal davranışlarını geliştiren bu özelliklerini belirli kurallar içinde yarıştırmasını sağlayan, biyolojik, pedagojik ve sosyal yönleri olan bir uğraş olarak insana disiplinli olmayı, disipline uymayı, fiziksel yapısını değiştirmeyi, duygularına hakim olmayı öğrenmesini sağlar (28). İşte böylesine önemli sonuçlara ulaşmak için spor yapan ya da spor yapmak isteyen insanın, ciddi bir eğitimden geçmesi, ancak kapsamlı bir antrenör eğitim programından geçmiş antrenörler ile mümkündür. Sporda eğitimci, ya da yaygın kullanımıyla antrenör, aynı zamanda bir öğretmendir. Öyle ki, sportif eğitim ve öğretimde antrenörlerin her hareketi eğitimsel bir faaliyet olmaktadır. Ayrıca Açıkada ve Ergen, Antrenörün yalnızca fizik kapasiteyi geliştirmek için çalışmadığını, aynı zamanda gençler arasından iyi bir yetenek seçimi, spor aktivitelerinin organizasyonu, antrenmanın kalitesi ve sporda iyi bir motivasyon için de, belirleyici faktör olduğunu belirtmişlerdir (29).

2.1.1.3. Antrenör Eğitiminin Temel Yapısı

Antrenör Eğitiminin temel yapısının nasıl olacağı konusunda şöyle bir taslak verilebilir;

1. *Genel Planlama*; Genel bir planlama yapılmalı hedefler ve amaçlar belirterek kademeli bir çalışmaya gidilmelidir.

- Uzun süreli antrenör eğitimi planlaması
- Orta süreli antrenör eğitimi planlaması
- Kısa süreli antrenör eğitimi planlaması

2. *Ön şartlar belirlenmeli;*

A. Eğitimi uygulayacak kurumdaki bazı şartlar;

- Antrenör eğitimine ayrılacak tesisler belirlenmeli ve antrenör eğitimi belli merkezlerde uygulanmalıdır.

- Gerekli araç ve gereç temini

- Planlama

- Eğitimi destekleyecek tedbirler

- Spor eğitimi yapan kuruluşlarla işbirliği (Üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Bölümleri ve Yüksekokulları gibi)

B. Antrenör adaylarında aranacak şartlar,

C. Antrenör eğitiminin kapsamı

D. Öğretici şartlar;

- Spor dalı ile ilgili uzman öğretim elemanları

- Genel spor eğitimi ile ilgili spor uzmanları

E. Merkez spor kütüphanesi

- Tüm spor eğitimcilerinin ve sporcuların yararlanacağı geniş kapsamlı bir kütüphanenin kurulması, bu şekilde tüm spor dallarının dünyadaki gelişimi kitap, teknik dergi, video, eğitim kaseti v.b. yayınlarla takip edilmelidir. Böylece spor eğitime büyük katkı sağlanabilir.

F. Özel ve genel spor yayınlarının basımının özendirilmesi gerekli kitap ve temel kitapların hazırlanması.

G. Bilimsel ve teknik dergiler.

3. *Amaç, teori ve metotların belirlenmesi*; Antrenör eğitiminin branşa özgü ve genel ders konularının teorik olarak amaca yönelik hazırlanması, basılması ve her spor dalına özgü standart uygulama metodunun ana ilkelerinin tespit edilmesi.

4. *Uygulamalı Olmalı*; Eğitimin tüm şartları yerine getirildikten sonra ön uygulama yapılmalıdır. Eğer detaylı olarak hazırlanan plan ve programlar uygulama da geçerlilik kazanırsa istenilen antrenörlerin yetiştirilmesi mümkün olacaktır. Bu nedenle uygulama sağlıklı, düzenli ve spor eğitiminin amacına uygun olmalıdır.

5. *Denetim ve Değerlendirme Yapılmalı*; Asgari ölçüde de olsa çalışmaların denetimi ve değerlendirilmesi tabanda ve üst düzeyde antrenör eğitimi yapan kuruluşları özendirme açısından motive eder ve en azından eğitimin sonuçları ortaya çıkar (30).

2.1.1.4. Antrenör Davranış Özellikleri

Antrenörlerin alması gereken en önemli kararlardan bir tanesi de, antrenörlük stilidir. Antrenörlük stili, nasıl kararlar alındığını hangi beceri ve stratejilerin öğretileceğini, yarışmaların nasıl organize edileceğini, oyuncuları disipline etmek için hangi metotların kullanılacağını ve de sporculara kararlar almaları için, hangi roller verileceğini belirleyici olmaktadır (24).

Antrenörlükte başlıca üç antrenörlük modeli göze çarpmaktadır:

- a. Otoriter (kumanda edici emredici) ,
- b. Liberal (hoşgörülü, serbest bırakma),

c. Demokratik (katılımcı, paylaşımcı),

Antrenörler kesin olarak bunlardan birinin içine girmeseler de, bunlardan birinin içine girmeye veya kendilerine temel almaya daha eğilimlidirler.

2.1.1.4.1. Otoriter Antrenörler

Otoriter antrenör modelinde bütün kararlar antrenör tarafından alınır. Sporcuların rolü antrenörlerinin kumandalarına ve emirlerine yanıt vermektir. Antrenör bilgi ve deneyime sahiptir ve onun rolü sporculara ne yapılacağını söylemektir. Sporcunun rolü ise bunu dinlemek, anlamak ve itaat edip yerine getirmektir. Kontrol tamamen antrenördedir ve sporcular edilgen konumdadırlar. Antrenör sahip olduğu kontrolü sporcularına yavaş yavaş kazandırmak gibi bir kaygı taşımamaktadır. Aksine bu kontrolü kaybedecekleri ve sahip oldukları bilgilerle ilgili olarak bir sürü kaygıya sahiptir. Sporculara ve insanlara pek güven duymazlar. Onlar için yönetmek daha önemlidir. Kontrol kendilerinden kaydığında büyük bir kaygı stres ve emniyetsizlik içine düşerler.

Otoriter antrenörler özetle;

- a. Bütün kararlar antrenör tarafından alınır,
- b. Sporcuların görevi, antrenörün kumanda ve emirlerini yerine getirmektir,
- c. Kontrol tamamen antrenörün kendisindedir,
- d. Sporcular edilgendir,
- e. Kontrolün aralıklı sporculara kaydırılarak verilmesi gerektiğine inanmazlar,
- f. Kendi bilgileriyle ilgili kaygılara sahiptir,

- g. Kontrolü kaybetme tasası ve korkusu taşır,
- h. Sporculara güven duymazlar,
- ı. Ne olursa olsun yönetmek antrenör için çok önemlidir (24).

2.1.1.4.2. Liberal Antrenörler

Liberal antrenörler oldukça az karar almaya çalışırlar. Bu stili benimseyen antrenörler çok az talimat verirler ve aktiviteleri organize etmede çok az kural ortaya koyarlar. Disiplin sorunları karşısında tutumlarına gelince kesinlikle gerekli olmadıkça her şeye karışmazlar. Bu antrenörlük stilini benimseyenler, demokratik antrenörlük stilin de ötesinde serbesiyetçi bir anlayışla takımlarını ve sporcularını yönetirler. Antrenörlük sorumluluklarını yerine getirmede kuralcı değil hoş görülü tavırlar sergilerler.

Liberal stil özetle;

- Mümkün olduğunca az karar almaya çalışırlar,
- Çok az eğitim-öğretimde bulunurlar,
- Çalışma çığırından çıkmadıkça karışmazlar,
- Kontrol yeterince uygulanamaz, anarşik ortam doğabilir,
- Çalışanları organize etmede, plan ve program yapmada çok yetersizdirler,
- Kayıtsız, ilgisiz ve sorumsuz davranırlar,
- Oyuncu bakıcılığı ve bekleyiciliği yaparlar,
- Sorun çözmede aciz, yetersiz kalabilirler,
- Sporcular soru sorabilme şansına sahip olsalar da açıklayıcı yanıtlar alamazlar,
- Sporcularını başlarından atarak, boş zaman geçirerek tembellik ederler,

- Eksikliklerini otoriterliğe başvurarak örtme gereksinimi duyarlar,
 - Gerçek anlamda eğitim-öğretimde bulunmak gibi bir kaygıları yoktur,
 - Başarılı değildirler, rasgele başarıları vardır,
 - Motivasyon yönetimi söz konusu değildir,
 - İçsel motivasyonu geliştirme kaygıları yoktur,
 - Sporcularda kontrolün ve sorumluluğun gelişmesi ile ilgili kaygıları yoktur,
 - Sporcularında öz-güven ve saygıyı geliştirme ile ilgili bir tasaları yoktur,
 - Ne demokratik ne de diktatör olabilirler,
 - Sporcuları ve kendileri için hedefler gerçekleştirme gibi tasaları yoktur
- (24).

2.1.1.4.3. Demokratik Antrenörler

Bu antrenörlük stilini kendilerine model alanlar alınacak kararları sporcularla paylaşırlar. Demokratik stili benimseyen antrenörler, gençlerin kararlar almayı öğrenmeden sağlıklı birer yetişkin olamayacaklarına inanırlar. Sporcularına yardımcı olmada onların gelişimleri üzerinde etkili olarak, liderlik becerilerini öğretmede görev sorumluluğuna sahiptirler. Ne diktatörlüğü ne de kayıtsızlığı benimserler. Kendileriyle ilgili olarak olumsuz kaygılara sahip değildirler. Kontrolü yavaş yavaş sporculara yönlendirmeye kaydırma anlayışı içinde hareket ederler. Sporcuların kendi yaşamlarıyla ilgili sorumluluklarını üstlenmede yardımcı olmaya çalışırlar.

Demokratik stil özetle;

- a. Alınan kararlar sporcularla paylaşılır,

- b.** Gerekli, yerinde bir eğitim-öğretim hakimdir,
- c.** Sporcularda sorumluluk geliştikçe kontrolü onlara kaydırma düşünülür,
- d.** Sporcuların özgürlüğüne önem verirler,
- e.** Öğrenmedikleri sürece sıhhatli birer yetişkin olamayacaklarına inanırlar,
- f.** Sporcularına liderlik becerilerini öğretme sorumluluğu taşırlar,
- g.** Diktatorluğu de liberalliği de benimsemezler,
- h.** Kendileri ve bilgileriyle ilgili aşırı kaygı ve şüphe içerisinde değildirler,
- i.** Sporcuların sormaları ve sorgulamaları için olanaklar yaratırlar,
- j.** Öğrettikleri kadar öğrenme gayreti içindedirler,
- k.** Başarıları, sporculara mal etme eğilimindedirler,
- l.** Sporcuları, fiziksel, sosyal, duygusal ve zihinsel yönden motive ederler,
- m.** Sporcuların zevk almalarına olanak yaratırlar,
- n.** Sporcularında içsel motivasyon ve kontrolü yapılandırırırlar,
- o.** Sporcularda güven ve saygıyı geliştirirler,
- p.** Kazanmak her şey değildir ama bir tek şeydir anlayışı içerisindedirler,
- r.** Sporcular ilk ve önce, kazanmak ikinci ve sonra anlayışı ile hareket ederler,
- s.** Sporcuların karar ve sorumluluk almalarına yardımcı olurlar,
- t.** Sporcular için anlam ifade eden çalışmalarını düşünür ve planlarlar,
- u.** Ben sporcularım için varım, düşüncesi hakimdir,
- v.** Sporcuların gelişimlerini amaç olarak görürler,
- y.** Sporcu spor için değil, spor sporcu için düşüncesi hakimdir (24).

2.1.1.5. Türkiye’de Antrenör Eğitimi

Sporcumuzun istenilen düzeye erişmesinin temel şartlarından en önemlisi her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş antrenörlere sahip olmaktır. Değişik spor dallarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özelliği dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi bir zorunluluktur. Bu nedenle temel ilkeleriyle bilimsel olanaklardan yararlanılarak yetişmiş bir antrenör, sporcularını da en iyi şekilde yetiştirir. Ülkemizde antrenör eğitimiyle doğrudan ilgili olan kurumlardan biri Beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştiren, yükseköğretim kurumlarıdır diğeri ise Spor Genel Müdürlüğüdür (36).

Cumhuriyetin kuruluşundan bugüne, ortaöğretim kurumlarında beden eğitimi ve spor derslerini vermek üzere yükseköğretim kurumlarınca yetiştirilen, beden eğitimi öğretmenlerinin, spor antrenörlüğü alanına oldukça önemli katkıları olmuştur. Öyle ki bugün, beden eğitimi spor öğrenimi yapmış kişilere, Spor Genel Müdürlüğü tarafından bazı temel branşlarda, I. kademe antrenörlük belgesi verilmektedir. O halde, antrenör eğitimi çerçevesinde, beden eğitimi öğretmeni yetiştiren kuruluşlardan söz etmek, gerekli bir husus olmaktadır (37).

Buna göre, beden eğitimi öğretmeni yetiştirerek aynı zamanda, antrenör eğitimine de katkıda bulunan eğitim kurumlarının tarihsel gelişimi şöyledir;

Beden eğitimi öğretmenin, yetiştirilmesiyle ilgili olarak yapılan ilk faaliyet, 1926'da Çapa Kız Öğretmen Okulunda açılan Beden-i Terbiye kurslarıyla başlatılmıştır. Daha sonra, 5 Temmuz 1932 tarih ve 105 sayılı Talim Terbiye Kurulu kararı ile Gazi Orta Muallim ve Terbiye Enstitüsü bünyesinde bir Beden Terbiyesi; (Beden Eğitimi) şubesi açılmıştır. Yeni açılan bu şubenin

eğitim eğretim süresi başlangıçta üç yıl olarak kabul edilirken, 1945 yılında iki yıla indirilmiş, 1948-1949 yılından itibaren de tekrar üç yıla çıkarılmıştır. 1946-1947 öğretim yılında adı Gazi Eğitim Enstitüsü Beden Eğitim Bölümü olan bu eğitim kurumunun, öğrenim süresi, 1978 yılına kadar üç yıl olarak devam etmiştir. Ancak 1978 yılından itibaren adı, Gazi Yüksek Öğretmen Okulu Beden Eğitimi Bölümü olarak değiştirilen bu bölümün, eğitim-öğretim süresi dört yıla çıkartılmıştır (38).

Beden eğitimi ve sporu genç kuşaklara yayarak yükseköğretimin öncüsü sayılan bu bölümün Türk Eğitim ve Spor Tarihinde, beden eğitimi öğretmeni ve spor branş antrenörü yetiştirme açısından önem taşımaktadır. Öyle ki bölüm, gerek kurslarıyla gerek öğretim kadrosuyla ve gerekse programlarıyla, 1982 yılından itibaren açılan üniversitelere bağlı beden eğitimi ve spor bölümleri ve yüksekokullarına bir basamak teşkil etmiştir. Özellikle, yükseköğretim okullarının beden eğitimi bölümlerinin 1978-1979 eğitim öğretim yılından itibaren müfredat programlarında oldukça farklı derslere rastlanmıştır. Bu dersler, eğitime giriş, eğitim sosyolojisi gibi eğitim formasyon dersleriyle, alan bilgisi dersleri sayılan, spor branş derslerinin yoğun olarak programda yer aldığı görülmüştür. Nitekim, 1994 yılında çıkartılan antrenör eğitim yönetmenliğinin geçici 2 maddesinde, "Eğitim Enstitüsü ve Yüksek Öğretmen Okulu mezunlarının Basketbol, Voleybol, Hentbol, Atletizm, Artistik Cimnastik branşlarından birinden, I. kademe antrenör belgesini almaya hak kazandıkları" belirtilmiştir.

1977-1978 eğitim-öğretim yılından itibaren Ege Üniversitesi bünyesinde bir Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu açılmış ve 1982 yılında da

kapanmıştır. Okulun amacı, "Üniversite eğitimi düzeyinde beden eğitimi ve sporun her dalında eğitici, öğretici elemanlar yetiştirerek çağdaş sporu yurt düzeyine yaymak, bu alanda araştırmalar yapmak, meslekle ilgili hizmet içi eğitimle eleman yetiştirmek için her türlü eğitim programlarını düzenlemek ve uygulamaktır. Yüksekokul, dört yıllık eğitim vermiş olup, Spor Akademilerinde olduğu gibi branşa yönelik olarak eğitim öğretim programı uygulamıştır. Öğrenciler yüksekokuldan, altıncı yarıyıldan itibaren seçtiği spor branşlarının birinden uzmanlaşarak mezun olmuştur. Anlaşılacağı gibi, Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu yalnızca, beden eğitimi öğretmeni yetiştirmekle kalmamış, antrenör gibi diğer spor elemanlarını da yetiştirmeyi amaçlamıştır (38).

Devletin beden eğitimi ve spor hareketlerini düzenleyip, desteklenmesi ve topluma yayması göreviyle ilgili olarak, gerekli sayıda ve nitelikte beden eğitimi öğretmeni ve antrenörün yetiştirilmesi için 1974 yılında, Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı, Gençlik ve Spor Akademileri kurulmuştur. Akademilerin amacı; beden eğitimi ve spor hizmetleri için antrenör, monitör, gençlik lideri, yönetici ve uzmanları yetiştirmek olmuştur (31). Gençlik ve Spor Akademilerinde, bir öğrencinin lisans öğrenimini tamamlayabilmesi için sekiz yarıyıldan en az 136 saatlik eğitim ile buna dahil olan staj ve diploma tezini başarıyla tamamlamak gerekmiştir. Öğrenciler, dördüncü yarıyılın itibaren özel dal öğrenimi sayılan iki bölümden birini seçmiş, böylece öğrenci, o dalda uzmanlaşmıştır (39). Ayrıca, spor akademisi öğrencileri, son dört yarıyıldan seçtikleri uzmanlık spor branşının yanında seçecekleri bir de yardımcı uzmanlık spor branşında gerekli bilgi, beceri ve davranışları derinlemesine kazanmışlardır.

Ancak 6 Kasım 1981'de 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu yayımlanmış, bu kanunla birlikte yükseköğretimde yeni bir düzenlemeye gidilmiştir(24). Buna göre, 20 Temmuz 1982 tarih ve 41 sayılı kararname ile tüm yükseköğretim kurumları yeniden teşkilatlanmaya tabi tutulmuştur (40).

Kuşkusuz günümüzde meydana gelen hızlı değişme ve gelişmeler ile ihtisaslaşmanın bir gereği olarak her alanda olduğu gibi spor bilimlerinde de derinlemesine yapılan bilimsel çalışmalara yer vermeye başlanmıştır. Multi disiplinler bir yapıya sahip olan sporda da ihtisaslaşmanın gerekliliğine inanılmış ve sporda bazı mesleklere ilişkin olarak hazırlanan programlar, farklı bazı disiplinlerin yakınlıklarına göre farklılaşmaya başlamıştır (38). İşte çağımızın gereği olarak disiplinler içinde görülen ihtisaslaşmaya doğru bu yöneliş, okulların yapılanmasını ve eğitim programlarını da etkilemiş böylece, 1992 yılından itibaren beden eğitimi öğretmeni yetiştirmenin yanı sıra, antrenör yetiştirme yoluna gidilmiştir (41). Bu çabalar sonucunda, üniversitelere bağlı beden eğitimi ve spor yüksekokullarının kurulması sağlanmış ve bu yüksekokullar bünyesinde antrenör eğitimi bölümü açılmasına, 2547 sayılı kanununun 2880 sayılı kanunla değişik 7/d-2 maddesi uyarınca uygun görülmüştür.

Antrenör yetiştirilmesiyle ilgili çabalar, yalnızca eğitim kurumları tarafından olmamaktadır. Ayrıca, spor federasyonlarının, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesinin ve Türk Spor Vakfının da antrenör yetiştirmesinde önemli rolleri bulunmaktadır.

Ülkemizde bütün spor dallarının faaliyetleri, bu görevi yerine getirmesi için kurulmuş olan Milli Federasyonlar tarafından yürütülmektedir. Federasyonların ilk kuruluşu 1922 yıllarını kadar uzanmaktadır. Ancak, spor

federasyonları, ilk resmi spor teşkilatımız olan, Türkiye İdman Cemiyeti ittifakına bağlı olarak faaliyet göstermişlerdir.

Antrenör eğitimine katkısı olan bir diğer kuruluş da Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'dir (TMOK), resmi olarak 1922 yılında Selim Sırrı TARCAN ile arkadaşları tarafından kurulan TMOK, Türkiye İdman Cemiyeti İttifakı (TİCİ) ile birlikte ülkemizin en eski spor kuruluşudur. TMOK, Uluslararası Olimpiyat Komitesinin talimatlarına uygun olarak tek başına fakat, Gençlik ve Spor Müdürlüğü ve Spor Federasyonları ile koordinasyon ve işbirliği içinde görevlerini yürütmektedir (38).

TMOK'un antrenör eğitimiyle ilgili görevleri şöyle belirtilebilir; "Türkiye'nin Olimpiyat Oyunlarına ve benzeri organizasyonlara katılmasını sağlamak, Olimpiyat ve benzeri oyunlarla ilgili uluslararası toplantılara, katılmak ve spor federasyonlarının eğitim hizmetlerine çeşitli yollardan katkıda bulunmaktır"(42).

TMOK bu katkılarını, antrenör eğitimi yoluyla gerçekleştirmektedir. TMOK, spor federasyonlarına ve kulüplere yabancı antrenör temin etmiş ve ülkemizde çeşitli antrenör kurslarının açılmasına destek vermiştir. Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nin antrenör eğitimiyle ilgili diğer bir görevi de, Uluslararası Olimpiyat Komitesinin, sporda gelişmekte olan ülkelere gönderdiği antrenör eğitimiyle ilgili toplantı, kurs seminer ve eğitsel etkinlikleri, ilgili spor federasyonlarına ileterek, gelişmeye uygun olan başarılı antrenörlere verilmesini sağlamaktır (43).

ANTRENÖR EĞİTİM YÖNETMELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Madde 1- Amaç

Bu Yönetmeliğin amacı; sporcuların yetiştirilmelerinde spor dalları itibariyle görev alacak antrenörlerin eğitimleri ve sınıflandırılmaları ile ilgili esas ve usulleri belirlemektir.

Madde 2- Kapsam

18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli - Bu Yönetmelik; sualtı sporları, dağcılık, otomobil sporları ve izcilik dışındaki spor dallarında; Spor Genel Müdürlüğü antrenör eğitimi programları ile bu programların uygulama, esas ve usullerini kapsar.

Madde 3- Dayanak

Bu Yönetmelik, 3289 sayılı Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2 ve 10 uncu maddesine dayanılarak hazırlanmıştır

Madde 4- Tanımlar

Bu Yönetmelikte geçen;

Genel Müdürlük : Spor Genel Müdürlüğünü

Genel Müdür : Spor Genel Müdürünü,

Daire Başkanlığı : Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığını,

Daire Başkanı : Spor Eğitim Dairesi Başkanını,

Federasyon : **18/9/2004 tarih ve 25587 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 2. Maddesiyle değişen şekli** - Genel Müdürlük

bünyesinde kurulmuş özerk olmayan spor federasyonlarını,

Antrenör: İlgili spor dalında eğitim gördüğü kademedeki programları başarı ile tamamlayarak bulunduğu kademe için Genel Müdürlükten belge alan, sporcuları veya spor takımlarını ulusal ve uluslararası kural ve tekniklere uygun olarak yetiştirmek, yarışmalara hazırlanmalarını ve yarışmalarını, gelişmelerini takip etmek görev ve yetkisine haiz olan kişiyi,

Eğitim Programı: Her kademedeki antrenör yetiştirme kursları ve seminerleri ile bu programdaki dersleri, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Esas Hükümler

Madde 5- Kurs Düzenleme

Antrenör eğitim kursları, federasyonların, spor il müdürlükleri ile sporla ilgili kurum ve kuruluşların ihtiyaçları esas alınarak ilgili spor dalı federasyonunun işbirliği ve teknik desteği ile daire başkanlığınca düzenlenir.

Antrenör Eğitim Kursuna Katılacaklarda Aranılacak Şartlar

Madde 6-Kademeler itibariyle Antrenör eğitim kurslarına katılacaklarda aşağıdaki şartlar aranır:

- a) En az lise veya dengi okul mezunu olmak, (Bütün kademeler için geçerli olup, Milli sporcularda tahsil şartı aranmaz.)
- b) **25/10/2003 tarih ve 25270 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli -** Görevini devamlı yapmasına engel olabilecek vücut veya akıl hastalığı ile malül, engelli

spor branşlarında ise yalnızca görme ve zihinsel engelli olmamak,

c) **31/5/2008 tarih ve 26892 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli** - Taksirli suçlar ile kısa süreli hapis cezasına seçenек yaptırımlara çevrilmiş veya aşağıda sayılan suçlar dışında tecil edilmiş hükümler hariç olmak üzere, 6 aydan fazla hapis veyahut affa uğramış olsalar bile devletin güvenliğine karşı suçlar, Anayasal düzene ve bu düzenin işleyişine karşı suçlar, devlet sırlarına karşı suçlar ve casusluk, zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, yağma, dolandırıcılık, gibi yüz kızartıcı veya cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, fuhuş, uyuşturucu ve uyarıcı madde imal ve ticareti, kullanımı, kullanımını kolaylaştırma, kullanmak için satın alma, kabul etmek veya bulundurmak veya şeref ve haysiyeti kırıcı suçtan veya ihaleye fesat karıştırma, edimin ifasına fesat karıştırma, suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama, kaçakçılık, vergi kaçakçılığı ve haksız mal edinme suçlarından hükümlü bulunmamak;

d) En az 18 yaşını doldurmuş olmak kaydıyla, spor dallarının özelliğine göre ilgili federasyonca belirlenen yaş sınırlamasına uygun olmak,

e) **31/5/2008 tarih ve 26892 sayılı resmi gazetede yayınlanan yönetmeliğin 1. Maddesiyle değişen şekli** - 7/1/1993 tarihli ve 21458 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Spor Genel Müdürlüğü Amatör Spor Dalları Ceza Yönetmeliği ile özerk spor federasyonlarının disiplin veya ceza talimatlarına göre son üç yıl içinde olmak kaydıyla; bir defada 6 aydan daha fazla veya bu süre içerisinde toplamda 1 yıldan fazla ceza almamış olmak.

Ancak, başvurunun fazla olması halinde yukarıdaki şartların yanında sırasıyla; ilgili branşta milli sporcu olmak, üniversitelerin beden eğitimi ve

spor eğitimi veren yükseköğrenim kurumları ile diğer üniversite ve yüksekokullardan mezun olmak, yabancı dil bildiğini belgelemek ve en az 5 yıl lisanslı sporcu olmak tercih sebebidir.

Madde 7- Antrenör Sınıflandırılması

Antrenörler her spor dalında (V) kademe olmak üzere aşağıdaki şekilde sınıflandırılır;

- a) I. Kademe, (Yardımcı Antrenör)
- b) II. Kademe, (Antrenör)
- c) III. Kademe, (Kıdemli Antrenör)
- d) IV. Kademe, (Başantrenör)
- e) V. Kademe, (Teknik Direktör)

Tablo 1: Antrenör Eğitim Programı

DERSİN ADI	I. KADEME	II. KADEME	III. KADEME	IV. KADEME	V. KADEME
A.TEMEL EĞİTİM PROGRAMI	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT	SAAT
SPOR ANATOMİSİ	4	6	6	-	-
SPOR FİZYOLOJİSİ	4	8	6	20 (Z)	-
GENEL ANTRENMAN BİLGİSİ	10	14	16	20 (Z)	-
SPOR VE BESLENME	4	4	4	-	-
SPOR SOSYOLOJİSİ	-	4	4	-	-
SPOR PSİKOLOJİSİ	4	6	8	10 (Z)	10 (Z)
SPORDA YÖNETİM VE ORGANİZASYON	2	2	5 (Z)	5 (Z)	5 (Z)
SPORCU SAĞLIĞI	4	4	2	-	-
BİOMEKANİK	-	-	4	10 (S)	10 (S)
SPORDA ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ	4	4	-	-	-
SPORDA GENEL TEKNİK TAKTİK ÖĞRETİM İLKELERİ	-	-	4	10 (S)	-
BECERİ ÖĞRENİMİ	4	4	4	2(Z)	-
PSİKOMOTOR GELİŞİM	6	-	-	-	-
SPORDA PSİKOLOJİK YARDIM BECERİLERİ	-	-	-	-	10 (S)
SPORDA ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	2	2	-	-	-
SPORUN SOSYAL PSİKOLOJİSİ	-	-	-	10 (S)	-
SPORDA ZİHİNSEL ANTRENMAN TEKNİKLERİ	-	-	-	-	10 (S)
YETENEK SEÇİMİ VE İLKELERİ	2	-	-	10 (S)	10 (S)
MÜSABAKA ANALİZLERİ VE İSTATİSTİK	-	-	-	10 (S)	-
MOTİVASYON TEKNİKLERİ VE HEDEF BELİRLEME	-	-	-	10 (S)	-
BESLENME KAYNAKLI ERGOJENİK YARDIM	-	-	-	10 (S)	10 (S)
SPOR PAZARLAMASI	-	-	-	-	10 (S)
ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	10 (S)	-
B.ÖZEL EĞİTİM PROGRAMI					
ÜST DÜZEY ANTRENMAN PLANLANMASI VE PROGRAMLANMASI	-	-	-	20 (Z)	-
ÖZEL KONDİSYON ANTRENMANI VE METODLARI	-	-	-	-	10 (S)
MÜSABAKA YÖNETİMİ VE İLKELERİ	-	-	-	-	0 (S)
ANTRENÖRLÜK UYGULAMASINDA YENİ ARAYIŞ VE GELİŞMELER	-	-	-	-	10 (Z)
ÖZEL ANTRENMAN BİLGİSİ	10	10	12	20 (Z)	20 (Z)
SPOR DALI GÖZLEM VE DEĞERLENDİRME	-	4	-	-	-
SPOR DALI OYUN KURALLARI	2	-	-	-	-
SPOR DALI TEKNİK TAKTİK	32	50	50	-	-
ÜST DÜZEY TEKNİK ANTRENMAN	-	-	-	-	20 (Z)
ÜST DÜZEY TAKTİK ANTRENMAN	-	-	-	-	30 (Z)
ÜST DÜZEY TEKNİK TAKTİK	-	-	-	60 (Z)	-
KURS BİTİRME PROJESİ	-	-	-	P	
TOPLAM	94	130	125	157 (Z)	95 (Z)
				80 (S)	80 (S)

Spor branşları itibariyle kurslar planlanmadan önce Daire Başkanlığı, ilgili spor dalı federasyonu ile işbirliği içerisinde 4 ve 5inci kademedeki yer alan seçmeli derslerden en az 4 tanesini belirler (44).

Z = Zorunlu dersler S = Seçmeli dersler

2.1.2. ÖĞRETMEN

2.1.2.1. Öğretmenlik Kavramı

Bir ülkenin kültürel, sosyal, teknolojik ve ekonomik kalkınmasında, gelişmesinde, çağdaşlaşmasında, halkın refah ve huzur içinde yaşamasında temel unsur insan ve o insana verilen eğitimidir. Eğitimde ise temel faktör öğretmendir. Öğretmenin yerini tutacak bir eğitim modeli henüz bulunamamıştır (45).

Öğretmen, eğitim amaçları ile belirlenen birey davranışlarının oluşturulmasında çok önemli bir fonksiyona sahiptir. Eğitim amaçları ile belirlenen davranışların oluşturulması yani, toplumu oluşturan insan tipini meydana getirmesi açısından önemli görev üstlenir (46).

Öğretmenliğin kavram olarak ortaya çıkışı, eğitim öğretim işinin sistemli, planlı ve programlı olarak işin uzmanlarınca yapılması gereğiyle şekillenmiştir. Gelişmiş toplumların sosyal hayatlarında toplumu daha ileriye götürmek için çok çeşitli kurumlar ve meslekler geliştirdikleri görülür. Her alanda kurumsallaşma gereği duyulmuştur.

Yağmur (2005)'a göre öğretmen; öğrenciyi geleceğe hazırlayan, öğretilen bilginin faydaya dönüşmesinde önemli bir rehberliği üstlenen kişidir. Öğretmen; eğitim, öğretim ve bununla ilgili yöntem ve yönetsel görevlerde

bulunurken davranışları; eğitim-öğretimin ve bununla ilgili tüm bilimlerin, felsefelerin bulgularına dayanır, gelişme ve değişme için bilgilerin, fikirlerin ve kişiliklerin karşılıklı sevgi, saygı ve serbestçe etkileşimine imkan verir, bunun sağlamlasını amaçlayan teşvik eden demokratik tutum ve uygulamaların oluşmasına, uygulanmasına yardım eder ve katkı sağlar (47).

Öğretmenlik mesleğine hazırlık genel kültür, özel alan eğitimi ve pedagojik formasyon ile sağlanır. Yukarıda belirtilen nitelikleri kazanabilmeleri için hangi eğitim kademesinde olursa olsun, öğretmen adaylarının yükseköğrenim görmelerinin sağlanması esastır (48). Öğretmenin sahip olması gereken bilgiler; “alan bilgisi”, “öğretmenlik meslek bilgisi” ve “genel kültür bilgisi” olarak üç grupta ele alındığı görülmektedir (49).

2.1.2.2. Alan Bilgisi

Alan bilgisi, öğretimin yapılacağı alana ait bilgi, beceri, tutum ve değerleri kazandırmayı amaçlar. Öğretmen adayının alan bilgisi dersleri ile öğretim yapacağı kademe ve tipteki okula ve öğretim alanına hizmet edecek bilgi, beceri ve tutumlara sahip olması açısından büyük önem taşır (50).

Öğretmenlerin kendi alanlarına hâkim olmaları, alandaki temel konular ve bunlar arasındaki ilişki ve bağlantıları iyi kavramış olmaları mesleki başarı için temelde olması gereken bir durumdur. Alanını iyi bilmeyen bir öğretmen alanı ile ilgili neleri, hangi sıra ile öğreteceğini bilemez. Öğretmenlerin alan bilgisi yönünden kazanmaları gerekli yeterlilikler öğretim kademelerine göre değişir ve şekillenir. Öğretmen konu alanını ne kadar iyi bilirse bilsin sahip olduğu bilgileri öğrenciye aktaramazsa mesleğinde başarılı olamaz. Bu nedenle

öğretmende öğretme becerisi de olması gerekir (51).

2.1.2.3. Öğretmenlik Meslek Bilgisi (Pedagojik Formasyon)

“Pedagojik formasyon” olarak da ifade edilen ve öğretmen eğitimi programlarının önemli bir parçasını oluşturan öğretmenlik meslek bilgisi derslerinin öğretmen adaylarına gerek hizmet öncesi, gerekse hizmet içi eğitim programları yoluyla etkili bir şekilde kazandırılması, öğretmenin niteliği ve dolayısıyla da eğitimin niteliği bakımından gereklidir (52).

Etkili bir öğretmen olmak için sadece konu alanını bilmek yetmez. Öğretmenlik açısından bilen öğretir düşüncesi geçerli bir ifade değildir. Öğretmen bildiğini nasıl öğreteceğini de bilmelidir. Çok iyi derecede Türkçe bilen bir öğretmenin bunu ilköğretimdeki çocukların seviyesinde anlatabilmesi gerekir. Bir beden eğitimi öğretmenini beden eğitimidenden, bir müzik öğretmenini müzikçiden ayıran temel özellik öğretmenlik meslek bilgisine sahip olmaktan kaynaklanmaktadır. Buna göre bir öğretmenin mesleğini gerektirdiği gibi yapabilmesi için o meslekle ilgili bilgi, beceri ve teknikleri iyi kazanmış olması gerekmektedir (52).

2.1.2.4. Öğretmenin Görevleri

Günümüz şartlarında teknolojinin büyük bir hızla ilerlemesi öğretmenin görevlerini önemli bir boyuta taşımıştır (53). Günümüzün öğretmeni, öğretme-öğrenme süreçlerini örgütleyebilen, iyi bir yönetici, iyi bir gözlemci ve nitelikli bir rehber olmalıdır (54).

Etkili bir sınıf yönetimi için gerekli olan eğitim süreçlerinin

düzenlenmesinde ve yürütülmesinden öğretmen sorumludur. Öğretmenin görevleri çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerinden yararlanarak öğrenme yaşantıları düzenlemek ve istedik davranışların öğrenci tarafından kazanılıp kazanılmadığını gözlemek ve değerlendirmektir. Öğretmenin öğretim faaliyetlerinde etkili olabilmesi için öğrenciyi tanıması, onların belli durumlarda nasıl davranacaklarını da önceden tahmin etmesi gerekir. Bu özellikle öğretmenin sınıfta disiplini sağlamasına ve öğrencilerin dikkatini derse çekmesine büyük ölçüde yardımcı olur. Öğretmen, bilgiyi paylaşan, rehber olan, öğrenci merkezli ders işleyen, gelişmeyi sürekli kılmak için dönüt mekanizmasını anında işleyen, öğrencilere öğrendikleri bilgiyi yaşamları süresince yenilemeyi öğreten, kızma ve suçlama yöntemlerini benimsemeyen bir öğretim modeli ortaya koymalıdır (51). Bunun için de öğretmen, mesleği ile bilgi birikimine sahip olmalı, yenilikleri takip ederek bilgisini yenileyebilmeli ve mesleki bir kültür birikimine sahip olmalıdır.

2.1.2.5. Beden Eğitimi Öğretmeni

Bir ülkede yeni nesillerin ve ülkenin gereksinimi olan insan gücünün yetişmesinden eğitim sisteminin en önemli ögesi olan öğretmen sorumludur. Öğretmen bir programa ve hangi dersin öğretmenliğini yapacaksa o alana ait bilgilere sahiptir. Ancak öğretmen sınıf atmosferinde bir yandan öğrencilerini gerekli bilgi ve becerilerle donatmaya çalışırken diğer yandan da kişilikleri ile onları etkilemektedir (55).

Beden eğitimi ve spor öğretmenliği, okul öncesi ilk ve ortaöğretim kurumlarının beden eğitimi ve spor dersleri ile okul içi ve okul dışı etkinliklere ait

eğitim ğretim yönetim ve yönlendirme görevlerini yerine getirmekle yükümlü özel bir ihtisas mesleği olarak tanımlanır (56). Beden eğitimi ğretmenlerinin kişisel ve meslekle ilgili birçok sorumlulukları bulunmaktadır. Diğer branş ğretmenlerinde olduğu gibi ders dışına taşan, okulun tesisleri ve okul saatleri ile sınırlanmayan çok sayıda sorumlulukları vardır. Öğrencilerle olan çalışmaların yanı sıra diğer öğretmenler, yöneticiler ve toplum ile olan işler günlük okul mesaisinden daha fazla zaman gerektirir.

Beden eğitimi ğretmeni, 40-80 kişilik sınıflardaki günlük ders programından sonra genelde okul içi ve okullar arası sportif faaliyetler ile ilgilenmek durumundadır. Ayrıca okul ile ilgili toplantılara katılmak zorundadır. Öğretim görevinin yanı sıra ders planları, ünite ve aktivitelerle ilgili hazırlıklar yapmaktadır. Özel günler için aylar öncesinden hazırlık yapmak, törenlere katılmak ve törenler için okul dışında yapılan toplantı ve çalışmalara katılmak beden eğitimi öğretmeninin yapmış olduğu çalışmalardır. Bütün bunların yanında mesleki yönden gelişmek ve sporun gelişmesine katkı sağlamak amacı ile yapılan antrenörlük ve hakemlikler de ayrı bir yük ve sorumluluk getirmektedir. Beden eğitimi ğretmenliği, zorluklar içeren bir meslektir. Her şeye rağmen çoğu beden eğitimci iyi eğitilmiş, etkili beden eğitimi programı uygulayan, mesleğine değer veren kişiler olarak anılmak isterler. Bu şekilde üstlenmiş oldukları rolü planlama, uygulama ve değerlendirme aşamalarında çok fazla çalışmaya istekli olmalıdırlar (57).

Beden eğitimi öğretmeninin kişisel özellikleri dikkate alınması gereken önemli bir konudur. Öğretmen tarafından ortaya koyulan kişilik ve öğrencilerle olan ilişki konu ile ğrenci arasında önemli bir bağ oluşturur. Beden eğitimi

öğretmenin fiziksel, ruhsal ve zihinsel özellikleri, gelişen genç öğrencilerin yönlendirilmesi ve onlara örnek olunması bakımından önemlidir (58).

Okul içi ve okullar arası düzenlenen sportif faaliyetler sırasında öğrencilerle yakın sosyal ilişki gelişir. Bu faaliyetler nedeni ile söz konusu ilişkinin çok çeşitli ve sayıda olması beden eğitimi öğretmenlerinin fiziksel görünüşleri, genç öğrencilerin onlara saygı duymaları ve değer vermeleri bakımından önem taşır. Öğretmenin bütün kıyafetleri temiz, amacına uygun ve zevkli olmalıdır. Beden eğitimi ile yakın ilişkisi olan sağlıklı, temiz olmak ve görünmek konularında beden eğitimi öğretmeni, öğrencilerine örnek olmalıdır (57).

Beden eğitimi öğretmenleri yarışmalar sonunda karşılaşılabilecekleri hayal kırıklıklarını, sakın kendinden emin bir şekilde karşılamalıdır. Okul takımları ile ilgili yönetim ve toplum baskıları, beden eğitimi öğretmenini ihmal edecek kadar güçlü duruma gelmemeli ya da kişisel ilgi, öğrencilere verilmesi gereken ilginin yerini almamalıdır. Öğrenciler karşılarında daima güzel yüzlü, eleştiriye açık, hoşgörülü, gerektiğinde esprili yapabilen, adil, dengeli, tarafsız, dürüst, yardım sever ve önyargılı olmayan özelliklere sahip öğretmen görmek isterler (58).

Beden eğitimi ve sporun çok sayıdaki sosyal amacı nedeni ile beden eğitimi öğretmenin olgun sosyal gelişmeyi temsil etmesi önemlidir. Öğretmen, insanlarla kolayca tanışabilmeli onlara uyum sağlayabilmeli ve herkese değer vererek onlara saygı göstermelidir.

**2.1.2.6. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Spor Teşkilatlarında
Görevlendirilme Yönetmeliği**

2012 YILI SPOR TEŞKİLATINDA ANTRENÖRLÜK, UZMANLIK,
DANIŞMANLIK YAPACAK BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN
GÖREVLENDİRİLMELERİ VE ÜCRETLERİNİN ÖDENMESİ İLE İLGİLİ
ESAS VE UYGULAMALAR YÖNERGESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

GENEL HÜKÜMLER

Amaç

Madde 1-(1) Bu Yönergenin amacı; spor teşkilatında antrenörlük, uzmanlık ve danışmanlık yapacak beden eğitimi öğretmenlerinin görevlendirilmeleri ve ücretlerinin ödenmesine ilişkin esas ve usulleri belirlemektir.

Kapsam

Madde 2-(1) Bu Yönerge, Spor Teşkilatında antrenörlük, uzmanlık ve danışmanlık yapacak beden eğitimi öğretmenlerini kapsar.

Dayanak

Madde 3-(1) Bu Yönerge Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri hakkında kanununun 32 nci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4-(1) Bu Yönergede geçen tanımlar;

a) Genel Müdürlük : Spor Genel Müdürlüğünü,

b) İl Müdürlüğü : Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğünü

c) İlçe Müdürlüğü : Gençlik Hizmetleri ve Spor İlçe Müdürlüğü,

ç) Beden Eğitimi Öğretmeni : Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yüksek öğrenim kurumları ile eğitim enstitüleri veya gençlik ve spor akademisi ile bu okulların yurtdışındaki dengi sayılan okullarından mezun olup, halen öğretmenlik yapanlar ile öğretmenlik yapmış olanları ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Esas Hükümler

Görevlendirme Şartları

Madde 5-(1) Beden eğitimi öğretmenleri mesaieleri dışında il müdürlüğü faaliyetlerinde; antrenör, uzman veya danışman olarak aşağıda belirlenen hallerde görevlendirilirler.

a) Antrenör : Görevlendirileceği spor dalında antrenör belgesine sahip olmak,

b) Uzman : Görevlendirileceği spor dalında en az 6 yıl antrenörlük yapmış olduğunu belgelemek,

c) Danışman : Üniversitelerin beden eğitimi veya spor eğitimi veren yükseköğrenim kurumlarından mezun olup, spor dalında aktif olarak en az 8 yıl antrenörlük veya hakemlik yapmış olmak veya sporun herhangi bir dalında kabul görmüş araştırma, inceleme ve projesi bulunmak şarttır.

Görev Alanları

Madde 6-(1) Beden eğitimi öğretmenleri, antrenör, uzman ve danışman olarak aşağıdaki alanlarda;

a) Antrenör : İlgili spor dalının özelliğine ve yaş kategorilerine göre il müdürlüklerinin ihtiyacına uygun spor eğitim hizmetleri, il spor merkezleri ile il müdürlüklerinin görevlendireceği spor faaliyetleri veya spor kulüplerinde,

b) Uzmanlık : Bilgi tecrübeleriyle il müdürlüğünün spor dallarına ait spor eğitim hizmetleri ve faaliyetlerine ilişkin plan ve programların hazırlanması ve takibinde,

c) Danışman : İl müdürlüklerinin spor dallarında yıllık eğitim programlarının hazırlanması ile ihtiyaç duyulan diğer hizmetlerde, görevlendirilir.

İl Müdürlüğünün Yapacağı İşler

Madde 7-(1) İl müdürlüğü faaliyette bulunacağı spor dalları ile antrenör, uzman ve danışman görevlendirme esaslarını belirler ve ilan eder. İl milli eğitim müdürlüğü ile koordine kurarak, il içinde beden eğitimi öğretmenlerinden antrenör, uzman, danışman olacakları tespit eder.

Çalışma Alanları

Madde 8-(1) Beden eğitimi öğretmenleri spor eğitimi çalışmalarını il müdürlüğü tesislerinde, okul spor salonlarında, branşına ait diğer spor alanlarında ve bulunduğu ilin mevsim şartlarına göre açık sahalarda yapabilirler.

Başvuru Şekli ve Zamanı

Madde 9-(1) Beden eğitimi öğretmenleri her yıl için il ve ilçe müdürlüklerince ilan edilen tarihler arasında başvurularını yaparlar.

Mesai saatleri dışında görev alacak antrenör belgesine sahip beden eğitimi öğretmenleri il müdürlüklerine aşağıdaki belgelerle müracaat ederler.

- a) Dilekçe,
- b) Diploma veya mezuniyet belgelerinin sureti,
- c) Antrenörlük, uzmanlık veya danışmanlık durumlarını gösteren belge.

Görevlendirme

Madde 10-(1) Beden eğitimi öğretmenleri; antrenör, uzman ve danışman olarak illerde il müdürünün teklifi valinin onayı, ilçelerde ise ilçe müdürünün teklifi ve kaymakamın onayı ile görevlendirilir.

Her spor dalı için, spor dalının özelliği ve sporcu sayısı ile illerin ihtiyaçları doğrultusunda il müdürlüklerince yeterli sayıda beden eğitimi öğretmeni antrenör olarak görevlendirilir.

Ancak, beden eğitimi öğretmenlerinden okullarında en az 10 sporcu öğrenciyi spor faaliyetlerine getiren öğretmenlere, görevlendirmede öncelik tanınır.

Her spor dalı için yalnız bir uzman veya bir danışman görevlendirilir.

Çalışma Grubu

Madde 11-(1) Sporcu sayısında grup oluşturmak için ferdi sporlarda 5, takım sporlarında ise en az 10 sporcu olmak kaydıyla, ikinci grup için ferdi sporlarda 15, takım sporlarında 30, üçüncü grubun oluşturulabilmesi için ferdi sporlarda 25, takım sporlarında ise en az 50 sporcu bulunması gerekmektedir.

Sporcu sayısı ferdi spor dallarında 5, takım sporlarında ise 10 kişiden az olması halinde bu spor dalları için beden eğitimi öğretmeni görevlendirilmesi yapılamaz.

Ders Saat Ücretlerinin Ödenmesi

Madde 12-(1) “Gençlik ve Spor Hizmetleri Uygulamasında Görevlendirileceklere Ödenecek Ücretlere İlişkin Bakanlar Kurulu Kararı Esaslarına” göre Spor Teşkilatında resmi mesai saatleri dışında görevlendirilecek beden eğitimi öğretmenlerine her yıl bu Yönerge ile belirlenen ücretler ilgili il müdürlükleri bütçesinden ödenir.

Beden eğitimi öğretmenlerine aynı grupta günde 2, haftada 8 saat ücret ödenebilir. Aynı grupta yapacağı çalışmalar için ayrı ücret ödenir. Ancak bir beden eğitimi öğretmeni ihtiyaç olması halinde ayrı ayrı olmak kaydıyla en fazla 3 grup çalıştırabilir.

Uzman ve danışman olarak görev yapanlar için ödenecek ücret haftada 8 saati geçemez. Ödemeler aylık olarak yapılır.

Madde 13-(1) 2012 yılına ait olmak üzere beden eğitimi öğretmenlerine 1 saat karşılığı brüt olarak ödenecek ücretler aşağıya çıkarılmıştır.

a) Antrenör : Bakanlar Kurulu Esaslarına göre belirlenen 1 saatlik ücret + 5,00 TL.

b) Uzman : Bakanlar Kurulu Esaslarına göre belirlenen 1 saatlik ücret + 6,50 TL.

c) Danışman : Bakanlar Kurulu Esaslarına göre belirlenen 1 saatlik ücret + 7,00 TL.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılma

Madde 14-(1) 06/01/2011 tarih ve 53 sayılı Makam oluru ile yürürlüğe konulan 2011 yılı “Gençlik ve Spor Teşkilatında Antrenörlük, Uzmanlık ve Danışmanlık Yapacak Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görevlendirilmesi ve Ücretlerinin Ödenmesi ile İlgili Esas ve Uygulamalar Yönergesi” bu Yönergenin onay tarihinden itibaren yürürlükten kalkar.

Yürürlük

Madde 15-(1) Bu Yönerge Genel Müdürlük Makamının onayından sonra yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 16-(1) Bu Yönerge hükümlerini Spor Genel Müdürü yürütür (86).

2.2.Türkiye’de Yükseköğretim Kurumlarında Spor Eğitim Sistemlerinin Yapısı

Türkiye, 814.578 km²’lik yüzölçümüne sahip olup % 3’lük bölümünün yer aldığı Avrupa’daki topraklarına “Trakya”, yüzölçümünün % 97’lik bölümün oluşturan Asya’daki topraklarına ise “Anadolu” denilmektedir. Türkiye’nin kara sınırlarının uzunluğu 2.875 km, deniz sınırlarının uzunluğu da 8.333 km’dir (83). Türkiye’nin başkenti Ankara, resmi dili Türkçe ve nüfusu ise 75.000.000’ dur.

Türkiye’de 2547 sayılı kanunla belirlenen yükseköğretimin amaçları aşağıdaki şekilde açıklanmıştır;

- Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini taşıyan, Türk olmanın şeref ve mutluluğunu duyan,
- Üniversite öğrencileri Atatürk inkılapları ve ilkeleri doğrultusunda Atatürk milliyetçiliğine bağlı,
- Toplum yararını kişisel çıkarının üstünde tutan, aile, ülke ve millet sevgisi ile dolu,
- Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirebilen,
- Hür ve bilimsel düşünce gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı,
- Beden, zihin, ruh, ahlak ve duygu bakımından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş,
- İlgi ve yetenekleri yönünde yurt kalkınmasına ve ihtiyaçlarına cevap verecek, aynı zamanda kendi geçim ve mutluluğunu sağlayacak bir

mesleğin bilgi, beceri, davranış ve genel kültürüne sahip vatandaşlar olarak yetiştirmekle yükümlüdür (83).

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 3. maddesine göre üniversite; *“bilimsel özerkliğe ve kamu tüzel kişiliğine sahip yüksek düzeyde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapan fakülte, enstitü, yüksekokul, benzeri kuruluş ve birimlerden oluşan bir yükseköğretim kurumu”* olarak tanımlanmıştır.

Tablo 2: Türkiye’de Yükseköğretim Kurumlarında Spor Alanına İlişkin

Lisans Sistemlerinin Genel Yapısı

Spor Eğitimi Sistemleri	Spor Eğitimi İçerikleri	Sayı (n)
	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	42
Bölüm	Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu	2
	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	42
Derece Adı	Spor Yöneticiliği	20
	Antrenörlük Eğitimi	17
	Rekreasyon	4
	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	42
Başlık	Spor Yöneticiliği	20
	Antrenörlük Eğitimi	17
	Rekreasyon	4
Süre	4 Yıl	32
Dil	Türkçe	30
	240	23
ECTS	120	1
	296	1
	243	1
	PE	11
	MA	10
Alan	CO	9
	LE	4
	AP	4
	SS	2
	EL	1
	HF	1
	SG	1

Tablo 2’de Türkiye’de yükseköğretim kurumlarında lisans seviyesinde program yapıları genel olarak kavramsallaştırılmıştır. Yükseköğretim kurumlarında spor eğitimi bölüm yapıları incelendiğinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (10 başlık) ve Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu (2 başlık)’ndan oluştuğu tespit edilmiştir. Eğitim-öğretim sürelerinin dört yıl (32 başlık) ve eğitim-öğretim dilinin Türkçe olduğu tespit edilmiştir. Bu programlarda öğrencilerin eğitim-öğretim süresince 240 ECTS (23 başlık), 120 ECTS (1 başlık) 296 ECTS (1 başlık) ve 243 ECTS Kredi Puanı (1 başlık) aldıkları tespit edilmiştir. Yine “PE”, “MA”, “CO”, “LE”, “AP”, “SS”, “EL”, “HF” ve “SG” spor alanlarında eğitimin verildiği görülmektedir.

2.3.Avrupa Birliği Ülkeleri Spor Eğitimcisi Yetiştirme Alanlarının Yapısı

2.3.1. Beden Eğitimi Öğretmenliği Alanlarının Uyumu

AEHESIS Tematik Ağ Projesi kapsamında, Beden Eğitimi Öğretmenliği alanı, Avrupa’da, Beden Eğitiminde Öğretmen Eğitimi (PETE) ile ilgili hüküm ve uygulamaların denetimini üstlenmek için bir fırsat sağlamıştır. Beden Eğitimi alanı çalışma grubu, PETE model müfredatının oluşturulması için çeşitlilik ve uyumu özel reçetelerden ziyade ilkelerin temel kurgularını önererek ve çerçeveleyerek referans ortaya koymuştur. Beden Eğitimi Öğretmenliği alanı, Beden Eğitimi Öğretimi için potansiyel yeterlilik yollarının tespiti ve kendisini çevreleyen bu konularla birlikte, “*Sürekli Mesleki Gelişim (CPD)*”, “*Avrupa Beden Eğitimi Yüksek Lisans Programının Odak Noktası*” ve

“Avrupa Çapında PETE Programlarının Akreditasyonu” nu ele almıştır. Ayrıca Beden Eğitimi Öğretmenliği alanı çalışma grubu, “Tuning Projesi” tabanlı bölümler arası “Altı-Adım” metodolojik yaklaşımı, standart meslekleri, uzmanlık alanını kucaklayan temel mesleki faaliyetleri, ilgili yeterlilikleri sağlayıcı programların öğrenme çıktıları ve müfredat model formülasyonunu benimsemiştir (84).

Çalışma grubu, Avrupa’da farklılıkları göz önüne alarak, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin arasındaki farklılıkların tanımlanmasını ve uzlaştırılmasının gereğini hissetmiş, mevcut uygulamalara uygun olarak Avrupa çapında, okullarda beden eğitimi öğretmek için nitelikli öğretmen kategorilerini tespit ederek, Beden Eğitimi Öğretmenliğini 3 özel kategoride tanımlamıştır. Bu tanımlamalar aşağıdaki gibidir (84);

- *Tek Bir Konu Üzerinde Uzman Beden Eğitimi Öğretmeni*; Beden Eğitimi ile ilgili programın başarıyla tamamlanması ve nitelikli öğretmen statüsü de dahil 240 ECTS Kredi Puanı’na sahip olmalıdır,
- *İki veya Üç Konu Üzerinde Eğitimli Beden Eğitimi Öğretmeni (Okullarda müfredat dışı sporu da içeren, bilgi, beceri ve kavramı destekleyen, geniş ve dengeli bir müfredatın verilmesine odaklanan Beden Eğitimi Öğretmeni)*; Programın başarıyla tamamlanması ve nitelikli öğretmen statüsü de dahil olmak üzere en az %35-50 (yani 240 ECTS Kredi Puanı içerisinde mesleki eğitim hariç, içeriği 84-120 ECTS Kredi Puanı olmalı) birikimine sahip olmalıdır. Böylece Beden Eğitimi Öğretmeni, beden eğitimi konuları, temel bilgiler ve beden eğitimi programı çalışmalarındaki tüm belirtilen alanlarda kendini geliştirmiş olacaktır,

- *Bütün Konuları Öğreten Kültürlü Beden Eğitimi Öğretmeni*; Kültürlü öğretmen olarak programın başarıyla tamamlanması ve nitelikli öğretmen statüsü de dahil olmak üzere en az %10 olmalıdır. Yani 240 ECTS Kredi Puanı birikimi ve Beden Eğitimi ile ilgili içerik 24 ECTS Kredi Puanı olmalıdır. Böylece Kültürlü Beden Eğitimi Öğretmeni bir dizi Beden Eğitimi konuları hakkında bilgi sahibi olacak, pratik etkinlikleri, pedagoji/didaktik çalışmaları, beden eğitimi müfredatı ve çerçevenin kılavuzluğu eşliğinde erken dönemde bir reçete şeklinde verebilecektir.

Beden Eğitimi Öğretmenliği çalışma grubu, aşağıdaki sonuçlara ulaşmıştır. Lisans seviyesindeki beden eğitimi öğretmenlerinin yeterlilik seviyesi için en az 240 ECTS Kredi Puanı ve yüksek lisans seviyesindekiler için en az 60 ECTS Kredi Puanı gereksinimine saygı gösterilmesi konusunda görüş bildirmiştir. Lisans seviyesinde, 4 yıl için her yıl 60 ECTS Kredi Puanı (30 hafta) alması gerektiği benimsenmiştir. Ayrıca çalışma yılının 40 hafta olduğu dönemlerde 3 yıllık bir eğitim süresi içerisinde 240 ECTS Kredi Puanı veya 4 yıllık bir eğitim süresi içerisinde 300 ECTS Kredi Puanı'nın birikmiş olabileceği de göz ardı edilmemelidir. Yine çalışma grubu, Beden Eğitimi Öğretmenliği Yeterlilikleri için yönerge yollarını ayrıntılı bir şekilde (lisans ve yüksek lisans seviyesi) Tablo 3'de vermiştir (84);

Tablo 3: Beden Eğitimi Öğretmeni Yeterlilikleri İçin Yol Rotaları
(Yönerge Yolları)

Yol	Birinci Aşama (Lisans Seviyesi)	İkinci Aşama (Yüksek Lisans Seviyesi)
Model 1: Tek Konu	Beden Eğitimi+Nitelikli Öğretmen (240 ECTS): Eş Zamanlı 4 yıl veya 3+1 ardarda (240 ECTS)	Beden Eğitimi için Yüksek Lisans (60 ECTS): 1 yıl
Model 2: Büyük/Küçük Konu Durumu	Büyük Olarak Beden Eğitimi (120 ECTS)+Küçük (60 ECTS)+Nitelikli Beden Eğitimi (60 ECTS): Eş Zamanlı 4 yıl veya 3+1 ardarda (240 ECTS); Nitelikli Öğretmen veya 3 yıl olmadan	Beden Eğitimi için Yüksek Lisans (60 ECTS): 1 yıl Beden Eğitimi için Yüksek Lisans+Nitelikli Öğretmen (120 ECTS): 2 yıl
Model 3: Ortak Temel+Beden Eğitimi Uzmanlığı	Ortak Temel (60-120 ECTS)+Beden Eğitimi Dersi (120-60 ECTS): 3 yıl veya 1 yıl Nitelikli Öğretmen (60 ECTS); Eş Zamanlı yada Ardışık (240 ECTS)	Beden Eğitimi için Yüksek Lisans (60 ECTS): 1 yıl Beden Eğitimi için Yüksek Lisans+Nitelikli Öğretmen (120 ECTS): 2 yıl
Model 4: Kültürlü (Çok Başlıklı Beden Eğitimi)	Eş Zamanlı 4 yıl veya 3+1 yıl ardarda (240 ECTS)	Beden Eğitimi Öğretmenin İlgili Alanda Yüksek Lisans İle Uzmanlaşması (60 ECTS): 1 yıl
Model 5: Yüksek Lisans Yolu	Kombinasyonlu modeller dahil 1-3 yıl için nitelikli Öğretmen (300 ECTS): 5 yıl	

2.3.2. Antrenörlük Alanlarının Uyumu

AEHESIS Tematik Ağ Projesi ile Antrenörlük Eğitimi alanında, her ülkede, mesleki eğitim ve yükseköğretim sektörleri arasında antrenörlük yeterliklerinin tanınması için bir sistem önerilmiştir. Antrenörlük eğitimindeki bütün yetkili ulusal otoritelerin, spor antrenörleri yeterlik programını denetlemesi, tanınması ve gerekirse yönetmesi tavsiyesinde bulunulmuştur. Çalışma grubu, federasyonları antrenörlerin eğitiminde lider kurumlar olarak

kabul ederek, üniversite, federasyon ve devlet merkezli antrenör eğitimleri arasında yeterliklerin tanınması için bir çerçeve oluşturulmuştur. Antrenörlük Eğitimi alanındaki müfredat modelinin esasları, “kurumlar kendi mevcut kurslarını gözden geçirebilir ve yeni programlar planlayabilir” şeklinde görüşlere karşı kurumlara bir dizi referans noktası sağlamak amacıyla “kural” olarak sunulmuştur. Antrenörlük eğitimi alanına ilişkin müfredat modeli, katılım odaklı katılımcıların ve performans odaklı sporcuların antrenörleri için bir saygı eşitliği sunmaktadır. Ayrıca, Antrenörlük Eğitimi alanında sunulan bu model, antrenörlerin yeterliğinde ve eğitiminde üniversite ve üniversite dışı sektörler arasında güçlü ve uygun sinerjileri savunmaktadır (85). Antrenörlük Eğitimi alanında, profesyonel alanda iki ana standart meslek belirlenmiş ve her birinin alt bileşenleri aşağıdaki gibi tanımlanmıştır;

- Katılım Odaklı Sporcu (ların) Antrenörü:
 - *Spora Yeni Başlayanların Antrenörü (çocuk, genç, yetişkin),*
 - *Spora Katılma Odaklı Bireyin Antrenörü (çocuk, genç, yetişkin)*
- Performans Odaklı Sporcu (ların) Antrenörü:
 - *Seçilmiş Yetenekli Sporcunun Antrenörü (çocuk, genç, yetişkin),*
 - *Tam Zamanlı Yüksek Performans Sporcusunun Antrenörü,*

Antrenörlük yeterliklerinin belirlenmesi için “incelenmiş yapı”nın üç ana aşamadan oluşması gerektiği ifade edilmiştir. Bunlar, “*Federasyon Tabanlı Eğitim*”, “*Yükseköğretim Tabanlı Eğitim*” ve “*Diğer Tanınmış Antrenör Eğitim Kurumları Tabanlı Eğitim*”dir. Burada “*Üniversite Tabanlı Antrenör Eğitimi*” Bologna Süreci kapsamında kabul görmüştür (85).

3. BİLGİSAYAR DESTEKLİ EĞİTİM

Bilgisayar (Computer) ; Belirli bir sonuç üretmek amacıyla kullanıcıların girmiş olduğu verileri işleyen, aritmetiksel ve mantıksal işlemler yapabilen elektronik, mekanik ve manyetik donanımın oluşturduğu bir cihazdır. Bilgisayar, Donanım ve Yazılım olmak üzere iki yapıdan oluşur.

- a) **Donanım (Hardware)**; Bilgisayar sisteminin fiziksel parçalarını oluşturan (Anakart, ekran, fare, Klavye, kasa, hoparlör, yazıcı vs.) bileşenlerin tümüne donanım denir.
- b) **Yazılım (Software)**; Bilgisayar sisteminde kullanılan program ve program gruplarına verilen genel addır.

Bütün toplumlar hemen her alanda köklü değişimler yaşamaktadırlar. Bilim ve teknolojiye atılımlar, toplumların yapısını özellikle de eğitim sistemlerini etkilemektedir. Bilgisayar ağları sayesinde dünya adeta küçük bir yerleşim birimi haline gelmiş ve bilgilerin bilgisayar ortamında saklanması ya da erişilmesi oldukça kolaylaşmıştır. Böylece, bilgisayar teknolojisinin sunduğu imkânlardan yararlanmasını bilen, bilgiye erişebilen, kullanabilen ve en önemlisi de bilgiyi üretebilen nesillerin yetiştirilmesi için eğitim alanında bilgisayar teknolojisini kullanmasını zorunlu hale getirmiştir (59).

En genel anlamda tanımı yapılmak istenirse; Bilgisayar Destekli Eğitim, bilgisayarların ders içeriklerini doğrudan sunma, öğrenilen bilgileri tekrar etme problem çözme, alıştırmaya yapma ve benzeri etkinliklerde öğrenme - öğretme aracı olarak kullanılmasıyla ilgili uygulamalardır (59). Bilgisayar Destekli

Eğitimin temelinde uyarı, yanıt ve pekiştirme öğeleri bulunmaktadır.

Bilgisayarları okullarda kullanım yolları aşağıdaki şekillerde sıralanabilir;

- Ders konularının anlaşılır ve kolay bir şekilde öğretilmesinde,
- Eğitsel yazılımlar kullanılarak problem çözme yeteneklerinin geliştirilmesinde,
- Bilimsel çalışmalar hazırlanmasında,
- Ödev raporlarının hazırlanmasında,
- Günlük, yıllık ders planlarının bilgisayar ortamında hazırlanmasında,
- Uygulama programlarının kullanılması ile öğrencilerin sanatsal yeteneklerinin geliştirilmesinde,
- Ölçme ve değerlendirme işlemlerinin yapılmasında (ör: testlerin hazırlanması, sınavların değerlendirilmesi),
- Rehberlik faaliyetlerinde,
- İdari yazışmaların ve evrakların hazırlanmasında,
- Öğrenci kayıtlarının yapılmasında ve saklanmasında kullanılabilir (60).

3.1. Bilgisayar Destekli Eğitimin Amaçları

Bilgisayar destekli eğitimin amaçları şu şekilde sıralanmaktadır;

1. Geleneksel öğretim yöntemlerini daha etkili hale getirmek,
2. Öğrenme sürecini hızlandırmak,
3. Telafi edici eğitimi (remedial instruction) sağlamak,
4. Bireysel öğretimi gerçekleştirmek,
5. Zengin bir materyal sunmak,
6. Sürekli olarak yüksek standartlarda öğretim başarmak,
7. Ucuz ve etkili bir öğretimi gerçekleştirmek (61).

3.2. Bilgisayar Destekli Eğitimin Kullanımında Öğretmenin Rolü

Bilgisayar Destekli Eğitimin verimliliğini sağlamada önemli rol oynayan etmenlerin başında öğretmen gelmektedir. Bilgisayar Destekli Eğitim konusunda öğretmenlerin yaklaşımı ise bu konuda aldıkları eğitime göre biçimlenmektedir. Her teknoloji gibi bilgisayar da kendi başına bir mucize değildir. Bu teknoloji de insan unsuruna bağımlı olup, onun yönetimi doğrultusunda iş yapabilmektedir. Dolayısıyla Bilgisayar Destekli Eğitimde yer alacak öğretmenlerin bu alanda eğitim almış olmaları gereklidir. Öğretmenler ancak bu eğitimi aldıkları takdirde Bilgisayar Destekli Eğitim yönetiminde başarılı olabilirler (59).

Öğretmenlik meslek bilgisi kapsamında, öğretimin verimini arttırmaya ve her öğrenci için üst düzeyde öğrenmeyi amaçlayan öğretimde denetimi sağlamak için öğretmenin öğretim etkinliği öncesinde, sırasında ve sonrasında kullanması gereken kimi nitelikleri de olmalıdır. Bu nitelikler Bilgisayar Destekli Eğitime aktarıldığında karşımıza çıkan tablo şöyle olacaktır;

- Öğretmen, yardımcı bellek birimlerinde ortaya çıkabilecek bir arızayı teşhis edip, sorumlulara telefonla aktarabilecek düzeyde, teknik terimleri öğrenmiş olmalıdır.
- Öğretmen telefon veya yazıyla kendisine iletilen ve silme, kopyalama gibi basit işlemlerden oluşan bir süreci gerçekleştirebilecek beceri düzeyinde olmalıdır.
- Öğretmen bir bilgisayarın onarım gerektirdiği durumu, basit bir müdahaleyle çözümlenebilecek durumlardan ayırt edebilmelidir.
- Öğretmen donanımdan kaynaklanan problemleri, yazılımdan kaynaklanan

problemlerden ayırt edebilmelidir.

- Öğretmen birkaç dakikada çözemeyeceği, yardıma ihtiyaç gerektiren durumları çok kısa süre içerisinde teşhis edebilmelidir. Ancak böylelikle ders içinde ortaya çıkan ve çözümü zaman alacak bir problemi çözmeye çalışarak zaman kaybetmesinin önüne geçebilir.
- Bilgisayar, öğretmenin en çok zamanını alan işlerini üstlenecektir. Öğretmene bu şekilde boşalan zamanını, eğitimin verimliliği ve kalitesini yükseltmek için; nasıl kullanması gerektiği öğretilmelidir. Bu, öğretmenin daha önce almış olduğu eğitimin bir bölümünün tekrarlanması anlamına gelebilir. Ancak belirli bir süre bilgi aktarıcı olarak görev yapan öğretmende, kolay kolay silinmeyecek alışkanlıkların oluştuğu unutulmamalıdır (59).

3.3. Bilgisayar Destekli Eğitimin Tarihsel Gelişimi

1950’li yılların sonlarında Amerika Birleşik Devletleri’nde, Stanford ve Illinois gibi gelişmiş üniversitelerde, bilgisayar yönetsel amaçlarla kullanılmaktaydı. 1960’lı ve 1970’li yıllarda maliyeti daha düşük bilgisayarların devreye girmesiyle, eğitim uygulamaları ile ilgili projeler de geliştirilmeye başlanmıştır. Bu projelerden en önemlileri IBM 1500, PLATO ve TICCIT sistemleridir (63).

Florida Eyalet Üniversitesi’nce gerçekleştirilen IBM 1500 projesi ile önceleri üniversite düzeyinde bilgisayar destekli fizik ve istatistik öğretimi, daha sonraları 1960’ların ortasında ise okuma ve matematik becerilerinin yükseltilmesine ilişkin öğretim yapılmıştır. Bilgisayarın eğitimde kullanılmasına

ilişkin ilk geniş kapsamlı proje sayılabilen PLATO ise İllinois Üniversitesince, Control Data Corporation işbirliğiyle gerçekleştirilmiştir. Projenin amacı, üniversitelerde değişik disiplin alanında öğrencilerin bilgisayar destekli öğretim gereksinimini karşılamaktır. Plato sistemi yıllardır başarı ile uygulanmakta ve günümüzde de geçerliliğini korumaktadır. TICCIT sistemi ise, 1977'de Texas ve Brigham üniversitelerince ortaklaşa geliştirilen ve özellikle Matematik ve İngilizce derslerine yer veren bir projedir (63).

Amerika'daki bu projelerin etkisiyle, 1970'li yıllarda İngiltere, Fransa ve Federal Almanya'da bilgisayar destekli öğretim konusunda aşamalar kaydedilmiştir. İngiltere'de 1980 yılında yürürlüğe konulan "Mikro-Elektronik Eğitim Programı; Fransa'da 1983'te "100.000 Bilgisayar" hedefinin belirlenmesi ve bu hedefe kısa sürede varılması üzerine 1985'te "Herkes için İnfomatik" programının başlatılması; Federal Almanya'da 1975'te orta öğretimin üst kademelerine bilgisayar eğitimi verilmesi ve daha sonra alt kademelerine de yaygınlaştırılması bu gelişmelere örnek olarak verilebilir (59).

3.4. Bilgisayar Destekli Eğitimin Türkiye'deki Gelişimi

Günümüzde bilgisayarlar ve bunlara dayanan teknolojiden eğitimde yararlanılması Türk Eğitim sisteminde de üzerinde çok durulan bir konu haline gelmiştir. Türkiye'de 1984 yılından beri bilgisayar destekli eğitimin eğitim ve öğretim kurumlarında uygulanması gündemdedir.

Ancak bilgisayar destekli eğitim uygulaması, daha önceleri eğitim teknolojisinin önemini vurgulayan ve eğitimin her kademesinde eğitim teknolojisinin işe koşulmasını öngören Dördüncü ve Beşinci Beş Yıllık

Kalkınma Planlarında ve Milli Eğitim Temel Kanununun her derecede ve türdeki eğitim programlarının yöntem araç ve gereçlerin bilimsel ve teknolojik esaslara, yeniliklere, ihtiyaçlara göre geliştirileceği belirtilen 13. maddesinde temelini bulmuştur (59).

1984 yılında Türkiye’de ortaöğretim kurumlarına 1100 mikrobilgisayar alınmış ve bilgisayar eğitimine başlanmıştır. Daha sonraları ise bilgisayar eğitimi yerine bilgisayarın bir eğitim aracı olarak kullanıldığı bilgisayar destekli eğitim uygulamalarının başlatılması uygun görülmüştür. 12-13 Ekim 1987 tarihlerinde İstanbul’da "Türkiye’de Bilgisayar Destekli Eğitim Konferansı" düzenlenmiştir.

Türkiye’de bilgisayar destekli eğitim çalışmaları ilk olarak bu konferansta bilgisayar destekli eğitim konusunda devlet eğitim sektörü temsilcileri ve yabancı uzmanlar görüş alışverişinde bulunmuşlardır. Aynı toplantıda dönemin Başbakanı tarafından belirtilen "Bilgisayar Destekli Eğitimde Bir Milyon Bilgisayar" hedefi Türkiye’de bilgisayar destekli eğitime verilen önemin bir göstergesi olmuştur (63).

Öte yandan Milli Eğitim Bakanlığı, bilgisayar destekli eğitimin önemli bir bütünleyici olan yazılım konusunda da önemli aşamalar kaydetmiştir. 1989-1990 öğretim yılında 37 ders için 2000 saatlik yazılım gerçekleştirilmiştir. 1990-1991 dönemi için gerçekleştirilmesi öngörülen yazılım ise 5000 saattir. Günümüzde Milli Eğitim Bakanlığınca geliştirilen birçok ortak proje ile Bilgisayar Destekli Eğitimin yaygınlaştırılması ve geliştirilmesi sürmektedir (63).

4.TUTUM KAVRAMI

Tutum, bireyin kendine ya da çevresindeki herhangi bir toplumsal konu, obje ya da olaya karşı deneyim, motivasyon ve bilgilerine dayanarak örgütlediği bilişsel, duyuşsal ve davranışsal bir tepki, bir öneğilimdir (64).

Hem sosyal algımızı hem de davranışlarımızı etkileyen, önemli bir sosyal psikoloji alanı olan tutumun, pek çok tanımı yapılmıştır. Smith (1968)'in klasikleşmiş ve günümüzde de sosyal psikologlar tarafından kabul gören tanımına göre; “tutum, bir bireye atfedilen ve onun bir psikolojik obje ile ilgili düşünce, duygu ve davranışlarını düzenli bir biçimde oluşturan bir eğilimdir” (65).

Bir birey için her şey psikolojik obje olabilir; örneğin, sevdiği kimseler, nefret ettiği kimseler, yaptığı meslek, iş, sol ve sağ fikir cereyanları, oturduğu ev, milliyetçilik, aile planlaması, hızlı nüfus artışı, iş arkadaşları, çaldığı çalgı vb. gibi. Bunlara ve etrafındaki başka pek çok şeye karşı bireyin belirli tutumları olabilir (80).

Katz, tutumu bireyin çevresindeki bir simgeyi, bir nesneyi ya da bir olayı olumlu ya da olumsuz bir şekilde değerlendirme eğilimi; Kolasa, öğrenilmiş tercihlere dayanarak tepki gösterme ön eğilimi; Lambert, bireyin insanlar, gruplar, sosyal konular ve daha genel olarak herhangi bir çevresel olayla ilgili örgütlenmiş ve tutarlı bir düşünce, duygu ve tepki biçimi; Maier, tutumu danışma çerçevesi biçiminde tanımlayarak belirli kanılar oluşturma ön eğilimini temsil ettiğini söylemiş bireylerin gerçek olayları algılamalarını etkileyen genel bir duygusal temel olan tutumlara dayalı olarak çevremizdeki olayları değerlendirip ve tepki gösterdiğimizi ifade etmiştir (64).

Sheriff (1969), bilişsel, güdüsel ve davranışsal bir dizge olarak tutumun, bireyin dünya hakkındaki sürekli ya da geçici varsayımlarını, diğer kişilerden beklentilerini, kendi gibi insanlarla farklı olanlar arasındaki değişiklikleri, değer ve bakış açılarını, neyin doğru neyin yanlış olduğuna ve neye uzak kalmıp kaçınılmamasına dair duygu ve inançları içerdiğini söyler. Bireyin bir takım tutumları, benlik bilinci kavramı içine neleri dahil ettiğini, neleri dışarıda bıraktığını, bazıları ise nelerden etkilendiğini gösterir (80).

Anderson'a göre tutum, özel bir nesneyle karşılaşıldığında, uygun olan ve olmayan tarzda tepki vermek için bireyin eğilimli olmasını ya da hazırlanmasını sağlayan, orta düzeyde yoğunluğu olan heyecandır. Diğer pek çok psikolojik değişken gibi (zekâ, güdü vb.), bileşik, doğrudan gözlenemeyen, gözlenen bazı davranışsal göstergelerle yordanan kuramsal bir değişkendir (66). Başka bir tanıma göre de tutum, belirli herhangi bir nesne, fikir ya da kişiye karşı bir tutum, bilişsel ve duyuşsal öğeleri bulunan ve davranışsal bir eğilim içeren oldukça kalıcı bir sistemdir (67).

4.1. Tutumun Öğeleri

Bireyin duygu, düşünce ve davranış eğilimlerini birbiriyle uyumlu kılarak etkileyen tutum kavramının öğelerini, genellikle birbiriyle ilişkili olan bilişsel, duyuşsal ve davranışsal olmak üzere üç faktörle açıklayabiliriz. Bilişsel, duyuşsal ve davranışsal öğeler yerleşmiş ve güçlü tutumlarda eksiksiz olarak yer alır. Bu öğeler sayesinde tutum kendi içinde tutarlılığı olan bir sistem halini alır (65).

4.1.1. Bilişsel Öge

Tutumların bilişsel ögeleri, tutum objeleri ile ilgili gerçeklere dayanan bilgi ve inançlardan oluşmaktadır. Bunlar, çevredeki tutum konuları hakkında bireylerin edindikleri bilgileri temsil etmektedir. Tutum ögesi ile ilgili bilgi, bireyin bu konu ya da konular grubu ile bir deneyim geçirmesi sonucu elde edilir. Bireyin önce bu tür bir uyarıcının ya da uyarıcılar grubunun var olduğunu doğrudan (obje ile karşılaşarak) ya da dolaylı olarak (okuyarak, duyarak) öğrenmesi gerekir. Varlığı bilinmeyen bir konuya yönelik tutum oluşmaz. Tutum objesi hakkında bilgiler ne kadar gerçeklere dayanıyorsa onunla ilgili tutumlarda o kadar kalıcı olur. Tutum objesi ile ilgili bilgi değiştiğinde tutum da değişir (68).

4.1.2. Duyuşsal Öge

Bireyin değerler sistemi ile yakından ilişkili olan duyuşsal ögenin, sosyal bakımdan değeri ile birey için ifade ettiği değer farklı olabilir. Bilişsel olarak bir toplumsal olaydan hoşlanması gerektiğini bilen birey, buna rağmen olaya karşı olumsuz tutum geliştirebilir. Ayrıca duyuşsal ögesi ağır basan bir tutumun değişmesi daha güçtür (64).

Tutumun duyuşsal ögesi, bilişsel ögesine oranla daha basittir ve tutumların ölçülmesinde daha ön plandadır. Duyuşsal öge, tutumun bireyden bireye değişen ve gerçeklerle açıklanamayan hoşlanma-hoşlanmama yönünü oluşturur (69). Bir başka anlatımla, duygusal ögeler olumlu ve olumsuz etkiler içerirler. Tutumlar, duyuşsal ögeleri içerme derecesi bakımından farklılaşmaktadırlar. Çevre ile ilgili bilgileri sınıflandırınca, bu sınıfların hoş

giden ya da gitmeyen olaylarla, arzulanan ya da arzulananmayan amaçlarla ilişkilendirilmesi söz konusudur. Tutum konusuna olumlu ya da olumsuz duygular beslemek, önceki deneyimlere bağlıdır. Bazı tutumlar mantıkla açıklanamazlar ve bu tutumlar tamamen duyuşsal öğeye sahiptirler (70).

4.1.3. Davranışsal Öge

Davranışsal öge, bireyin alışkanlıkları, normları ve söz konusu tutum objesi ile doğrudan ilişkisi bulunmayan tutumlarının da etkisi altındadır. Bu nedenle davranışsal ögeden söz ederken duygusal ve normatif davranışlardan da söz etmek gerekmektedir. Duygusal davranış, hoş giden ya da gitmeyen durumla ilgiliyken normatif davranış doğru davranışın ne olduğu konusundaki inançlara dayanan davranışlardır. Herhangi bir obje ya da olaya karşı bir davranış söz konusu değilse böyle bir tutum gözlemlenemediği için var sayılamaz. Bu nedenle tutum kavramında özellikle psikolojik açıdan davranışsal öge kavramı önem taşır (71).

İnceoğlu (1993)'na göre, bu üç tutum ögesi karşılıklı etkileşim içindedir ve birinde ortaya çıkan bir değişiklik, tutarlılığı korumak için, diğer öğelerle zincirleme bir değişime neden olur. Yani, bireyin bir tutum ögesine karşı olumlu-olumsuz durumu değiştiğinde, o objeye karşı tutumunun bilişsel ve davranışsal ögesini de yeniden düzenlenir (64).

4.2. Tutumun Özellikleri

Tutumların hem bütün olarak hem de tek tek öğeleri için birtakım özellikleri vardır. Tutumlar ve öğeleri bu özellikleri bakımından farklılık gösterir.

Bunları şu şekilde sıralanabilir (72):

1. Güç Derecesi: Her tutumun bilişsel, duyuşsal ve davranışsal öğelerinin toplamı kadar bir gücü (şiddeti) vardır. Ancak tutumlar ve öğeleri şiddet bakımından değişiklik gösterir. Genellikle köklü, yerleşik tutumların tüm gücü de, öğelerinin gücü de yüksek olur. Ama tutumun öğelerinin şiddeti farklı olabilir. Örneğin bir tutumun bilişsel öğesi oldukça kuvvetli olduğu halde bireyin aynı tutumunun duyuşsal ve davranışsal öğeleri göreceli olarak daha zayıf olabilir. Genellikle aşırı tutumlar güçlüdür ve değiştirilmesi de zor olur.
2. Karmaşıklık: Tutumlar, öğelerinin karmaşıklığı bakımından farklılık gösterir. Bu öğeler yalın da olabilir karmaşıklık da gösterebilir. Bir tutumun karmaşıklığı, tutumun içerdiği unsurların sayı ve çeşitliliğine bağlıdır. Duyuşsal ve davranışsal öğede karmaşıklık boyutu vardır. Bir tanıdığa karşı hissedilen sevgi, yakın arkadaşlara duyulan sevgiye göre daha yalındır. Aynı şekilde bir olay hakkında ortak fikre sahip bireylerden birinin görüşünü başkalarına kabul ettirmeye çalışması bu tutumda davranışsal öğenin daha karmaşık olduğunu gösterir.
3. Diğer Tutumlarla İlişki ve Merkezilik: Tutumların birbirleriyle ilişkileri farklılık gösterebilir. Bazı tutumlar kişi tarafından merkezileştirilerek belirgin bir hal alır. Bazıları ise kopuk ve tek başına bulunabilir.

4. Tutumlar arası tutarlılık: Bir tutumun bütünün kişinin başka tutumuyla tutarlılık derecesi de önemli bir özelliktir. Genelde bireylerin tutumları arasında tutarlılık görülmekle birlikte bu tutumların var olması da şart değildir.

5. Tutumların Yapısı: Tutumun geniş bir kavram olmasına karşın her davranışın tutumsal bir içeriği olduğu söylenemez. Tüm tutumların ortak özelliği örgütlenmiş düşünce yapıları içermesidir. Sheriff tutumları diğer düşünce yapılarından ayırmak için aşağıda sıralanan ölçütleri geliştirmiştir (72);

- Tutumlar öğrenme sürecinde ortaya çıkan, sosyalleşme aracılığıyla kültürel olarak edinilen yani sonradan kazanılan bir etkinliktir.
- Tutumlar bir kere ortaya çıkınca az ve ya çok belirli bir süre devam eder, geçici düşünsel durumlar değildirler.
- Tutumlar, birey ile obje arasındaki bağlantılara tutarlılık ve düzenlilik kazandırır.
- Tutumların oluşması ve biçimlenmesi için birbiriyle karşılaştırılabilir pek çok öğenin bir arada olması gerekir.
- Kişisel tutumların oluşumunda etkili olan ilkeler, toplumsal tutumların oluşmasında da uygulanabilir.

4.3. Tutumun İşlevleri

Tutumlar, bireyin kişilik yapısı içinde önemli işlevlere sahiptir. Bu işlevler şunlardır (72):

1. Tutumun yararçı işlevi: Tutumlar, birey için bir araç görevi görürler; bireylere yarar sağlayan, onlara içinde toplumsal koşullar ile bir uyum kazandıran bilişsel özelliklere sahiptirler.
2. Tutumun benliği koruma işlevi: Tutum, bir savunma mekanizması gibi benliği koruyucu bir işlev görür. Bireyin kişiliğini koruyan ve temel değerlerine yönelik her türlü tehdidi önlemeye yarayan bir yapıya sahiptir. Birey, doğal olarak, benliğini koruyan tutumlar geliştirme eğilimi içindedir.
3. Tutumun benlik açıklayıcı işlevi: Tutumlar, psikolojik kimliğe ilişkin değerleri açıklayıcı özelliklere de sahiptir. Birey, kendisini öz değerleri açısından ifade etmesini ve görmek istediği biçimde algılamasını sağlayan tutumlar da geliştirmektedir. Bu işlevi gören tutumlar, bireyin benlik kimliğini tamamlar ve güçlendirirler.
4. Tutumun bilgi kazandırma işlevi: Tutumlar, bireylerin dünyayı algılamalarında bazı temel ölçütler geliştirebilmelerini sağlayan bir bilgilenme gereksinmesi yaratma işlevine de sahiptirler. Birey, karmaşık bir nitelik taşıyan evreni, insan ilişkilerini ve dışındaki dünyayı, ancak zihninde düzenli bir biçime sokarak anlayabilir.

Birey kendisi için gördüğü psikolojik işlev ya da sağladığı yararı göz önüne alarak ilk tutumunu seçer ya da yeni bir tutuma geçer. Buna göre Katz (1960), Smith, Bruner ve White (1956)'in görüşleri doğrultusunda tutum için sınırlı sayıda işlev belirlenmiştir. Bunlar araç, değer açıklayıcılık, benliği savunma, bilgi ya da nesne değerlendirmesi şeklinde açıklanabilir (64).

4.4.Tutum Davranış İlişkisi

Tutum değişikliğine karşı gösterilen ilgi, hemen tümüyle tutumların davranışları gerçekten etkilediği varsayımından kaynaklanmıştır. Bugüne kadar yapılan tutum araştırmalarında, tutumların davranışla ilişkisi olduğu ve tutarlı olduğu kanıtlanmaya çalışılmıştır. Ancak tutum-davranış tutarsızlığını ortaya çıkaran araştırmalardan sonra, çok sayıda sosyal psikolog, tutumların neden her zaman davranışları belirleyemediği üzerine araştırma yapmıştır ve hangi koşullar altında tutumların davranışları belirleyebileceğine bakmışlardır (65).

Bu etkenler aşağıdaki gibi sıralanmaktadır:

1. Çevresel Etkenler: Çoğu kez açık ve net bir tepki, hem bireyin kendi tutumunun hem de sosyal çevrenin denetim etkisi altındadır. Eğer sosyal çevrenin denetimi baskıcı ise tutumun tepkiye desteği azalır. Bu nedenle de tutum ve davranış arasındaki ilişki de azalır.
2. Tutum Dışı Etkenler: Ölçme yöntemlerinin uygulandığı ortamlar, bireyde sosyal beğenilirliği ön plana çıkartan tepkilere yol açıp bireyin kişisel tutumunu yansıtmayabilir.
3. Ölçme Hataları: Tutumla davranış arasındaki ilişkiyi azaltan bir etken de ölçmedeki teknik sorunlardır. Ölçme yöntemlerinde güvenilirliğin düşük olması, tutum ve davranış arasındaki ilişkinin yanlış saptanmasına neden olmaktadır (68).

5. İLGİLİ LİTERATÜR

Yurtiçinde Bilgisayar Destekli Eğitime ilişkin yapılan çalışmalar incelendiğinde Toprakçı (2006)'nın İlköğretim ve Liselerdeki Yönetici ve Öğretmenlerin Bilgi ve İletişim Teknolojilerine İlişkin Görüşleri (Sivas örneği)" isimli çalışmanın amacı; "Sivas ilinde görev yapan öğretmen ve yöneticilerin bilgi teknolojileri hakkındaki görüşleri nelerdir?" şeklinde ifade edilmiştir. Bu görüşlerin, okulun tipi, kıdem, kurs alıp almama ve cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediği araştırılmıştır. Veri toplama aracı araştırmacı tarafından geliştirilmiş olan "Bilgi Teknolojileri Görüş Anketi"dir. Bu araştırmanın sonuçları ise şöyle özetlenebilir:

1. Kırsalda çalışan öğretmen ve yöneticiler merkezde çalışanlara göre daha olumlu görüşlere sahiptirler.
2. Yöneticiler öğretmenlere göre daha olumlu görüşlere sahiptirler.
3. Kurs görenler görmeyenlere göre daha olumlu görüşlere sahiptirler.

Yurtiçinde yapılan diğer bir çalışmada ise Tırnakçı'nın (2003) "Eğitim Çalışanlarının Bilgisayar Destekli Eğitimi Tanıma Düzeyleri ve Tutumlarının Tespiti (Sivas İlinde Bir Araştırma) isimli çalışmasıdır. Araştırmanın evreni Sivas il merkezinde bulunan ve Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi ve özel liselerde görev yapan tüm öğretmen ve idarecilerdir. Veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Toplam 127 adet anket tüm evrene dağıtılmış ve 109 tanesi toplanabilmiştir. Araştırmanın bulguları sonucunda öğretmenlerin %47,1 bilgisayar destekli eğitimin uygulanması gerektiğini düşünmektedir. Ülkemizde kısa sürede bilgisayar destekli eğitime geçmenin mümkün olmayacağını öne sürenlerin oranı ise %79,9 bunun gerekçesi olarak ta deneklerin %58,2'si

ülkemiz insanının sosyal ve ekonomik olarak buna müsait olmayışını ifade etmişlerdir (73).

Diğer bir çalışma ise Akbaba (2002) tarafından yapılan “Okul Yöneticilerinin Teknolojiye Karşı Tutumlarının İncelenmesi” isimli araştırmasıdır. Bu araştırma Hatay il merkezinde 42 okulda görev yapan 123 okul yöneticisine araştırmacı tarafından hazırlanan tutum ölçerin uygulanmasıyla gerçekleştirilmiştir. Elde edilen bulgular çerçevesinde okul yöneticilerinin teknolojiye karşı olumlu tutum içerisinde oldukları belirlenmiştir.

Üstündağ (2001) “Müfredat Laboratuvar Okullarında Görev Yapan Yönetici ve Öğretmenlerin Bilgisayar Tutumları ile Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” isimli çalışması ile yöneticilerin bilgisayar tutumlarını ve bu tutumları kaygı değişkeni ile ilişkisine göre incelemiştir. Araştırma 15 Müfredat Laboratuvar Okulu ile sınırlıdır. 42 ölçek 3 alt ölçekten oluşan tutum ölçerin uygulanması sonucunda elde edilen sonuçlardan bazıları şöyledir. Müfredat Laboratuvar Okullarında görev yapan öğretmen ve yöneticiler bilgisayara karşı olumlu bir tutum içerisinde olduklarıdır. Bunun yanında öğretmen ve yöneticilerin kaygı düzeyi; bilgisayar kullanma yeterliklerine, evlerinde bilgisayarı olup olmamasına ve görevlerine göre farklılık göstermektedir (74).

Lim ve Hong (1998) tarafından okullarda bilgisayar kullanımını etkileyen faktörleri anlamak amacıyla yapılan çalışma, eğitim yöneticilerinin bilgisayara karşı tutumlarının ve onların liderlik stillerinin okullardaki bilgisayar kullanımına etkisi üzerine yoğunlaşmıştır. 58 okula uygulanan anket formlarından elde edilen verilerin analiz edilmesiyle şu sonuçlara ulaşılmıştır:

1. Yöneticilerin bilgisayara karşı tutumları, öğretmenlerin bilgisayar

tutumlarını etkilemek açısından anlamlı bir ilişki ifade etmemektedir.

2. Yöneticilerin liderlik stilleri öğretmenlerin bilgisayara karşı tutumunu etkilemek açısından anlamlı bir ilişki ifade etmemektedir.
3. Öğretmen algılarına göre, müdürlerin teknolojik yeniliklerin sınıflara entegre edilmesindeki güdülemesi, bilgisayar kullanımı ile anlamlı bir ilişki içerisindedir.

Yurtdışında yapılan çalışmalardan ilki Knighton (1989) tarafından yapılan okul müdürlerinin bilgisayara karşı tutumlarını inceleyen “Principals’ Attitudes Towards Computer” isimli araştırması. Araştırmanın amacı; Güney Carolina’daki ilkokullarda görev yapan müdürlerin bilgisayara karşı tutumlarını, yaş, cinsiyet, kıdem, bilgisayar kullanma yeteneği, bilgisayar tecrübesi gibi değişkenlere göre karşılaştırmaktır. Veri toplama aracı olarak Hardiman (1988)’in geliştirdiği tutum ölçeği kullanılmış, bu ölçek Güney Carolina’da bulunan 572 okul müdürüne dağıtılıyor. Geri gelen 448 ölçeğin analizinden elde edilen sonuçlar kısaca şöyledir: Bilgisayarı kendi kendine öğrenenler ile bilgisayarı okulda ya da bir kursta öğrenenlerin tutumları farklılık göstermektedir. Bunun yanında daha önce bilgisayar geçmişi olmayanlar ile evinde bilgisayarı olanların tutumları farklılık göstermektedir. Ancak cinsiyet, kıdem, yaş gibi değişkenlere göre anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Ülkemizde öğretmen tutumlarıyla ilgili ilk kapsamlı çalışmanın 1976 yılında Küçükahmet tarafından yapıldığı söylenebilir. Küçükahmet, öğretmen yetiştiren kurumlardaki öğretmen tutumlarını, program geliştirme açısından incelemiştir. Toplam 985 kişiye, mesleklerine karşı tutumlarını saptamak için Minnesota Öğretmen Tutumları Envanteri ve öğretmenlerin kendi kendilerini

değerlendirmeleri için de kontrol listesi uygulanmıştır. Buna göre öğretmenlerin tutumları, çalıştıkları kurum kategorileri yükseldikçe daha olumludur. Öğretim alanlarına göre, en yüksek tutum ortalamasının meslek dersleri öğretmenlerine ait olduğu, en düşük de fen ve matematik öğretmenlerine ait olduğu görülmüştür. Bitirdikleri kuruma göre öğretmen tutumları en olumlu olanlar, yabancı bir ülkede yüksekokul ya da üniversite, teknik yüksek öğretmen okulu ve eğitim enstitüsü çıkışlılardır. Kıdeme göre öğretmen tutumu en olumlu olanlar, 13-17 yıllık kıdeme sahip olan öğretmenlerdir. Cinsiyet faktörünün, öğretmenlik mesleki tutumunda hemen hemen hiç etkili olmadığı tespit edilmiştir (77).

Diğer bir araştırmada Gürol (1990) tarafından yapılmıştır. Gürol, “Eğitim Aracı Olarak Bilgisayara İlişkin Öğretmen Görüş ve Tutumları” isimli çalışmasının amacını “bilgisayarlarla ilgili kurs alan ile kurs almayan öğretmenlerin bir eğitim aracı olarak bilgisayarlara ilişkin görüş ve tutumlarında farklılık olup olmadığını saptamak” olarak ifade etmiştir. Araştırmanın evreni, Milli Eğitim Bakanlığı tarafından düzenlenen bilgisayar kurslarına katılan matematik ve fen grubu öğretmenleri ile Elazığ ilinde bulunan liselerde görev yapan matematik ve fen grubu öğretmenlerinden oluşmaktadır. Çalışmanın bazı sonuçları kısaca şöyledir: Türk eğitim sistemi kısa sürede bilgisayarın çok yönlü kullanımına geçemeyeceğini belirtenlerin oranı %92 olarak bulunmuştur. Bilgisayar kursu alan deneklerin %58’i kurs almayan deneklerin %70’i ders yazılımlarının MEB tarafından hazırlanmasını istemişlerdir (75).

Çelenk (1988), ilkokula öğretmen yetiştiren eğitim yüksekokulu öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları konusunda Bursa, Ağrı ve

Niğde'deki yüksekokullarda okumakta olan 354 öğrenci üzerinde bir çalışma yapmıştır. Temel (1990), "Fen-Edebiyat Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumlarına Öğretmenlik Formasyon Programının Etkisi" konulu araştırmasında veri toplama aracı olarak Aşkar ve Erden (1987)'in geliştirmiş olduğu "Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğini kullanmıştır. Araştırma sonunda söz konusu fakültenin, ikinci ve dördüncü sınıf öğrencilerinin tutumları arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır. Öğrencilerin meslek sevgisine ilişkin tutumlarında farklılık olduğu gözlenmiş, öğretmenliği saygın, onurlu bir meslek olarak görme tutumu, gruplara göre farklılaşmıştır. Öğretmen adaylarının mesleğe ilişkin olumsuz tutumlarında, meslek derslerini yeni alacak olanlarla bu dersi dört yıldır alanlar arasında fark bulunmadığı görülmüştür (78).

Price ve Zach (1973), öğretmen tutumları ile öğrencilerin cinsiyeti arasındaki ilişkiyi inceledikleri bir çalışmada; cinsiyetin öğretmen tutumlarını farklılaştıran bir etmen olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Buna göre erkek öğrenciler, kız öğrencilere göre öğretmenlerce daha az onaylanmaktadır (76).

II. BÖLÜM

1. GEREÇ VE YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın amacı, araştırmada yer alan değişkenler, araştırmanın evren ve örnekleme, çalışmada kullanılan veri toplama araçları, verilerin toplanmasına yönelik işlemler ve elde edilen verilerin çözümlenmesinde kullanılan analiz yöntemleri açıklanmıştır.

1.1.Araştırmanın Amacı

Araştırmamızın amacı, 2012-2013 eğitim öğretim yılında spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime ilişkin algı düzeyleri, öğrenmeye ilişkin tutumları üzerindeki etkilerini belirlemek, karşılaştırmak ve incelemektir. Bu bağlamda araştırma sonucunda spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime ilişkin algı düzeyleri ortaya konarak, risk faktörleri ve öğrenmeye ilişkin tutumları belirlenmiş, bilgisayar destekli eğitim ile öğrenmeye ilişkin tutumlarını etkileyecek değişkenler tespit edilmiştir. Elde edilecek veriler ışığında spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algıları ile öğrenmeye ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin ne yönde olduğu korelasyon testleriyle tespit edilmesi amaçlanmıştır.

1.2.Araştırma Evren ve Örneklemi

Araştırma evrenini, Türkiye'deki spor eğitimcileri oluşturmaktadır. Çalışmada, evrenin genişliği bilindiği durumda belirli bir olayın yüzdesi ya da bir değişken üzerindeki ortalaması belirlenmiş bir hassasiyetle kestirilmesi amaçlanmadığı için, örneklem sayısını belirlerken evren sayısına bağlı örneklem hesabı yöntemleri kullanılmamıştır. Örneklem grubu için $n = Nt2pq/[d2(N-1)+t2pq]$ formülü kullanılarak en uygun örneklem grubu belirlenmiştir. Çalışma bulgularının evrene ve diğer popülasyonlara genellenebilirliğini artırabilmek amacıyla örneklem tabakalı örnekleme yöntemiyle seçilmiş antrenör ve beden eğitimi öğretmenine göre tabakalanmıştır. Ayrıca ulaşılabilecek örneklem büyüklüğünün uygun istatistiksel analizler için gerekli minimum örneklem büyüklüğü sağlanmasına özen gösterilmiştir. Bu çalışmada kullanılacak olan istatistiksel analizlerden en büyük örnekleme ihtiyaç duyan yapısal eşitlik modellemesidir (79). Bu çalışmada test edilecek yapısal eşitlik modelinde 2 serbestçe kestirilecek parametre (beden eğitimi öğretmeni, antrenör) bulunduğu için ulaşılabilecek minimum örneklem büyüklüğü 924 kişi olarak hesaplanmıştır. Kayıp verilerinde olabileceği göz önüne alınarak çalışma 894 kişilik bir örneklem üzerinden gerçekleştirilmiştir.

2012-2013 eğitim öğretim yılında Türkiye'de faal spor eğitimcisi sayısı 14050'dir. Bu bağlamda araştırmaya internet üzerinden katılan gönüllü birey sayısı ise 894 spor eğitimcisidir.

1.3. Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak iki adet ölçek internet bloğu üzerinden yayınlanmıştır. Bilgisayar destekli eğitim algısını ölçmek için (Arslan, 2006) tarafından geliştirilen “Bilgisayar Destekli Eğitim Yapmaya İlişkin Tutum Ölçeği” (BDEYİTÖ) kullanılmış, spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumlarını tespit etmek için (Kara,2010) tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış “Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği” (ÖİTÖ) kullanılmıştır. Bununla beraber araştırmacı tarafından kişisel bilgi formu ve demografik bilgiler ölçeklerin ilk sayfasına eklenmiştir.

Bilgisayar destekli eğitim yapmaya ilişkin tutum ölçeği tek boyutlu olup, 5’li likert tipinde 10 olumlu ve 10 olumsuz toplam 20 madde içermektedir. Ölçeğin geneli için Cronbach alfa değeri 0.93 olarak hesaplanırken, araştırmamız için 0.92 olarak bulunmuştur.

Öğrenmeye ilişkin tutum ölçeği 40 maddeden oluşmaktadır. Ayrıca, ölçeğin KMO değerleri, Bartlett testi ve Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayıları ölçeğin çeşitli alt boyutlarına göre hesaplanmıştır. Ölçekte yer alan ve araştırmacı tarafından oluşturulan tutum ölçeğinin alt boyutları; öğrenmenin doğası, öğrenmeye ilişkin beklentiler, öğrenmeye ilişkin kaygılar ve öğrenmeye açıklık ile ilgili veriler aşağıdaki tabloda özetlenmiştir. KMO’nun .60’tan yüksek olması Bartlett’in anlamlı olduğunu göstermektedir (80).

Tablo 4: Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeği Güvenirlilik ve Geçerliliği

	Öğrenmenin Doğası	Beklenti	Açıklık	Kaygı
Cronbach Alpha	.77	.72	.78	.81
K.M.O.	.73	.78	.81	.81
Bartlett Test of Sphericity	293.724	438.354	497.079	606.076
Geçerli Madde Sayısı	7	9	11	13

Yukarıdaki tablo sonucunda ölçeğin Cronbach alfa .726 olarak bulunmuştur. Bununla birlikte araştırmamızdaki öğrenmeye ilişkin tutum ölçeği cronbach alfa .812 olarak bulunmuştur. Faktör analizi sonucu ölçekte yer alan her bir tutum ifadesinin yük değerleride aşağıdaki tablodaki gibidir(80).

Tablo 5: Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeğini Oluşturan Maddelerin Faktör Yükleri

Tutum İfadeleri	Öğrenimin Doğası	Kaygı	Beklenti	Açıklık
4-Deneyimlerimden ders almayı bilirim				.72
5-Zeki olanlar daha rahat öğrenirler	.61			
8-Yeni şeyler öğrenmeye sürekli hazırım				.60
11- Yeni konular öğrendikçe düşüncelerim farklılaşmaktadır			.68	
12- Yeni konular öğrenmek hoşuma gidiyor				.41
13- Öğrenme ömür boyu devam eder	.64			
14- Öğrendiklerimi çabuk unutmam beni tedirgin ediyor		.51		
15- Öğrendiklerim hayata bakış açımı değiştiriyor			.69	
16- Zorunlu değilse, öğrenmek istemem*				.40
17- Öğrenmede zeka önemlidir	.51			
18- Öğrenmek zor iştir, yeni şeyler öğrenirken zorlanıyorum		.38		
20- Zor olan konuları öğrenmek bana zevk veriyor				.44
21- Ne öğrenirsem 30 yaşına kadar öğrenirim*	.40			
22- Öğrenirken çok zaman kaybetmem beni olumsuz etkilemektedir		.50		
23- Yeni şeyler öğrenmek işimle ilgili motivasyonumu artırıyor			.42	
26- Yeni konular anlatılırken rahatsızlık duyuyorum		.49		
27- Hayatta karşılaşılan problemlerle ilgili etkili ve doğru karar verebilmek için sürekli öğrenmek gerekir			.53	
29- Öğrenme ölüme kadar devam eden bir süreçtir	.69			
30- Yeni konular öğrenirken konsantrasyon sorunu yaşıyorum		.44		
31- Yeni şeyler öğrenerek insanlarla iletişimi geliştirmek istiyorum			.76	
34- Dikkatimi yoğunlaştıramamam beni rahatsız ediyor		.58		
38- Yeni konular anlatıldığında canım sıkılır		.59		
39- Yeni şeyler öğrenmek yaptığım işlerde başarılı olmamı sağlıyor			.40	
43- Öğrendikçe yanlış kararlarımın sayısı azalmaktadır			.58	
46- Yeni bir konuyu öğrenirken zorlanmıyorum*		.60		
49- Her insanın öğrenme kapasitesi farklıdır	.62			
50- Yeni bir konuyu öğrenmeye çalışmak keyiflidir*		.39		
52- Öğrenmek hep ilgimi çekmiştir				.52
54- Yeni konulara başlarken tedirgin olurum		.36		
55- Şimdiye kadar çok şey öğrendim ama faydasını hiç görmedim*			.43	
58- Her türlü konuyu rahatça öğrenebilirim*		.45		
60- Sürekli yeni şeyler öğrenmekten yoruldum*				.52
61- Zeki olanlar daha iyi öğrenirler	.64			
62- Yeni konular öğrenirken başım ağrır		.45		
66- Öğrenmeye karşı tedirgin değilim*		.49		
68- Öğrenmeye açık bir insan değilim*				.48
72- Şu an sahip olduğum bilgiler benim için yeterlidir*				.47
74- Daha öğreneceğim çok şey var				.47
75- Çalışmayı sevmediğimden öğrenmek istemiyorum*				.50
77- Öğrendikçe hedeflerim büyüyor			.68	

* Olumsuz önermeler.

Araştırmada kullanılan veri toplama araçlarında ek olarak danışman ve uzman görüşü alınarak demografik bilgiler bölümü ölçeğe eklenmiştir. Ölçekte spor eğitimcilerinin cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, kıdem durumu, ekonomik durum gibi ilişkileri sorgulanmıştır.

1.4.İstatistiksel Analizler

Elde edilen veriler SPSS 15.0 istatistik paket programına kaydedilerek hata kontrolleri, tabloları, istatistiksel analizleri bu program aracılığı ile yapılmıştır.

Araştırmada kullanılan istatistiki yöntemler; Betimleyici istatistiklerden frekans (f) ve yüzde (%) kullanıldı. Bağımsız değişkenlere göre bağımlı değişkenlerde farklılık olup olmadığını belirlemek için iki seçenekli bağımsız değişkenlerde dağılım normal ise bağımsız grup t-testi, dağılım normal yüzdelerde değilse ise Mann Whitney-U testi kullanıldı. Benzer şekilde, ikiden fazla seçeneği olan bağımsız değişkene göre, bağımlı değişkenlerde farklılık olup olmadığını belirlemek için parametrik ise tek yönlü varyans analizi, non-parametrik ise Kruskal Wallis-H testi kullanıldı. Ayrıca benzer araçlar kullanılarak aynı özelliğin ölçüldüğü farklı katılımcılar arasında farklılık olup olmadığını belirlemek için ilişkili örneklem için t-testi kullanıldı. Normallik için Kolmogorov-Smirnov (K-S) testi kullanıldı. Bağımlı değişkenler arasındaki ilişki düzeyini ve yönünü belirlemek için Pearson Çarpım Momentleri Korelasyonu kullanılmıştır. Bağımlı değişkenlerin birbirlerinin anlamlı yordayıcısı olup olmadığını belirlemek için ise, basit doğrusal regresyon analizi yapılmıştır. Sonuçlar % 95'lik güven aralığında, anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirilmiştir.

2. BULGULAR

Bu bölümde araştırmaya katılan spor eğitimcilerinden toplanan verilerin işlenmesi sonucu elde edilen bulgular ve bu bulgulara yönelik yorumlar yer almaktadır. Elde edilen bulgular her bir alt amaca uygun çizelgeler halinde gösterilmiştir.

Tablo 6: Araştırmaya Katılan Spor Eğitimcilerinin Demografik Özellikleri

Spor Eğitimcilerinin Özellikleri		N (%)
Cinsiyet	Erkek	616 (68,90)
	Kadın	278 (31,09)
Yaş	25 yaş ve altı	270 (30,20)
	26-35 yaş	242 (27,06)
	36 yaş ve üstü	382 (42,72)
Mesleki Deneyim	1-5 Yıl	298 (33,33)
	6-10 Yıl	314 (35,12)
	11-15 Yıl	142 (15,88)
	16-20 Yıl	76 (8,50)
	21 Yıl ve üzeri	64 (7,15)
Mesleki İş Doyumu	Düşük	632 (70,69)
	Orta	211 (23,60)
Düzeyiniz	Yüksek	51 (5,70)
Ekonomik Gelir Düzeyiniz	1000 TL ve altı	182 (20,35)
	1001– 2000 TL arası	326 (36,46)
	2001-3000 TL arası	262 (29,30)
	3001 TL ve üstü	124 (13,87)

Tablo 6'daki veriler incelendiğinde araştırmaya katılan spor eğitimcilerinin % 68,90'nın erkek, % 31,09'unun kadın eğitimcilerin oluşturduğu tespit edilmiştir. Yine aynı tabloda spor eğitimcilerinin yaş durumları incelendiğinde % 30,20'sinin 25 yaş ve altı, % 27,06'sının 26-35 yaş aralığını ve % 42,72'sinin 36 yaş ve üstü spor eğitimcilerinin oluşturduğu görülmektedir.

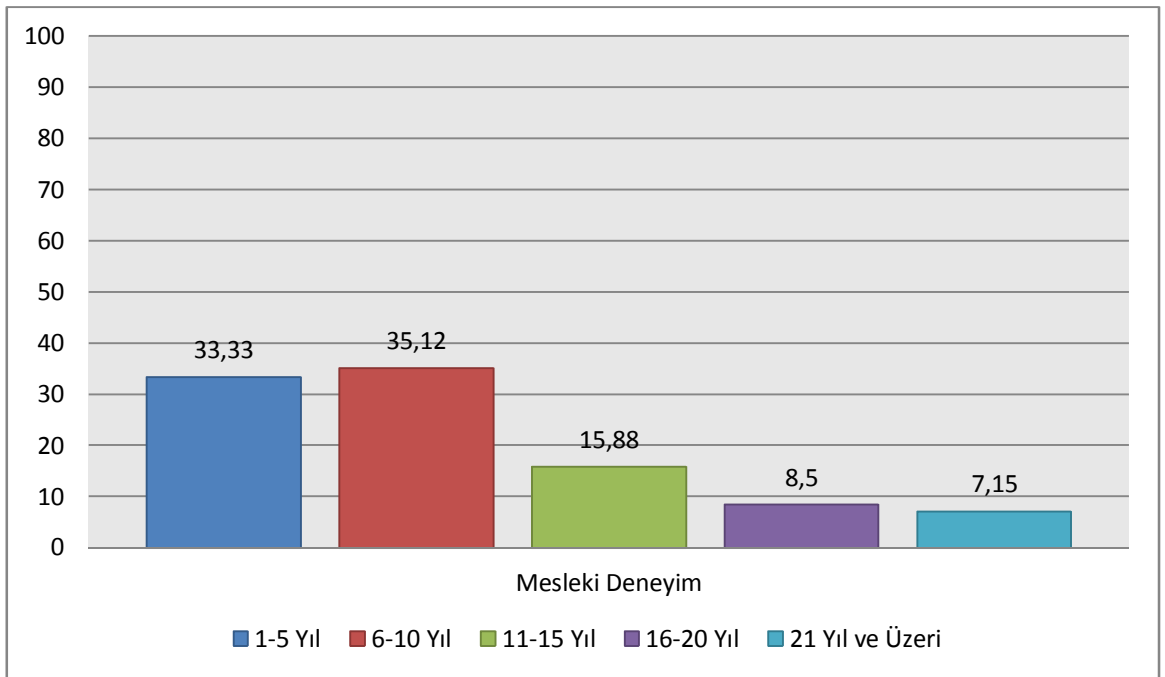
Spor eğitimcilerine kişisel bilgi formu üzerinde mesleki iş doyum düzeyiniz nedir, şeklinde soru yöneltilmiş ve seçeneklerde düşük, orta ve yüksek düzeyde sınıflama yapılmıştır. Bunun sonucunda Spor eğitimcilerinin iş doyum düzeylerine ilişkin beyanlarında %70,69'unun düşük düzeyde olduğunu, %23,60'nın orta düzeyde olduğunu ve %5,70'ininde iş doyum düzeyinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bununla beraber spor eğitimcilerinin ekonomik gelir düzeyleri incelendiğinde %20,35'inin aylık 1000 TL ve altı gelire sahip olduğunu, %36,46'sının 1001-2000 TL aylık gelire sahip olduğunu, %29,30'unun 2001-3000 TL aylık geliri olduğunu ve 13,87'sinin de 3001 TL ve üstü aylık gelire sahip olduğu tablodan anlaşılmaktadır.

Tablo 7: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyimlerine İlişkin Bulgular

Deneyim	f	%
1 – 5 Yıl	298	33,33
6 – 10 Yıl	314	35,14
11 – 15 Yıl	142	15,88
16 – 20 Yıl	76	8,50
21 Yıl ve üzeri	64	7,15
Toplam	894	100

Tablo 7’de görüldüğü gibi araştırmaya katılan spor eğitimcilerinin %35,14 (314 kişi) 6-10 yıl deneyime sahiptir. Bununla beraber araştırmaya katılan spor eğitimcilerinin %33,33 (298 kişi) 1-5 yıl kadar deneyime, %15,88 (142 kişi) 11-15 yıl kadar deneyime, %8,50 (76 kişi) 16-20 yıl kadar deneyime ve %7,15 (64 kişi) 21 yıl ve üzeri mesleki deneyime sahip oldukları tespit edilmiştir.

Grafik 1: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyimlerine İlişkin Grafiği

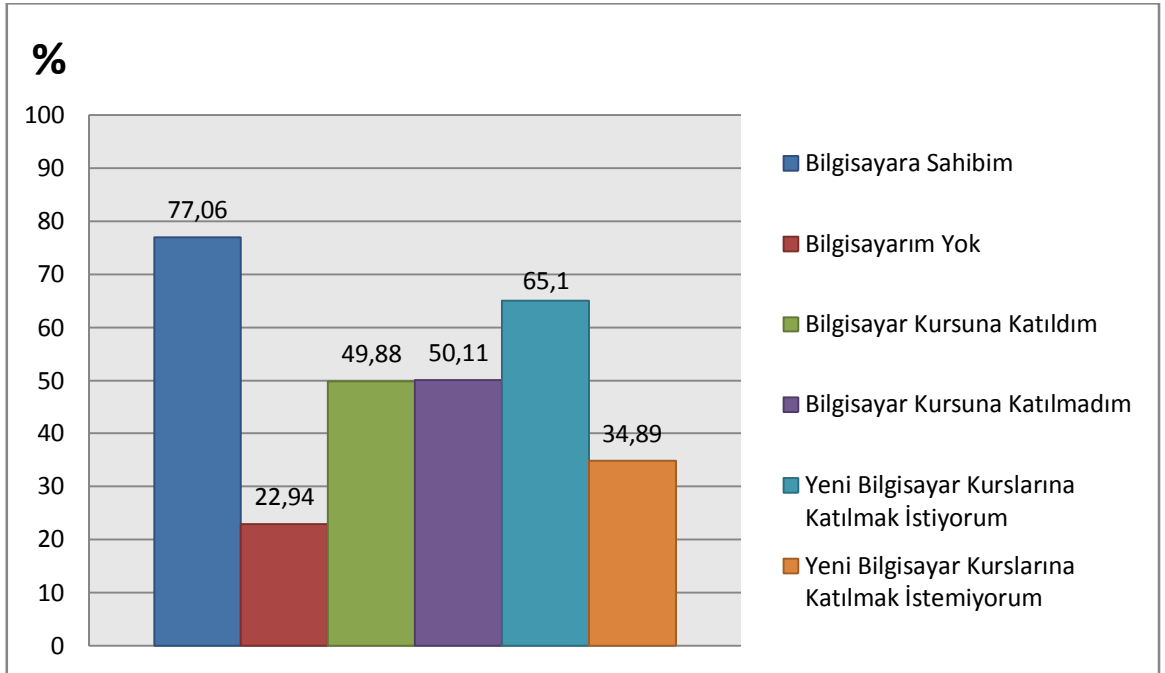

Tablo 8: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayara Sahip Olma, Bilgisayar Kursuna Katılma ve Yeni Kursu Katılmaya İstekli Olma Durumları

Maddeler	Evet		Hayır		Toplam	
	f	%	f	%	f	%
Bilgisayara sahip olma	689	77,06	205	22,94	894	100,0
Daha Önce Kursu Katılma Durumu	446	49,88	448	50,11	894	100,0
Yeniden Kursu Katılma İsteği	582	65,10	312	34,89	894	100,0

Yukarıdaki tabloya göre araştırmaya katılan spor eğitimcilerinin %77,06'sının (689 kişi) en az bir bilgisayara sahip olduğunu ve %22,94'ünün (205 kişi) kendine ait bilgisayarının bulunmadığını beyan etmiştir. Tabloda spor eğitimcilerinin %49,88'inin (448 kişi) önceki hayatında en az bir bilgisayar kursuna katıldığını, %50,11'inin (894 kişi) bilgisayar ile ilgili bir kursa katılmadığını beyan etmiştir. Ayrıca spor eğitimcilerinin %65,10'unun (582 kişi) bilgisayar ile ilgili öğrenme amaçlı kursa katılmak istediğini, %34,89'unun (312 kişi) kursa katılma isteğinin olmadığı tespit edilmiştir.

Grafik 2: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayara Sahip Olma, Bilgisayar Kursuna Katılma ve Yeni Kursa Katılmaya İstekli Olma Durumları Grafiği

Tablo 9: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Algı Puanlarının Dağılımı

	N	En Düşük Puan	En Yüksek Puan	Ortalama	ss
Bilgisayar Destekli Eğitim Algısı Puanları	894	34	93	71,95	13,91

Tablo 9’da görüldüğü gibi spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algılarının puan ortalaması 71.95, standart sapması 13.91, en yüksek algı puanı 93, en düşük algı puanı 34’dür. Bu değerlere göre spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime ilişkin algıları “katılıyorum” kategorisine karşılık gelmektedir. Bu bulgu, spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime ilişkin algılarının olumlu olduğunu ve kendilerine güven duyduklarını göstermektedir.

Tablo 10: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algı Puanlarının Cinsiyet Durumlarına Göre t-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	\bar{x}	ss	sd	t	p
Erkek	616	69,47	12,21	881	-1,41	.329
Kadın	278	73,74	14,33			

Tablo 10’da görüldüğü gibi kadın ve erkek spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime ilişkin algı puanlarının ortalaması sırasıyla 69.47 ve 73.74’dür.

Yapılan t- testi sonucunda erkek spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime yönelik algı puanlarının kadınlara göre daha yüksek olduğu görülmüş ancak kadın ve erkek spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Algı puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır [$t_{(881)}=-1.41$, $p>.05$]. Bu bulgu, spor eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algılarının cinsiyete göre değişmediğini göstermektedir.

Tablo 11: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Algı Puanlarının Mesleki Deneyimlerine Göre Varyans Analizi Sonuçları

Mesleki Deneyim	N	\bar{x}	ss	sd	p	Anlamlı Fark
1-5 Yıl	298	74,72	10,71			
6-10 Yıl	314	74,96	12,92			1-5, 1-4,
11-15 Yıl	142	66,85	13,14	792	0.000	1-3, 2-5,
16-20 Yıl	76	65,23	12,98			2-4, 2-3
21 Yıl Üstü	64	61,61	12,11			

Tablo 11’de görüldüğü gibi spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algı puanları ile mesleki deneyim durumları arasında yapılan varyans analizi sonucunda anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Mesleki deneyim düzeyi düşük olan spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algısı puanlarının yüksek olduğu tablodan anlaşılmaktadır. Elde edilen veriler ışığında anlamlı farkın mesleki deneyim yılı 1-5, 1-4, 1-3, 2-5, 2-4, 2-3 olan spor eğitimcileri arasında olduğu tespit edilmiştir. Buna göre mesleki deneyimi 15 yılın altında olan spor eğitimcileri mesleki deneyimi 15 yılın üstündeki spor eğitimcilerine göre bilgisayar destekli eğitim algılarının daha yüksek olduğu sonucuna varılabilir.

Tablo 12: Spor Eğitimcilerinin Cinsiyet Durumları Açısından Öğrenmeye İlişkin Tutumları Bağımsız Gruplar t-Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{x}	ss	t	p
Öğrenmenin Doğası	Erkek	616	29.11	3.59	-2.65	.01
	Kadın	278	30.85	3.15		
Öğrenmeye İlişkin Kaygı	Erkek	616	39.41	8.27	7.26	.00
	Kadın	278	28.54	6.55		
Öğrenmeden Beklentiler	Erkek	616	37.19	4.17	-3.20	.00
	Kadın	278	39.74	4.51		
Öğrenmeye Açıklık	Erkek	616	40.11	6.55	-6.27	.00
	Kadın	278	47.74	6.17		

Sd: 884 p<0.05

Araştırma alt problemi olan Tablo 12’de spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumlarının cinsiyetleri açısından anlamlı fark olup olmadığı bağımsız gruplar t-testi ile ölçülmüştür. Tabloda spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumlarında verdikleri yanıtların ortalamalarında cinsiyetleri açısından farklar görülmüştür. Söz konusu farkların anlamlı olup olmadığını belirlemek için yapılan bağımsız gruplar t-testi sonuçlarına göre ölçeğin dört alt boyutunda da anlamlı farklar gözlemlenmiştir. Erkek ve kadın spor eğitimcilerinin öğrenmenin doğası $\bar{x}_{\text{Erkek}} = 29.11$, $\bar{x}_{\text{Kadın}} = 30.85$, $\bar{x}_{\text{Erkek}} = 29.11$, yine öğrenmeden beklentiler alt boyutunda $\bar{x}_{\text{Erkek}} = 37.19$, $\bar{x}_{\text{Kadın}} = 39.74$, öğrenmeye açıklık alt boyutunda $\bar{x}_{\text{Erkek}} = 40.11$, $\bar{x}_{\text{Kadın}} = 47.74$, boyutlarında ortalamalar arasında anlamlı farklar olduğu tespit edilmiştir.

Öğrenmeye ilişkin kaygı alt boyutunda ise erkek spor eğitimcilerinin kadın spor eğitimcilerinden anlamlı düzeyde daha yüksek bir ortalamaya sahip oldukları

görülmektedir ($\bar{x}_{\text{Erkek}} = 39.41$, $\bar{x}_{\text{Kadın}} = 28.54$). Tablodaki verilere göre erkek spor eğitimcilerinin kadın spor eğitimcilerinden daha tedirgin oldukları söylenebilir.

Tablo 13: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyim Durumları Açısından Öğrenmeye İlişkin Tutumları Varyans Analizi Sonuçları

Alt Boyutlar	Mesleki Deneyim	N	\bar{x}	ss	t
Öğrenmenin Doğası	1-5 Yıl	298	28.47	4.78	-2,14
	6-10 Yıl	314	29.86	3.24	
	11-15 Yıl	142	29.34	2.63	
	16-20 Yıl	76	32.10	3.40	
	21 Yıl ve üstü	64	31.44	3.47	
	Toplam	894	29.44	3.57	
Öğrenmeye İlişkin Kaygı	1-5 Yıl	298	41.81	9.29	8,11
	6-10 Yıl	314	35.73	8.42	
	11-15 Yıl	142	37.08	8.95	
	16-20 Yıl	76	34.47	8.41	
	21 Yıl ve üstü	64	35.18	9.08	
	Toplam	894	37.39	9.03	
Öğrenmeden Beklentiler	1-5 Yıl	298	39.19	3.01	-4,28
	6-10 Yıl	314	37.41	4.85	
	11-15 Yıl	142	36.68	3.63	
	16-20 Yıl	76	35.75	4.41	
	21 Yıl ve üstü	64	39.42	4.12	
	Toplam	894	37.67	4.34	
Öğrenmede Açıklık	1-5 Yıl	298	42.84	4.12	-5,34
	6-10 Yıl	314	42.07	6.54	
	11-15 Yıl	142	38.58	10.01	
	16-20 Yıl	76	39.10	9.42	
	21 Yıl ve üstü	64	42.12	8.45	
	Toplam	894	41.54	7.12	

Araştırma alt problemi olan Tablo 13’de spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumlarının mesleki deneyimleri açısından anlamlı fark olup olmadığı tek yönlü varyans analizi ile ölçülmüştür.

Mesleki deneyim açısından hangi alt gruplar arasında anlamlı fark olup olmadığını belirlemek için One Way Anova Testi aşağıdaki tabloda tespit edilmiştir.

Tablo 14: Spor Eğitimcilerinin Mesleki Deneyim Durumları Açısından Öğrenmeye İlişkin Tutumları Anova Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlılık
Öğrenmenin Doğası	Gruplar Arası	60.08	186	30.04			
	Gruplar İçi	2326.14	708	12.57	2.38	.10	
	Toplam	2386.23	894				
Öğrenmeye İlişkin Kaygı	Gruplar Arası	1140.45	186	570.22			Bonferroni
	Gruplar İçi	14098.41	708	76.20	7.48	.01	1-5 yıl ile
	Toplam	15238.87	894				6-10 yıl ve
Öğrenmeden Beklentiler	Gruplar Arası	142.92	186	71.46			1-5 yıl ile
	Gruplar İçi	3384.62	708	18.29	3.90	.02	11-15 yıl
	Toplam	3527.55	894				
Öğrenmeye Açıklık	Gruplar Arası	435.07	186	217.53			
	Gruplar İçi	9053.66	708	48.93	4.44	.01	
	Toplam	9488.73	894				

Sd: Serbestlik derecesi

Tablo 14’de anlamlı çıkan farkların hangi gruplar arasında olduğunu belirlemek için Levene testinin sonucuna göre spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin kaygı boyutunda ($p_{kaygı} > 0.05$), öğrenmeden beklentiler ve öğrenmeye

açıklık boyutlarında $p_{açıklık}$ ve $p_{beklenti} < 0.05$ ise Kruskal-Wallis testinden yararlanılmıştır. Test sonuçlarına göre 1-5 yıl arası kıdeme sahip olan spor eğitimcilerinin 6-10 yıl ve 11-15 yıl mesleki deneyime sahip olan spor eğitimcilerine anlamlı düzeyde daha fazla kaygı duydukları sonucuna varılmıştır. Kariyerlerinin başında olan spor eğitimcilerinin genel kaygı düzeyleri öğrenmeye ilişkin kaygılarına da etki ettiği tespit edilmiştir.

Tablo 15: Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algıları İle Öğrenmeye İlişkin Tutumları Arasındaki Korelasyon Testi Sonuçları

		Bilgisayar Destekli Eğitim Algısı	Öğrenmeye İlişkin Tutum
Pearson Korelasyon		1	.596(*)
Bilgisayar	P		.000
Destekli	N	894	894
Eğitim			
Algısı			
Öğrenmeye	Pearson Korelasyon	0.596(*)	1
İlişkin	P	.000	
tutum	N	894	894

* $p < 0.01$

Tablo 15 incelendiğinde araştırmaya katılan spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algılarının, öğrenmeye ilişkin tutumları açısından aralarındaki ilişkinin ortanın üstünde, pozitif yönde güçlü bir ilişkinin olduğu ve anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($r = 0.596$).

Tüm bu bulgular ışığında araştırmada spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algı puanlarının çeşitli değişkenler açısından anlamlı farklar oluşturduğu tespit edilmiştir. Bununla beraber spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin tutumlarının alt boyutlarında değişkenler açısından anlamlı farklar olduğu bulgulardan anlaşılmaktadır. Ayrıca spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algı puanları ile öğrenmeye ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin pozitif yönde güçlü olduğu tespit edilmiştir.

3. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma örneklemini 2012-2013 eğitim öğretim ve sezonunda spor eğitimcisi olarak tanımlanan beden eğitimi ve antrenörlerden 616 (%68,90) erkek, 278 (%31,09) kadın gönüllü eğitimcilerden oluşmaktadır. Araştırma analiz çalışmalarında elde edilen verilerin yüzde (%), standart sapma (ss), standart hata (\pm) değerleri bulunmuştur. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde çapraz tablo analizi χ^2 testi, $p < 0.05$ anlamlılık derecesi olarak kabul edilmiştir. Ayrıca değerlendirmede bağımlı değişkenler arasındaki ilişki düzeyini ve yönünü belirlemek için Pearson Çarpım Momentleri Korelasyonu kullanılmıştır.

Çağımızda bilimsel ve teknolojik gelişmeler bir taraftan yeni eğitim gereksinimleri yaratmakta, bir taraftan da eğitim uygulamalarına yeni olanaklar sunmaktadır. Bu olanakların başında kuşkusuz bilgisayar başta gelmektedir. Bilgisayar, toplumsal yaşamın birçok alanında kullanılmaya başlanmış, hatta günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Artık günümüzde, “Eğitimde bilgisayar kullanılsın mı ?” sorusu yerini “Bilgisayar eğitimde en etkili ve verimli nasıl kullanılsın? sorusuna bırakmıştır. Eğitimde bilgisayarlardan öğretim aracı, rapor hazırlama aracı, yazılım geliştirme aracı olarak yararlanılmaktadır, Ayrıca bilgisayarların eğitim kurumlarında yönetim hizmetlerinde de kullanıldığına tanık olunmaktadır. Ülkemizde problem teknik yatırımı sağlamaktan çok onları kullanacak insanları eğitmek ve eğitim yazılımı oluşturulması güçlüğüdür. Günümüzde bilgisayardan öğretim sürecinde; Bilgisayar Temelli Öğretim ve Bilgisayar Destekli Eğitim olmak üzere iki şekilde yararlanılmaktadır.

Araştırma sonucunda spor eğitimcilerinin iş doyum düzeylerine ilişkin beyanlarında %70,69'unun düşük düzeyde olduğunu, %23,60'ının orta düzeyde olduğunu ve %5,70'ininde iş doyum düzeyinin yüksek olduğu tespit edilmiştir (Tablo 6). Bununla beraber spor eğitimcilerinin ekonomik gelir düzeyleri incelendiğinde %20,35'inin aylık 1000 TL ve altı gelire sahip olduğunu, %36,46'sının 1001-2000 TL aylık gelire sahip olduğunu, %29,30'unun 2001-3000 TL aylık geliri olduğunu ve 13,87'sinin de 3001 TL ve üstü aylık gelire sahip olduğu tablodan anlaşılmaktadır. Keklik Y. (2007) yılındaki araştırmasında Eğitim Yöneticilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algılarını incelemiş, araştırmasında eğitim yöneticilerinin iş doyumunu düzeyi düşük olduğu sonucuna varmıştır (87).

Araştırma bulguları sonuçlarına göre araştırmaya katılan spor eğitimcilerinin %77,06'sının (689 kişi) en az bir bilgisayara sahip olduğunu ve %22,94'ünün (205 kişi) kendine ait bilgisayarının bulunmadığını beyan etmiştir. Tabloda spor eğitimcilerinin %49,88'inin (448 kişi) önceki hayatında en az bir bilgisayar kursuna katıldığını, %50,11'inin (894 kişi) bilgisayar ile ilgili bir kursa katılmadığını beyan etmiştir. Ayrıca spor eğitimcilerinin %65,10'unun (582 kişi) bilgisayar ile ilgili öğrenme amaçlı kursa katılmak istediğini, %34,89'unun (312 kişi) kursa katılma isteğinin olmadığı tespit edilmiştir. Svan (1995) tarafından yapılan araştırmada ise bilgisayar destekli eğitim sürecinde öğretmenin bilgisayara sahip olma durumu incelenmiş araştırmaya katılan öğretmenlerin %12,5'inin bilgisayara sahip olduğu sonucuna varılmıştır. Araştırmamızda bilgisayar sahibi olma durumunun yüksek çıkması teknolojik gelişmelerle birlikte teknoloji kullanımının yaygınlaşması olarak gösterilebilir (88).

Sağlam H.(2006) yılındaki araştırmasında ilköğretim okullarında görevli eğitim yöneticilerinin, büyük bir kısmının (%90'ı) daha önce bilgisayar kursu ya da eğitimi aldıklarını, bu da eğitim yöneticilerinin bilgisayarı tanımalarına bağlı olarak, eğitimde bilgisayar desteği tutumlarının olumlu yönde olmasında önemli bir etken olduğunu savunmuştur. Konu ile ilgili çalışmamız sonuçları ile Sağlam H., (2006) araştırması sonuçları paralellik göstermektedir (89).

Araştırma sonucunda spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitime ilişkin algılarının yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Bu sonuç, spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim yapmaya ilişkin olumlu deneyim yaşamalarıyla açıklanabilir. Çünkü spor eğitimcileri öğrenim süreçlerinde Temel Bilgisayar ve Teknoloji Öğretimi derslerini almakta ve çeşitli derslerde bilgisayar yardımından faydalanmaktadırlar. Bu araştırmanın sonucu, spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algılarını olumlu yönde etkileyen öğrenme ortamları daha iyi hale getirilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Erkek spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algı puanlarının kadın spor eğitimcilerine göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Ancak kadın ve erkek spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algıları arasında anlamlı bir fark olmadığı tespit edilmiştir. Benzer şekilde yapılan çalışmalarda bilgisayara yönelik öz-yeterlik algılarının cinsiyete göre değişmediği saptanmıştır (Şensoy, 2004; Kuş, 2005; Akkoyunlu ve Orhan, 2003; Yılmaz ve ark., 2006). Bu sonuçlar bu araştırmadan elde edilen sonucu destekler niteliktedir.

Araştırmamızda bilgisayar sahibi olma durumu ile bilgisayar destekli eğitim algıları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu sonuç, Özçelik ve Kurt'un (2007) öğretmenlerin bilgisayar öz-yeterlik algılarının bilgisayara sahip olma durumuyla değiştiği sonucuyla çelişmektedir. Bu durum öğretmen adaylarının eğitim fakültesinde Temel Bilgisayar dersi ile Bilgisayar Destekli Öğretim dersi almalarıyla açıklanabilir.

Araştırmamızda spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algıları ile temel bilgisayar başarı düzeyleri arasında başarı düzeyi iyi olanlar lehine anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim algıları ile “bilgisayar kullanma sıklıkları” ve “bilgisayar programlarını bilme düzeyleri” arasında bilgisayarı daha sık kullananlar ve bilgisayar programlarını daha iyi bilenler lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Bu durum, algının Bandura'nın (1995) belirttiği gibi tam ve doğru yaşantılar ve geçmiş deneyimler ile ilişkili olmasına bağlanabilir. Nitekim elde edilen bu sonuç, Keskinliç ve Alabay (2006), Seferoğlu (2005), Aşkar ve Umay'ın (2001) elde ettiği sonuçlarla paralellik göstermektedir. Ancak, bu araştırmanın sonucu, Yılmaz ve arkadaşlarının (2006) bilgisayar kullanma deneyimlerine ve bilgisayar kullanma sıklığına göre BDE'e ilişkin öz-yeterlik algılarının fark göstermediği sonucuyla çelişmektedir.

Literatürde bilgisayar destekli eğitimle ilgili tutum üzerine yapılan çalışmalardan Cambaz (1999)'ın yaptığı araştırma sonucunda öğretmenlerin bilgisayar tutumları cinsiyete göre farklılık göstermemiştir. Aynı şekilde Ünaldı (2003)'nın yaptığı çalışmada da öğretim elemanlarının bilgisayarın eğitimde kullanılmasına ilişkin tutumları cinsiyete göre farklılık göstermemiştir.

Aydoğdu (2003) tarafından yapılan “Ortaöğretim Okullarında Görev Yapan Coğrafya Öğretmenlerinin Bilgisayar Destekli Eğitime İlişkin Tutumları” adlı araştırmasında öğretmenlerin bilgisayar destekli eğitimle ilgili tutumları, cinsiyetlerine göre farklılık göstermemiştir. Hızal (1989) “Bilgisayar Eğitimi ve Bilgisayar Destekli Öğretime İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi” konulu araştırmada, cinsiyete bakılmaksızın öğretmenlerin bilgisayar destekli öğretim uygulamalarına karşı tutumlarının olumlu olduğu ve bu uygulamalara karşı ilgi duyduklarını belirtmiştir. Deniz (2005)’in “İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf ve Alan Öğretmenlerinin Bilgisayar Tutumları” konulu araştırmasında öğretmenlerin cinsiyetlerine göre bilgisayar tutumlarının farklılaşıp farklılaşmadığı alt ölçekler dikkate alarak incelendiğinde bilgisayar kaygısı ve bilgisayarın eğitim öğretimde kullanılması alt ölçeklerinde bir fark olmadığı anlaşılmaktadır. Çelik ve Bindak (2005), yaptıkları araştırmada kadın ve erkek öğretmenlerin bilgisayara yönelik tutum puanları arasında görölen farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna varmışlardır. Araştırma bulguları, önceki araştırma sonuçlarını destekler nitelikte bulunmuştur.

Yıldırım (2006), “ilköğretim birinci kademedede Bilgi teknolojilerinin kullanımı” isimli makalesinde; Çocuklarımızın bilgi yüklü ama kişisellikten yoksun bir ortamda hayata nasıl hazırlayacağız? Çocukları bilgisayara bağlayarak mı yoksa aynı zamanı onlara insanlık konusunda erken yaşlarda bir temel kazandırmaya ayırarak mı? Bu soruya verilebilecek cevap teknolojinin olumsuz etkilerini en aza indirip öğretmenler tarafından kendi sınıflarında o teknolojiyi kullanabilmeleri ačiusından önemlidir. Bu sayede elektronik cihazların sıklıkla kullanıldığı dünyamızda, teknolojik araçların bilinçsizce kullanımından

kaynaklanan dikkat eksikliğinin, toplum karşıtı davranışın, yetersiz motivasyonun, depresyonun ve verimsiz çalışma alışkanlıklarının önüne geçilmiş olunur.

Gürol' ün (1990), "Eğitim Aracı Olarak Bilgisayara İlişkin Öğretmen Görüş ve Tutumları" isimli yüksek lisans tezinde; öğretmenler, eğitimde bilgisayar kullanımını konusunda anahtar rolü oynamakta olduğu, bilgisayarın eğitimde nasıl kullanılacağı yarar ve sınırlılıkları bilinmezse öğretmenlerin etkili katılımlarının olmayacağı belirtilmiştir. Teknolojik araç – gereçleri tanımayan öğretmenlerin çoğunluğu olumsuz bir tutum sergilemekte, o araca olan kuşku ve kaygıları artmaktadır. Aracı tanıdıkça, eğitimde ki yeri ve önemi kavrandıkça bu olumsuz tutumların ortadan kalkacağı belirtilmiştir.

Araştırmamızda erkek ve kadın spor eğitimcilerinin öğrenmenin doğası, öğrenmeden beklentiler ve öğrenmeye açıklık boyutlarında ortalamalar arasında gözlenen farkların anlamlı olduğu belirlenmiştir. Buna göre kadın spor eğitimcileri öğrenmenin doğasını daha iyi anlamış oldukları, öğrenmeden beklentileri daha yüksek ve öğrenmeye daha açık oldukları görülmüştür. Öğrenmeye ilişkin kaygılar boyutunda ise erkek spor eğitimcilerinin kadın spor eğitimcilerinden anlamlı düzeyde daha yüksek bir ortalamaya sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır.

Kıdem durumlarına göre öğrenmeden beklentileri en yüksek olan spor eğitimcilerinin kıdemleri 1–5 yıl arasındadır. Öğrenmeden beklentileri en az olan grubun kıdemleri ise 21 yıl ve üstü olanlardır. Öğrenmeye açıklık konusunda da ortalamalar arasındaki farklar anlamlı çıkmıştır. Buna göre öğrenmeye açıklık düzeyleri en yüksek olan spor eğitimcilerinin kıdemleri 1-5

yıl arasındadır. Öğrenmeye açıklık düzeyleri en az olan grubun kıdemleri ise 11 yıl ve üstü olanlardır. Spor eğitimcilerinin kıdemi arttıkça öğrenmeye açık olma tutumları anlamlı düzeyde azalmaktadır.

Spor eğitimcilerinin öğrenmeye ilişkin kaygı boyutunda ($p_{\text{kaygı}} > 0.05$), öğrenmeden beklentiler ve öğrenmeye açıklık boyutlarında ($p_{\text{açıklık}} \text{ ve } p_{\text{beklenti}} < 0.05$) ise Kruskal-Wallis testinden yararlanılmıştır. Test sonuçlarına göre 1-5 yıl arası kıdeme sahip olan spor eğitimcilerinin 6-10 yıl ve 11-15 yıl mesleki deneyime sahip olan spor eğitimcilerine anlamlı düzeyde daha fazla kaygı duydukları sonucuna varılmıştır (Tablo 14). Kariyerlerinin başında olan spor eğitimcilerinin genel kaygı düzeyleri öğrenmeye ilişkin kaygılarına da etki ettiği sonucuna varılabilir. Kara (2010) yılındaki çalışmasında öğrenmeye ilişkin tutumun bireyde mesleki deneyim ve yaş durumuna göre anlamlı farklılıklar gösterdiği sonucuna ulaşmıştır. Araştırmamızda Kara (2010)'nın çalışması sonuçları ile paralellik göstermektedir.

Araştırmamızda yukarıda açıklanan sonuçlar ışığında konu ile ilgili araştırmacının önerileri aşağıdaki gibidir;

- Bilgi ve iletişim teknolojilerinin özellikle son yıllarda gerçekleşen değişiklikler ile birlikte, eğitimimizin vazgeçilmez bir unsuru olduğu spor eğitimcileri tarafından kabul edilmelidir. Bilgisayar destekli eğitim faaliyetlerinin ülkemizde yeterli etkililikte gerçekleşebilmesi için tüm eğitim kademelerinde bulunan spor eğitimcilerine bu işin önemi aktarılmalıdır.
- Bilgisayar destekli eğitim faaliyetlerinin en önemli bileşenlerinden biri olan eğitim teknolojilerinin sağlanması konusunda bu teknolojileri

kullanacak eğitimcilerin görüşleri alınmalıdır. Bu araştırma sonucunda, kullanılacak eğitim materyallerinin MEB, YÖK ve GSGM tarafından kurulacak bir ekip aracılığı ile sağlanması ön plana çıkmaktadır.

- Bilgisayar destekli eğitimin okullarda gerçekleşebilmesi için, bu işi organize edecek, spor eğitimcilerini motive edecek teknolojik liderlerin yetiştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu ihtiyacın giderilebilmesi için eğitimcilere hizmet içi kurslar yoluyla bilgisayar okuryazarlığı vermek yeterli olmamaktadır. Bunun yerine spor eğitimcilerinin teknolojik gelişmelerden haberdar olabilecekleri, eğitimde kullanılan tüm teknolojilerin nasıl kullanılacağına açıklanacağı, bu konudaki tutumlarını ve görüşlerini değiştirecek onlara vizyon kazandıracak kapsamlı eğitim programlarına alınmaları gerekmektedir.
- Literatürdeki araştırmalara bakıldığında genellikle yöneticilerin bilgisayara karşı tutumlarının incelendiği görülecektir. Bilgisayar destekli eğitimin etkili bir şekilde yapılabilmesi için bilgisayara karşı olumlu tutuma sahip olmak yeterli gelmemektedir. Bu konuda tutum ve görüşlerin yanında spor eğitimcilerinin sahip oldukları mevcut donanımı, bilgiyi, birikimi ve eğitimini tespiti yönelik araştırmaların yapılabileceği düşünülmektedir.
- Yapılacak başka bir çalışmada hazırlanan bilgisayar destekli eğitim programının küçük bir grup üzerinde denendikten sonra edinilen tecrübeler doğrultusunda değiştirilip sonradan uygulamaya geçilmesi programın başarısını arttıracaktır.

- Bilgisayar destekli eğitim uygulamasında, bireylere yapılacak çalışmalarda, bireysel çalışma bireyin yazılım kullanmada başarılarını arttıracaktır.
- Bilgisayar destekli eğitim algısı yüksek olan spor eğitimcilerinin başarı düzeyinin tespit edilmesine yönelik çalışmalar yapılabilir.
- Spor eğitimcilerinin bilgisayar destekli eğitim uygulamaları farklı çalışma ve yöntemlerle incelenebilir.
- Bilgisayar destekli eğitim modelinin uygulandığı öğrenci ve sporcuların model hakkındaki görüşlerinin tespit edilmesine yönelik çalışmalar yapılabilir.
- Araştırma başka veri toplama araçları kullanılarak yeniden yapılabilir. Nicel verilerin yanında gözlem ve röportajlara dayalı nitel veriler de kullanılarak daha kapsamlı sonuçlara ulaşılabilir.

4. KAYNAKLAR

1. ALPMAN, C., “**Eğitim Bütünlüğü İçinde Beden Eğitimi ve Çağlar Boyunca Gelişimi**”, Birinci Bölüm, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1972.
2. ARUN, A. C., “**Türkiye’de Cumhuriyet Devrinde Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme Çalışmaları ve Aşamaları**”, Spor Bilim Dergisi, Sayı: 1, İstanbul, 1991.
3. ÖZER, K., “**Sporda Eğitim ve Öğretim**”, Spor Şurası Bildirileri, Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Yayım, Ankara, 1990.
4. KALKAVAN, A., KARAKUŞ, S., EYNUR, B., R., DEMİREL, M., “**Avrupa Birliği Uyum Sürecinde Spor Eğitimi Ne Olmalıdır?**”, Uluslararası AB Müzakere Sürecinde Türkiye’nin Sosyo-Ekonomik ve Siyasi Yapısındaki Değişim ve Dönüşümler Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya, 2006.
5. BAŞER, E., **Performans Sporunda Psikolojinin Rolü**, Beden Terbiyesi ve Spor Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara, 1987.
6. KALKAVAN, A., KARAKUŞ, S., ÖZDİLEK, Ç., AKKOYUNLU, Y., ve ÜNVEREN, A., “**Amatör Futbol Antrenörlerinin Spor Eğitimi Hakkındaki Görüşlerinin İncelenmesi**”, 4. Uluslararası Akdeniz Spor Bilimleri Kongresi Bildiriler Kitabı, Antalya, 2007.
7. ÖZDEN, Y., “**Eğitimde Dönüşüm Eğitimde Yeni Değerler**”, Ankara: Pegem Yayınları, 1999.

8. ŞEN, B., “**Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Tutumları ve Ders Çalışma Stratejileri Arasındaki İlişki**”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, 2006.
9. PEHLİVAN, Z., “**Okul Spor Faaliyetleri Yeniden Örgütlenmesi**”, Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri ABD. 1995:7.
10. SUCUOĞLU, A., “**Sporda Eğilim ve Öğretim**”, Spor Şurası Bildirileri, 8-11 Mayıs T.C. Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Ankara. 2004, Sf:76.
11. <http://www.tuik.gov.tr> / Erişim: 11.06.2013
12. KARAKUŞ, A.G., “**Dünyada ve Türkiye’de Bilgisayar Destekli Eğitim Uygulaması**”, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), İstanbul, 1993.
13. YAŞAR, Ş., “**Bilgisayar, Eğitimde Bilgisayarların Etkili Kullanımı**”, (Edit: Y. Hoşcan) Anadolu Üniversitesi, Açıköğretim Fakültesi Yayınları, No:582, Eskişehir, 1998.
14. KOLUDUR, S. “**Futbolda Antrenörlük ve Eğitim Öğretim İlkeleri**”, Türk Tarih Kurumu Basım Evi, Ankara,1988.
15. TÜRK DİL KURUMU, (1992) Türkçe Sözlük, (3) Ankara.
16. SUNAY, H., “**Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü’nün Uyguladığı Antrenör Eğitim Programlarının Değerlendirilmesi**” Bed. Eğit. Spor Bil. Der. II 4; 44-60(1997) Türk Dil kurumu, (1992) Türkçe Sözlük, (3) Ankara.

17. ÖZER. K., “**Sporda Eğitim ve Öğretim**”, Spor Şurası Bildirileri, Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Yayım, Ankara,1990.
18. KARAC, Y., “**T.C. Başbakanlık Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Spor Eğitimi Dairesi Başkanlığı Bünyesinde Açılan Antrenör Yetiştirme Kurslarının Değerlendirilmesi**”, Yüksek Lisans. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı. Ankara, 2004.
19. https://www.gsgm.gov.tr/spor_egitim/dosyalar/yonetmelik/antrenoregitim_yonetmeligi.htm / Erişim: 23.05.2013
20. EROL, E., SEVİM, Y., **Antrenör Eğitimi ve İlkeleri**. GSGM Yayınları. Ankara, 2000.
21. TERRY, P., “**The Psychology of The Coach-Athlete Relationship**”, Bull.S.J. Sport Psychology, Self-Help Guide, The Crowoode Press London, 1991.
22. KOLUDAR, S., **Futbolda Antrenörlük ve Eğitim Öğretim İlkeleri**, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 1988.
23. BAŞER E., **Futbolda Psikoloji ve Başarı**, Yayınevi Yayıncılık, İstanbul, 1994.
24. KONTER, E., **Bir Lider Olarak Antrenör**, Alfa Basım Yayım Dağıtım, İstanbul, 1996.
25. İNAL, A.N., **Futbolda Eğitim Öğretim**, Nobel Yayım Dağ., Ankara, 2004.
26. ERDEM, K., **Futbolda Kenar Yönetimi Yönetmel Beceriler –Strateji - Taktik**, Morpa Kültür Yayınları, İstanbul, 2006.

27. ÖZKARA, A., “**Spor Bilimleri ve Antrenör Eğitimi**”, Spor Bilimleri I. Ulusal Sempozyumu Bildiriler, Hacettepe Üniversitesi Basımevi, Ankara.sf:64-77, 1990.
28. DEMİRBOLAT, A., “**Beden Eğitimi ve Spor İlişkileri**”, Türk Eğitim Derneği, Ortaöğretim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Sorunları Konulu VI Öğretimi Toplantısında Sunulan Bildiri, Ankara,sf:35-39. 1988.
29. AÇIKADA, C., ERGEN, E., **Bilim ve Spor**, Büro-Tek Ofset Matbaacılık, Ankara sf:41, 1990.
30. SEVİM, Y., TUNCEL, F., SUNAY, H., **Antrenör Eğitimi ve İlkeleri**, Ankara,sf:40-41, 2001.
31. TUNCEL, F., **Antrenörlük ve Antrenman**, Ankara Üniversitesi Basımevi sf:45, 2007.
32. SUNAY, H., “**Türkiye’de Antrenör Eğitim Programlarının Etkinliği**”, Doktora. Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Ankara sf:67, 1995.
33. D.P.T. 8.Beş Yıllık Kalkınma Planı, “**Beden Eğitimi Spor ve İstanbul Olimpiyatları Özel İhtisas Komisyonu Raporu**”, Spor Eğitimi Politikaları Alt Komisyon Raporu. Ankara. sf:31, 2000.
34. CAİN, G., **Coaching Athletics-An Art Or a Science**, Athletics Coach, sf:22. 1980.
35. UYSAL. Z., “**Türkiye’de Voleybol Antrenörlerinin Yetiştirilmesi**”, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara. sf:42. 1991.

36. KALKAVAN, A, ve ark.,“**KTÜ Beden Eğitimi Bölümü Öğretim Elemanları ve Öğrencilerinin Beden Eğitimi Öğretmenliği İle İlgili Görüş ve Önerileri**”, U.Ü., II. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, Bursa.sf:16. 2001.
37. BAŞBAKANLIK, 11.9.1994, **22048 Sayılı Resmi Gazete**, Ankara. 1994.
38. ÇAKIROĞLU, T., “**Antrenör Sporcu İlişkileri ve Başarıda Spor Psikolojisinin Önemi**” Gazi Üniv. Yüksek Lisans Tezi. Ankara. 1987.
39. BAŞER, E., **Futbolda Psikolojiye Başarı**, Yön Matbaası, İstanbul. 1994.
40. BAŞBAKANLIK, **Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Spor Şurası**, Gökçe Ofset, Ankara,1990.
41. KOÇ, Ş., “**Neden Spor Bilimleri Fakültesi**”, Spor Bilim Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 9- 10-11-12, Aran Matbaacılık, İstanbul. Sf:14-15. 1992.
42. KARAKÜÇÜK, S., “**Beden Eğitimi Öğretmeninin Eğitimi**”, Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Yayın No: 19, Ankara. S:158,(1989).
43. KETEN, M., **Türkiye'de Spor**, Polat Ofset, 2. Baskı, İstanbul s:132. 1993.
44. https://www.gsgm.gov.tr/spor_egitim/dosyalar/yonetmelik/antrenoregitimyonetmeligi.htm / Erişim: 23.04.2013
45. TEKIŞIK, H. H., “**Öğretmenlik Mesleği ve Öğretmen Yetiştirme**”, Çağdaş Eğitim Dergisi, sf:329. 2006.
46. ORAL, B., “**Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Uygulamasına İlişkin Görüşleri**”, Çağdaş Eğitim Dergisi, 4, 223 sf: 9. 1997.
47. KULAKSIZOĞLU, A., **Ergenlik Psikolojisi**, 1. Baskı, Remzi Kitabevi, İstanbul,1998.

48. ÖZDEMİR, S. YALIN, H. İ., **Öğretmenlik Mesleğine Giriş**, 3. Basım
Ankara: Nobel Yayın Dağıtım sf:13. 2000.
49. NAKİBOĞLU, C. ve KARAKOÇ, Ö., **“Öğretmenin Sahip Olması Gereken Dördüncü Bilgi: Alan Öğretimi Kuram ve Uygulamada”**,
Eğitim Bilimleri Dergisi 5, sf:181-186, 2005.
50. SARIOĞLU, H, ÖZDEMİR, M ve YETİM F., **“Mesleki Eğitim Fakültesi El Sanatları Eğitim Bölümü Öğretmen Adaylarının Alan Bilgisi ve Öğretmenlik Meslek Dersleri İle Öğretmenlik Uygulaması Dersleri Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi”**, Milli Eğitim Dergisi, sf:165. 2005.
51. TERZİ, A. R., **Öğretmenlik Mesleğine Giriş**, Ankara: Nobel Yayınları, 2003.
52. ATASOY, A., **“Öğretmen Eğitiminde Nitelik ve Pedagojik Formasyon”**, Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi, 5(51). 2004.
53. ERGÜN, M., **“Bilgi Topluluklarında Öğretmen Yetiştirme”**, Milli Eğitim Dergisi, sf:139, 2007.
54. KÜÇÜKYILMAZ, A. ve DUBAN, N., **“Sınıf Öğretmeni Adaylarının Fen Öğretimi Öz-Yeterlilik İnançlarının Araştırılabilmesi İçin Alınacak Önlemlere İlişkin Görüşleri”**, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2, sf:1-23. 2007.
55. KÜÇÜKAHMET, L., **Öğretimde Planlama ve Değerlendirme**, Ankara: Nobel Yayınları.sf:1.1999.
56. TUNÇ, H., **Beden Eğitimi ve Spor Bilimine Giriş Ders Notları**, Niğde. 1999.

57. TAMER, K. ve PULUR, A., **Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri**, Ankara: Kozan Ofset Yayıncılık. 2001.
58. NEBİOĞLU, D., **Beden Eğitimi Dersi Genel Esasları Planlaması ve Denetimi**, Ankara: Nobel Yayınları.sf:56, 2004.
59. ODABAŞI, F., **Bilgisayar Destekli Eğitim**, Editör: Yaşar Hoşcan, AÖF İlköğretim Öğretmenliği Lisans Tamamlama Programı, Eskişehir. 1998.
60. YILDIZ, K. T., “**Öğretmenler İçin İnteraktif Test Geliştirme Platformu Uygulaması**”, Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi FBE. Sf:142, 2008.
61. BURSALIOĞLU, Z. “**Bilgi Toplumunun Doğuşu ve Yönetimi**”, Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi, 1,sf 1:43-46, Kış 1995.
62. YILDIZ, K. T., “**Öğretmenler İçin İnteraktif Test Geliştirme Platformu Uygulaması**”, Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi FBE. Sf: 168, 2008.
63. YİĞİT, N., “**Fizik Öğretiminde Bilgisayar Destekli Etkinliklerin Öğrenci Kazanımları Üzerine Etkisi : Elektrik Devreleri Örneği**”, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi [online] 23 (3) , sf:99 – 113. 2003.
64. İNCEOĞLU, M., **Tutum Algı İletişim**, Ankara: Verso Yayınları, sf:15.1993.
65. KAĞITÇIBAŞI, Ç., **Yeni İnsan ve İnsanlar**, 10.Baskı. İstanbul: Evrim Basım. Sf:102. 1999.
66. ERKUŞ, A., **Psikometri Üzerine Yazılar**, Ankara: Türk Psikologlar Derneği Yayınları.sf:151-153. 2003.
67. DÖNMEZ, A., **Sosyal Psikoloji**, Ankara: İmge Kitabevi. 1998.

68. BAYSAL, A., **Can Sosyal ve Örgütsel Psikolojide Tutumlar**, İstanbul: İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi.1981, sf:145.
69. BAYSAL, A., **Can Sosyal ve Örgütsel Psikolojide Tutumlar**, İstanbul: İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi, sf:254. 1981.
70. MORGAN, Clifford., **Psikolojiye Giriş**, (Çev. Sirel, Karakaş), 11. Baskı, Ankara: Meteksan A.Ş. 1995.
71. KILINÇ, M., “**Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları (Kırşehir Örneği)**”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.sf:73-74.1997.
72. KARAHAN, H., “**Orta Öğretim Kurumunda Görev Yapan Coğrafya Öğretmenlerinin Diğer Öğretmenlerle Öğretmenlik Tutumları Açısından İncelenmesi**”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. 2005.
73. TIRNAKÇI, B. “**Eğitim Çalışanlarının Bilgisayar Destekli Eğitimi Tanıma Düzeylerinin ve Tutumlarının Tespiti (Sivas İlinde Bir Araştırma)**”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sivas; Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2002.
74. ÜSTÜNDAĞ, N. “**Müfredat Laboratuvar Okullarında Görev Yapan Yönetici ve Öğretmenlerin Bilgisayar Tutumları İle Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi**”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.İstanbul; Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, 2001.
75. GÜROL, M. “**Eğitim Aracı Olarak Bilgisayara İlişkin Öğretmen Görüş ve Tutumları**”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Elazığ; Fırat Üniversitesi, Teknik Eğitim Bilimleri Bölümü, 1990.

76. BİLGİN, H., “Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Öğretmenlerin Öğretmenlik Tutumlarının İncelenmesi”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniv. Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1996.
77. KÜÇÜKAHMET, L., **Öğretimde Planlama ve Değerlendirme**, Ankara: Nobel Yayınları, 1999.
78. ÖZGÜR, N., “**Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutum**”, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 1994.
79. LEI PW, Wu Q. “**Introduction to Structural Equation Modeling: Issues and Practical Considerations**”. Educational Measurement: Issues and Practice; 26(3): sf: 33-43. 2007.
80. KARA, A., “**Öğrenmeye İlişkin Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi**”, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, sf:32, Bahar-2010.
81. DEVECİOĞLU, S., “**Yeni Anayasa ve Spor**”, http://www.futbolekonomi.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1869:yeni-anayasa-ve-spor&catid=170:sebahattin-deveciolu&Itemid=81, 17 Kasım 2011. Erişim Tarihi: 14.05.2013.
82. ANDERSON, J., **ICT Transforming Education**, Bangkok: UNESCO Published.2010.
83. ERDEM, M., Harmancı M. F. ark., “**Karşılaştırmalı Eğitim Sistemleri (Beş Kıta 30 Ülke Eğitim Sisteminin Türk Eğitim Sistemiyle Karşılaştırılması)**”, Balcı (Editör), 2. Baskı, Ankara: Pegem Akademi, Cantekin Matbaası, sf: 1, 13-72, 112, 113, 485, 2009.
84. HARDMAN K., KLEIN G., PATRIKSSON G., et al. “**Bologna Sürecinin Uygulanması ve Beden Eğitimi’nde Model Müfredat**

- Gelişimi Öğretmen Eğitimi**, <http://www.eseip.eu/images/stories/MyPDF/pe.pdf> 15.12.2011. sf: 56-78.
85. DUFFY,P.,“**Bologna Sürecinin Uygulanması ve Antrenörlükte Model Müfredat Geliştirme**” <http://www.eseip.eu/images/stories/MyPDF/co.pdf> / 15.12.2011, s f : 80-97, 104-107.
86. Gençlik ve Spor Bakanlığı, Spor Eğitim Dairesi Başkanlığı Web Sitesi, http://sporegitim.sgm.gov.tr/yonetmelik/ogretmenler_yonetmelik.htm, Erişim Tarihi: 04.08.2013.
87. KEKLİK, Y., “**Eğitim Yöneticilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Hakkındaki Görüşleri**”, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi., sf:42-43, 2007.
88. SWAN, K. (www.iste.org/Puplications/JRCE/jrce26.1.html). 2005.
89. SAĞLAM, H., “**İlköğretim okullarında Görev Yapan Eğitim Yöneticilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim İle İlgili Tutumlarının İncelenmesi**”, Yüksek Lisans Tezi, Yedi tepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, 2006.

5.EKLER

BİLGİLENDİRİLMİŞ GÖNÜLLÜ OLUR FORMU

Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doktora öğrencisi olarak “**Spor Eğitimcilerinin Bilgisayar Destekli Eğitim Algılarının Öğrenmeye İlişkin Tutumları Açısından Değerlendirilmesi**” adlı tez çalışmam için kullanacağım Ankette sorulara uygun cevaplar verdikten sonra spor eğitimcilerinin kendileri ile ilgili kullandıkları öğrenmeye ve bilgisayar destekli eğitim yapmaya ilişkin ifadeler bulacaksınız. Seçenekler halinde bulunan bu ifadelerden size uygun maddeyi işaretlemeniz gerekmektedir.

Bu araştırma tümüyle akademik amaçlı olup elde edilecek veriler akademik amaçlı kullanılacaktır. Kişisel bilgiler ve araştırma bilgileri üçüncü şahıslara aktarılmayacaktır. Bu çalışmanın akademik geçerliliği ve değerinin içtenlikle vereceğiniz yanıtlarla orantılı ve gönüllülük esasına dayalı olacağını lütfen unutmayınız. Bilgi için Talha MURATHAN 0505.6565324 nolu numaradan aranabilir.

Araştırmanın yürütülmesi sırasında herhangi bir sebep göstermeden araştırmadan çekilebilirim. (Ancak araştırmacıları zor durumda bırakmamak araştırmadan çekileceğimi önceden bildirmemin uygun olacağını bilincindeyim.)

Araştırma için yapılacak harcamalarla ilgili herhangi bir parasal sorumluluk altına girmiyorum. Bana da bir ödeme yapılmayacaktır.

Bu araştırmaya katılmak zorunda değilim ve katılmayabilirim. Araştırmaya katılmam konusunda zorlayıcı bir davranışla karşılaşmış değilim. Eğer katılmayı reddedersem, bu durumun araştırmacı ile olan ilişkiye herhangi bir zarar getirmeyeceğimi de biliyorum.

Bana yapılan tüm açıklamaları ayrıntılarıyla anlamış bulunmaktayım. Bu koşullarla söz konusu çalışmaya kendi rızamla, hiç bir baskı ve zorlama olmaksızın, gönüllülük içerisinde katılmayı kabul ediyorum.

KİŞİSEL BİLGİ FORMU

- 1- Cinsiyetiniz : Bay () Bayan ()
- 2- Yaşınız :
- 3- En son mezun olduğunuz Okul : () Lise () Üniversite () Lisanüstü
- 4- İlköğretim tamamladığınız yer: İl merkezi () İlçe merkezi () Köy ()
- 5- Babanızın Eğitim Durumu : Okur-Yazar () İlköğretim () Lise ()
Üniversite () Lisansüstü ()
- 6- Annenin Eğitim Durumu: Okur-Yazar () İlköğretim () Lise ()
Üniversite () Lisansüstü ()
- 7- Mesleğiniz :
- 8- Babanın mesleği :
- 9- Annenin mesleği :
- 10- Kaç Kardeşiniz (Siz dahil) :
- 11- Medeni durumunuz :
- 12- Mesleki iş doyumu düzeyiniz : Düşük () Orta () Yüksek ()
- 13- Bilgisayarınız varmı : Evet () Hayır ()
- 14- Bilgisayar kursuna katıldınız mı : Evet () Hayır ()
- 15- Yeniden bir bilgisayar kursuna katılmak istiyormusunuz : Evet () Hayır ()

ÖĞRENMEYE İLİŞKİN TUTUM ÖLÇEĞİ

Açıklama: Aşağıda öğrenmeye ilişkin çeşitli ifadeler verilmiştir. Söz konusu ifadeye hangi oranda katılıyorsanız, lütfen karşısındaki ilgili sütunu “X” ile işaretleyiniz. Bu araştırma tamamen bilimsel amaç taşımaktadır, vereceğiniz samimi ve eksiksiz cevaplardan dolayı teşekkür ederim.

	Tamamen Katılıyorum	Çoğunlukla Katılıyorum	Kararsızım	Kısmen Katılmıyorum	Hiç Katılmıyorum
1-Zeki olanlar daha rahat öğrenirler					
2- Öğrendiklerimi çabuk unutmam beni tedirgin ediyor					
3- Yeni konular öğrendikçe düşüncelerim farklılaşmaktadır					
4- Çalışmayı sevmediğimden öğrenmek istemiyorum					
5- Öğrenme ömür boyu devam eder					
6- Öğrenmek zor iştir, yeni şeyler öğrenirken zorlanıyorum					
7- Öğrendiklerim hayata bakış açımı değiştiriyor					
8- Zorunlu değilse, öğrenmek istemem					
9- Öğrenmede zeka önemlidir					
10- Öğrenirken çok zaman kaybetmem beni olumsuz etkilemektedir					
11- Şimdiye kadar çok şey öğrendim ama faydasını hiç görmedim					
12- Zor olan konuları öğrenmek bana zevk veriyor					
13- Ne öğrenirsem 30 yaşına kadar öğrenirim					
14- Yeni konular anlatılırken rahatsızlık duyuyorum					
15- Hayatta karşılaşılan problemlerle ilgili etkili ve doğru karar verebilmek için sürekli öğrenmek gerekir					
16- Yeni bir konuyu öğrenirken zorlanmıyorum					
17- Öğrenme ölüme kadar devam eden bir süreçtir					
18- Yeni konular öğrenirken konsantrasyon sorunu yaşıyorum					
19- Yeni şeyler öğrenerek insanlarla iletişimi geliştirmek istiyorum					
20- Sürekli yeni şeyler öğrenmekten yoruldum					
21- Her insanın öğrenme kapasitesi farklıdır					
22- Dikkatimi yoğunlaştıramamam beni rahatsız ediyor					
23- Yeni şeyler öğrenmek yaptığım işlerde başarılı olmamı sağlıyor					
24- Öğrenmeye açık bir insan değilim					
25- Zeki olanlar daha iyi öğrenirler					
26- Yeni konular anlatıldığında canım sıkılır					
27- Öğrendikçe yanlış kararlarımın sayısı azalmaktadır					
28- Şu an sahip olduğum bilgiler benim için yeterlidir					
29- Öğrenmek hep ilgimi çekmiştir					
30- Yeni şeyler öğrenmek işimle ilgili motivasyonumu artırıyor					
31- Daha öğreneceğim çok şey var					
32- Yeni bir konuyu öğrenmeye çalışmak keyiflidir					
33- Öğrendikçe hedeflerim büyüyor					
34- Deneyimlerimden ders almayı bilirim					
35- Yeni konulara başlarken tedirgin olurum					
36- Her türlü konuyu rahatça öğrenebilirim					
37- Yeni konular öğrenmek hoşuma gidiyor					
38- Öğrenmeye karşı tedirgin değilim					
39- Yeni konular öğrenirken başım ağrır					
40- Yeni şeyler öğrenmeye sürekli hazırım					

**BİLGİSAYAR DESTEKLİ EĞİTİM YAPMAYA İLİŞKİN TUTUM
ÖLÇEĞİ**

	Kesinlikle Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
1. Bilgisayar eğitimde etkili kullanılamaz					
2. Bilgisayarı derste isteyerek ve severek kullanırım					
3. Mecbur kalmadıkça bilgisayar dersi desteklemek amacıyla kullanmam					
4. BDE (Bilgisayar Destekli Eğitim) benim için önemli bir konudur					
5. BDE ile yapılan derslerde öğrenciler yaratıcılıklarını geliştiremez					
6. Bilgisayarı derslerimde daha etkili kullanmanın yollarını araştırırım					
7. Bilgisayarla eğitimi bir türlü bağdaştıramıyorum					
8. Bilgisayarın kullanıldığı derslerde öğrenciler daha iyi öğrenir					
9. BDE yapmak yerine konuyu kendim anlatırım					
10. Öğretmenler bilgisayar kullanmaya teşvik edilmelidir					
11. BDE ile ders yapmak zaman kaybıdır					
12. Bilgisayar öğrencilerin dikkatini çekmede etkili araçtır					
13. BDE ile öğrenciler diğer yöntem ve tekniklere göre daha az öğrenir					
14. Bilgisayar yardımıyla yapılan dersler eğlenceli geçer					
15. Bilgisayar desteği ile yapılan eğitimin katkısı harcanan emeği karşılamaz					
16. Her sınıfta bilgisayar aktif bir şekilde kullanılmalıdır					
17. Dersleri yaparken bilgisayarı öğretim amaçlı kullanmayı düşünmem					
18. Bilgisayarın etkili bir öğretim aracı olduğunu düşünüyorum					
19. Bilgisayarın başından biran önce kalkmak isterim					
20. Derslerimde bilgisayar kullanmaya çalışırım					

1 - Cinsiyetiniz ?

- Bay Bayan

2 - Yaşınız

3 - En son mezun olduğunuz okul hangisidir?

- Lise Üniversite Lisans üstü

4 - İlköğretimi tamamladığınız yer ?

- İl Merkezi İlçe Merkezi Köy

5 - Babanızın eğitim durumu ?

- Okuma-Yazma Bilmiyor Okur-Yazar İlköğretim Lise Üniversite +

6 - Annenizin eğitim durumu ?

- Okuma-Yazma Bilmiyor Okur-Yazar İlköğretim Lise Üniversite +

7 - Mesleğiniz ?

- Antrenör Öğretmen Antrenör & Öğretmen

8 - Babanızın Mesleği ?

- İşsiz Emekli Memur İşçi Esnaf Serbest Meslek

9 - Annenizin Mesleği ?

- Ev Hanımı Emekli Memur İşçi Esnaf Serbest Meslek

10 - Kaç kardeşiniz (Siz dahil).

- 1 2 3 4 5 ve üzeri

11 - Medeni durumunuz ?

- Bekar Evli

12 - Mesleki iş doyumunuz düzeyiniz?

- Düşük Orta Yüksek

13 - Bilgisayar eğitimde etkili kullanılamaz.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

14 - Bilgisayarı derste isteyerek ve severek kullanırım.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

15 - Mecbur kalmadıkça bilgisayarı dersi desteklemek amacıyla kullanmam.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

16 - BDE (Bilgisayar Destekli Eğitim) benim için önemli bir konudur.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

17 - BDE ile yapılan derslerde öğrenciler yaratıcılıklarını geliştiremez.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

18 - Bilgisayar derslerimde daha etkili kullanmanın yollarını araştırırım.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

19 - Bilgisayarla eğitimi bir türlü bağdaştıramıyorum.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

20 - Bilgisayarın kullanıldığı derslerde öğrenciler daha iyi öğrenir.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

21 - BDE yapmak yerine konuyu kendim anlatırım.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

22 - Öğretmenler bilgisayar kullanmaya teşvik edilmelidir.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

23 - BDE ile ders yapmak zaman kayıptır.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

24 - Bilgisayar öğrencilerin dikkatini çekmede etkili araçtır.

- Kesinlikle Katılıyorum Katılıyorum Kararsızım Katılmıyorum Kesinlikle Katılmıyorum

Bilgi için; talhamurathan@hotmail.com - +90 505 656 53 24

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

50 - Yeni konular öğrenirken konsantrasyon sorunu yaşıyorum.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

51 - Yeni şeyler öğrenerek insanlarla iletişimi geliştirmek istiyorum.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

52 - Sürekli yeni şeyler öğrenmekten yoruldum.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

53 - Her insanın öğrenme kapasitesi farklıdır.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

54 - Dikkatimi yoğunlaştıramam beni rahatsız ediyor.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

55 - Yeni şeyler öğrenmek yaptığım işlerde başarılı olmama sağlıyor.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

56 - Öğrenmeye açık bir insan değilim.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

57 - Zeki olanlar daha iyi öğrenirler.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

58 - Yeni konular anlatıldığında canım sıkılır.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

59 - Öğrendikçe yanlış kararlarımın sayısı azalmaktadır.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

60 - Şu an sahip olduğum bilgiler benim için yeterlidir.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

61 - Öğrenmek hep ilgimi çekmiştir.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

62 - Yeni şeyler öğrenmek işimle ilgili motivasyonumu artırıyor.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

63 - Daha öğreneceğim çok şey var.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

64 - Yeni bir konuyu öğrenmeye çalışmak keyiflidir.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

65 - Öğrendikçe hedeflerim büyüyor.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

66 - Deneyimlerimden ders almayı bilirim.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

67 - Yeni konulara başlarken tedirgin olurum.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

68 - Her türlü konuyu rahatça öğrenebilirim.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

69 - Yeni konular öğrenmek hoşuma gidiyor.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

70 - Öğrenmeye karşı tedirgin değilim.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

71 - Yeni konular öğrenirken başım ağrır.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

72 - Yeni şeyler öğrenmeye sürekli hazırım.

Tamamen Katılıyorum Çoğunlukla Katılıyorum Kararsızım Kısmen Katılmıyorum Hiç Katılmıyorum

Surveyey.com

[Kaydet](#)

Bilgi için; talhamurathan@hotmail.com - [+90 505 656 53 24](tel:+905056565324)

ÖZGEÇMİŞ

1979'da Elazığ'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Elazığ'da tamamladı. 1996 yılında girmiş olduğu Fırat Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünü 2000 yılında tamamladı.

1995 yılında Bilişim sektöründe faaliyet gösteren firmada Eğitim ve Satış Koordinatörlüğü, Uzman Eğitmen, Yöneticilik görevlerinde bulundu. Bu süreçte birçok ulusal ve uluslararası projede, proje hazırlayıcı ve eğitmen olarak görev yaptı. 2004 yılında Askerlik görevini tamamladı.

2009 yılında Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Programında, Yüksek Lisans öğrenimine başladı, 2011 yılında "Spor Eğitimcilerinin Kullandıkları Öğretim Yöntemlerinin Kümeleme Analizi ile Değerlendirilmesi" adlı Yüksek Lisans Tezi ile mezun oldu.

2011 yılında Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı Doktora Programını kazanarak doktora eğitimine başladı. 2014 yılında doktora eğitimini tamamladı.

Ardahan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Araştırma Görevlisi olarak görev yapmaktadır.